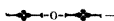

உ 14617

ருதுவான

பிராமணப் பெண்களின்
விவாகம் சாஸ்திரீயமானது

என்பதைப் பற்றிய வியாசம்.

இது

சென்னை ஹிந்து சமாஜத்தார் வேண்டுகோளுக்கிணங்க

வி. எவ். ஸ்ரீநீவாஸ சாஸ்திரியார்

எழுதிய ஆங்கில வியாசத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

“மெய் உரை ; அறஞ்செய்.”

“ஸத்தியம் வத ; தர்மம்சர.”

சென்னை,

ஜி ஏ நடேசன் அண்டு கம்பெனி.

1908.

(இதன் விலை 4-அண.)

மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர் முகவுரை.

—: 0 :—

சென்னை ஹ்நது சமாஜத்தார் வேண்டிகோளுக் கிணங்க, இப்புஸ்தகம் ஆங்கிலத்தினின்றும், ஜேபை காரமார்த்தமாக, எளிய தமிழ் நடையில் என்னுள் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது.

அறிவுடையார் இதிற்காணுங் குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக் கொளளுவாராக.

குறிப்பு.—ஆங்கிலப்புஸ்தகத்தில் இருக்கின்ற அனுபந்தம் (Appendix). இதனுள் அச்சியற்றப்பட வில்லை

மதுரை,
கிலகனா ஆனியர் 13௨ }

ப. நாராயணன்.
மதுரை.

உ

முகவுரை.

1906-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் சென்னை ஹிந்து சமாஜத்தின் அங்கத்தினர் ஒருவர் “ருதுவான பிராமணப்பெண்களின் விவாகம் சாஸ்திரீயமானது” என்பதைப்பற்றி உயர்வான வியாசம் எழுதுபவருக்கு ரூ.100. பரிசு அளிப்பதாகத்தெரிவித்தார். அதன்மீது வர்த்தமான பத்திரிகைகளின் மூலமாய் இவ்விஷயம் அறிவிக்கலாயிற்று. 24 வியாசங்கள் பல பெயர்களால் எழுதப்பட்டன. கனம்தங்கிய, பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர், ராவ்பகதூர். எம். ரெங்காசாரியார், கணப்தங்கிய வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் இவர்கள் ஒரு சிறு சபையாகக்கூடி இந்த வியாசங்களைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். கர்னூலில் வசிக்கும் முதலாவது கிரேட்பிளீடர் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ. வரத ஐயங்கார் எழுதிய வியாசமானது உயர்வானதென்று நன்குமதிக்கப்பட்டிப் பரிசுக்கு யோக்கியமாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டது. பின்பு, அவருக்குப் பரிசு கொடுக்கப்பட்டது. பல வியாசங்களைப் பார்வையிட்டதில் அவைகளின் சாராம்சங்களை ஒருங்கு சேர்த்து யாவரும் எளிதில் அறியும்படி ஒரு புஸ்தகமாக எழுதி வெளியிட்டால் நலமாமென ஹிந்து சமாஜத்தார் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். ஸம்ஸ்

கிருத ஆங்கில பாஷைகளில் நல்ல பயிற்சியுள்ள மகா-ம-ம-ஸ்ரீ. வி. எஸ். ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியாரை இப்புஸ்தகம் எழுதும்படி ஷை சபையார் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்விதம் அவர் இப்புஸ்தகத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்.

இது ஜனங்களுக்கு உபயோகமாகுமென்று முதலில் ஆங்கிலத்திலும் இப்போது, தமிழிலும் பிரசுரம்செய்யப்படலாயிற்று. கன்னிகைகளின் விவாகம் நவீனமானது என்றும், பண்டைக்காலத்தில், ருதுவான பெண்களுக்கே விவாகம் நடைபெற்று வந்ததென்றும் நம் தேசத்தின் ஹரிநது சாஸ்திரங்களைப் பகஷ்பாதமின்றி நடுநிலைமையான புத்தியுடனே வாசிப்பவர்களுக்குத் தெளிவாய்ப் புலப்படும். பிராசீன வழக்கங்களுக்கும் ஆசாரங்களுக்கும் அதிக விசுவாசத்துடனே நாம் மதிக்கின்றோம். அப்படி யிருப்பினும் பிராசீன நல்ல ஆசாரத்தை விட்டு, நவீனமான தீமைபயக்கத்தக்க ஆசாரத்தை அனுஷ்டிக்க நேரிட்டது பெருவியப்பே. பிராசீன ஆசாரம், பாவம் அதிகரித்திருக்கின்ற இக்காலத்துக்குப் பொருந்தாதென்ற எண்ணமானது, நம்மவர்களுக்குள் இருக்கிறதானது அதிக விரந்தையை உண்டு பண்ணுகின்றது. மாறிக் கொண்டிருக்கின்ற காலகதிக்குத் தக்கபடி, ஆசாரங்களும் பலவாறாக மாறுகின்றன, என்பதைப் பல ஆதாரங்கள் மூலமாக இப்புஸ்தகம் எடுத்துக்காட்டும். நம்மவர் மேன்மையை அடையவேண்டுமென விரும்புவோர்க்கு எம்முறைபற்றி ஒழுகினால், சாஸ்திரீயமாகவும் நேர்

மையாகவும் இருக்குமென்பதைக் காட்டக்கூடிய பல
 "சாஸ்திர ஆதாரங்கள் இப்புஸ்தகத்தில் விஸ்தாரமாக
 வரையப்பட்டுள்ளன. இந்த வியாசமானது பிராம
 ணர்கள் சம்பந்தமாக எற்பட்டிருக்கிறது வாஸ்தவமே.
 ஆனால், அவர்களைப் பார்த்து எனைய ஜாதியாரும்
 அனேகமாக அவர்கள் ஆசாரங்களை அனுஷ்டித்து
 வருகின்றார்கள். ஆகையால், பிராமணர்களுக்குள் ஏற்
 பட்டுள்ள, சாஸ்திர சம்மதமில்லாத ஆசாரங்களை
 விசாரித்து எடுத்துக் காட்டுவோமாகில், அதன் மூல
 மாக, ஆசாரவிஷயங்களின் சீர்திருத்தம் நிகழ வேறு
 வாக இருக்கும். அச்சீர்திருத்தம் பரவி, ஜன சமூ
 கத்துக்கு நன்மை பயக்கும். விவாகவிஷயமல்லாமல்,
 மற்றையத் துறைகளிலும் சீர்திருத்தம் உண்டாக
 ஒரு காரணமாகவும் எற்படுவதாகும் ஷந்தித்துக்களு
 டைய ஜனசார முறைகளைச் சீர்திருத்த வேண்டிவ
 தைப்பற்றித் தேச ஆபிமானிகள் பலர் சிந்தனை
 செய்து வருகிறார்கள். பெண்களை வாலிபத்திலேயே
 பள்ளிக் கூடத்தைவிட்டு விலக்குகிறதினால், நம்தேசத்
 தில் பெண் பாலர்களான பாதி ஜனங்கள் கல்வியின்
 பிரயோஜனத்தை அடையாமல் இருக்கநேரிடுகிறது.
 பெண்கள் 12-வயது ஆகுமுன் விதவைகளாக நேரிடும்
 கொடுமையான கதி வியசனிக்கத் தக்கது. பாலியர்
 களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் தேகசக்தியும், மன
 வலியும், வரவரக் குன்றி, நோய்மை யுள்ளவாக
 ஆகின்றன. இன்னும் இவைபோன்ற அநேக தீமை
 கள், வாலிபத்திலேயே, விவாகத்தின் தர்மத்தையும்

உத்தரவாதத்தையும் அறியுமுன் விவாகம் நடக்கின்
 மமையால், உண்டாகின்றன இஃது அறிஞர்களின்
 அபிப்பிராயம். வியசுனிக்கக்கூடிய இந்த ஆசாரம்,
 எம்மாத்திரம் சாஸ்திர ஆதாரமுடையது என்பதை
 நம்மவர் அறியும் வண்ணம் இப்படித்தகம் பிரசித்
 தம் செய்யப்பெற்றது. இது நம்மவர்கள் கண்ணைத்தி
 றக்கும் என்று நம்புகிறோம். அதன் பிறகாவது
 நாம் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகவும் மஹிமையை
 அடையவும் சாதகமான பூவிக உயர்ந்த ஆசாரத்
 தை நம்மவர் திருமபவும் அனுஷ்டப்பாராக. இக்
 காலத்திலும் சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமாகப் பல
 விவாகங்கள் நடத்தப்பெறுகின்றன என்பது பிரசித்
 தமே. நுதுவான் பிராமணப் பெண்ணுக்கு விவாகம்
 ஏற்படுமானால், அது, கோடடிகளில், அயுத்தம்,
 அசாஸ்திரீயமென்று, ஒரு காலும் தீர்மானிக்கப்
 படமாடாது. சரியான வரன் கிடைக்கிறதில் ஏற்
 படும் கஷ்டம் சிரமங்களை உத்தேசித்து, அதிக
 வயதுவரையில், விவாகம் இப்போது தாமசிகபாதி
 தது. பண்டிதர்களும், புரோகிதர்களும், எந்த அபிப்
 பிராயம் கொண்டபோதிலும், அதற்கு விரோதமாக
 இப்படி நடக்கிறது. சிலர் ஒன்றுகூடி, வைதிகர்களின்
 முக்கியஸ்தர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களை நடத்
 துவார்களால், பிரயோஜனமாக இருக்கும். விவா
 கத்தை நுதுவான் பிறகு செய்தலே நலமெனத் தீர்
 மானித்து அந்தப்படி விவாக சீர்த்திருத்தம் நடை
 பெறுமாகில் அது பரமசாதகமாகவும் மற்றைய சீர்

கிருத்தங்களுக்கு முக்கியமான ஆதாரமாகவும் ஏற்படும்.

திவான்பகதூர் ரகுநாதராயர் அவர்கள், அநேக வருஷங்களாக, நம்முடைய தற்கால ஆசாரங்களின் கொடுமையைச் சாஸ்திரங்களின் மேல சுமத்துதல நியாயமன்று என்பலமுறை ஒரே பிடியாகச் சாதித்ததின் உண்மை இப்போது நாம் நன்றாய் அறியக் கூடியதே. அவர்கள் செயதவேலை எல்லாரும் மெச்சத்தக்கதே. ஹ்நது சாஸ்திரங்களை யதார்த்தமாக அறிந்தால், விவாகர, ஸ்திரீகளுக்குக் கடபாயமன்று என்று, ருதுவாகு முன் கன்னிகைகளை விவாகம் செய்யக்கூடாதென்றும் நன்றார்த் தெரியவருமென இடைவிடாமல் அவர்கள் அபிப்பிராயம் சாதித்தார்கள். பெரிதானாகச் செய்துகொண்டு வந்த அவர்களுடைய பலமான முயற்சியின் பலனைத்தாமே நேரில் பார்க்கும்படியான பாக்ஷியம் அவர்களுக்கு ஒருகால கிடைக்காமல் போனாலுமே போகும். ஆனால் அவர்கள் ஆரம்பித்த முயற்சியைக் கைசோராமல் நடத்தி வரவும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும் மற்றவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாம் மாத்திரம் பிடிவாதமாக முயன்றால் எல்லாத்தடைகளும் ஆகேஷபணைகளும் வரவர விலகிப்போகும். ஹ்நது சமাজத்தாருக்கு வேண்டுமென்று, வீணைமாறுதலைச் செய்யக் கருத்திலலை. மேற்கு நாட்டார்களின் நாகரிகத்தை அனுசரித்து, நம்மவரும் நம்மாசாரங்களின் மாறுதலை உண்டு பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமும்

அவர்களுக்கு இஸலை. சாஸ்திர ஆதாரத்தில்லாதனவும்
நீதிமுறையுடன் கோவைமயிலாதனவுமான சில சீய
ஆசாரங்கள் எற்பட்டு, ஹரிநது நாகா கமேமபாடணம்
கெடுத்தும் லோபமணியவும் செய்துவிட்டன. சீயவும்
குற்றமுமான ஆசாரங்கள் கொஞ்சமேனும் கம்மை
விட்டு நீங்கி, கன்மைமான ஸ்ரீவீர உயாகம் ஆசாரங்
கள் திரும்பவும் சமயவாதிகளுக்குள் உண்மைபெறுமரீதில்
ஹரிநது சமயம் எற்பட்ட தின் கோககம் நிறைவேறிய
தானும்.

ருதுவான பிராமணப பெண்களின் விவாகம்.

— 0 —

இப்புஸ்தகத்தின் நோக்கம்

ருதுவான பிராமணப பெண்களின் விவாகம் சாஸ்திர நிஷிததமாய்ந்து மனறி ஸ்ரு காலததிலும் உபயோகத்தில இருந்ததேயிலையென்று வைதிகர்கள் வாதிக்கிறார்கள். அப்படி வாதம் சொல்வது பிசகு என்று ருசுப்படுகதுவதே இச்சிறு புஸ்தகத்தின் நோக்கம். இவ்விஷயமாய் பூர்வீக ஆதாரங்களை நிஷ்கரா மாய்ப் பரிசீலனைசெய்து பாதகமடாக்கத்தில் ஆதரவில் பிராமணப பெண்கள் ருதுவான பிறகே விவாகம் செய்யப் படார்கள் என்பதற்கு எராளமான சாஸ்திரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவ்விஷயத்தை ஆசேஷபிக்க முடியா வண்ணம் சித்தாரதப் பதித்துவதற்கு இவைகளே போதுமானவை. உம் சாதாரணமாய் நினைப்பதைக் காட்டிலும் வெகு காலததுக்கு முன்னமேயே ருதுவா காத கன்னிகைகளுக்கு விவாகம் நடந்து வந்தது என்பதற்குச்சில அறிகுறிகள் காணப்படினும் அவ்வழக் கம் பிறகாலதத்து என்பதும் அதற்குச் சில சாஸ்திர ஆதாரங்கள் இருப்பினும் அவை அதற்கு எதிர்க்கணி ஆதாரங்களுடன் பரிமாணத்திலாவது பலத்திலாவது சிறிதும் ஒப்பிடக்கூடாதது என்பதும் வெளியாகும்.

1. விவாத கிரியையின் பழைமை

மாணவீகமான ஒவ்வொன்றும் மாறும்பொழுது கிரியையும் மிகவும் மெதுவாய் மாறுகின்றது. பூர்வீகமாய் ஏற்பட்ட கிரியையின் அர்த்தம் மறக்கப்பட்டலாம். அஃது ஏற்படாதபோதும் மாறிப்போயிருக்கலாம். அதன் கருத்தும் சரியற்றம்கேலிக்கி மாறும்படி பிசகாயக் கிரகிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் சில சமயங்களில் ஆபாச அனுஷ்டானங்களைக் கைக்கொள்வதற்கும், சிலசமயங்களில் பரமாரையான வழக்கத்தை நீக்கிவிட்டாலாவதும் சம்பவிககுமோ என்று மதப்பற்றுள்ள மனத்துக்கு உண்டாகும் பீதியைத் தணிப்பதற்கும், பழைய ஏற்பாட்டையே நாம் அதுசரிககிறோம். வாஸ்தவமானவைகள் மறைந்துபோன வெகு காலத்துக்குப் பிறகும் யாதொரு அர்த்தபரிவலாத இவ்வழக்கங்களைவிடாமற் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் சுபாவம் மறைப் பூர்வீக ஜாதியாரைக்காட்டிலும் ஹிந்துக்களுக்குள் அதிகமாக உள்ளது என்பது விளங்குகின்றது. நம் மதக்கொள்கைகளும் ஆசார விஷயங்களும் வெகுவாய் மாறியிருந்தாலும் தற்கால அதுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிற நம் கிரியைக்கும் ரிஷிகளின் கிரியைகளுக்கும் சிறிதும் வித்தியாசமில்லாதபடி ஒரேமாதிரியாயிருப்பது உண்மையிலேயே ஓர் ஆச்சரியமே.

ஆசார விஷயமாகவும் பௌதிக விஷயமாகவும் சீதோஷ்ண விஷயமாகவும் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிறவைகளும் நம் தத்துவசாஸ்திரம், ஒழுக்கம், உயர்வான

நோக்கங்கள், தொழில்கள், தேக்ககட்டு, ஆகார சியமம், உடைமுதலியவைகளும் எல்லாம், கம்முன்னோர்களுடைய அனுஷ்டானத்தினின்றும் கம்மைப் பிரத்தியேகமான ஜாதியாரென்று சொல்லத்தக்கவிதம், வெகுதூரம் மாறிவிட்டன. அவ்வாறிருந்தும் சந்தேகக்குறைய கி. மு 500 ம் வருஷங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட கலாசுத்திரங்களுக்கு இணங்கவே கம் விவாகமும் தகன ஸம்ஸ்காரமும், பிராந்தங்களையும், யாகமும் செர்கிறோம். ஆந்த ஸுத்திரங்கள் அவைகளின் முறையிலே அதற்கு அநேக தாற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த வழக்கங்களே அடங்கியவைகள்.

ஆகையால் கம்முடைய தற்கால பரிசீலனையில் விவாகக்கிரியைகளைப்பற்றியும் அவைகள் உபயோகப்படும் மந்திரங்களைப்பற்றியும் ஆராய்வதைப்போலவே நெவையும உண்ணாமையாகவே அவ்வளவு உதவியுள்ளனவாக இரா.

இந்தக்கிரியை பலவித ஸுத்திரங்களுள்ளும் சொற்பம் வேற்றுமைபாடினும் பிராமணர்களுக்குள் ஒரே விதமாகவே இருக்கிறது. சொற்பவிதி விலக்குக்கள் தவிர பிரஹ்ம சூத்திரிய வைசியர்களுக்கும் அநேகமாயப் பொதுவாயிருக்கின்றது. இராடிப்பட்ட ஸுத்திரங்கள் பல, ஒவ்வொன்றுக்கும் சொந்தமான ஒரு கிருஹ்ய அல்லது கிரியாபுத்தகமுண்டு. இந்தப் புத்தகத்தில் நக் வேதத்துக்குரிய சாங்கியாயனம் பூக்வலாயனம் முதலிய விதிகளைப்பற்றியும் ஸாம வேதத்துக்

சூரிய ஐஜயின் கோபில, காதிர முதலியோர்களுடைய விதிகளைப்பற்றியும் சுகல யஜுஸனைச்சாரத்த காந்தியாயனர், பாராகரர் முதலியோருடைய விதிகளைப்பற்றியும், கிருஷ்ணயஜுஸனைச்சாரத்த மனு, போதாயனர், ஆபஸதம்பர், ஹிரண்யகேசின் என்பவர்களுடைய விதிகளைப்பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

2. கிரியாகளின் பொதுதாற்பரியம்.

இத்தக கிருயய ஸந்திரங்களைல்லாம ஸநாதகனுக்குத்தான் விவாகம் ஏற்படுகிறதுகின்றன. ஸநாதகன் என்றாலே தாந்தியாயனம் முடிந்தது கிருஷ்ணஸ்தாச்சிரமியினுடைய கல்வாகளைப் பூண்டு, தயாராய இருக்கிற ஒரு பரிவரணமாகி.

பூவாகிலுத்திரு கிருஷ்ணஸ்தன் அவசியமாய்ச் செய்ய வேண்டிய கல்வாகளில் முக்கியமானது தினந்தோறும் அகரிஷேஷத்திரம்¹ நடத்தவேண்டியதே.

1. உதாரணமாக - ஆச்வலாயன - அத்தியாயம், கண்டிகா 9 ஸ - த்திரம் 1—2.

प्राणिप्रहणादि गृह्यं परिचरेत्स्वयं पत्न्यापि वा पुत्रः कुमार्यन्तेवासी वा । नित्यानुगृहीत स्यात् ।

ஆபஸ்தமபா - பாடலா 2, காண்டம் 5, சூத்திரம் 14—15.

समाप्येतमग्निमुपहरन्ति । नित्यः ।

பராஸ்கரா - காண்டம் 1, கண்டிகா 9, சூத்திரம் 1.

उपयमनप्रभृत्योपासनस्य परिचरन्म् ।

அதற்கு அவன் பத்திரிகைகளையையாழிநுத்தல் அவசியம். ஆகையால் எந்த அக்ரீயின்முன் விவாகம் நடந்ததோ அந்த அக்ரீ உடனே நாயகனுடைய கிருஹத்துக்குக் கொண்டிபோகப்பட்டுத் தம்பதிகளால் அனைத்து போகாதவண்ணம் காப்பாற்றப்படவேண்டும். இவ்வழக்கம் ஏற்பட்ட நிஷ்கபடமான காலத்திலெனினும் கிருஹஸ்திரியின் காமனைச் செய்யத் தக்கவர்களையிருந்தாலொழிய அவர்கள் புதுக்குடும்பங்களுக்குமேலாய் தங்களை பர்த்தாக்களுடன் வசிக் கும்படி அனுப்பப்படுவார்களென்று எண்ணுவது யுத்தமாகுமா?

விவாகக்கிரியைகளில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மந்திரங்கள் முதல் முதல் ஏற்படுத்தப்பட்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மொழியும் அர்த்தமில்லாத செத்தவிதிகளாயிருந்திருந்தாலொழிய தம்பதிகள் இருவரும் தக்க பருவமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும் என்று நிஸ்ஸந்தேகமாய் ருஜுக்கொடுக்கின்றன. அவை நேரிடப்போகிற தேகசம்பந்தத்தைக் குறித்தும், ஆண்சந்தியைக் குறித்தும் புதுகிருஹத்திலவதுவுக்குண்டான அதிகாரத்தைக் குறித்தும் பலமுறை போகின்றன. பல இடங்களில் தேகசம்பந்தத்தைக் குறித்து விஷயங்கள் பச்சையாயும், காமபோகங்களை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிற மனிதனால்மட்டுமே சொல்லக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கின்றன. இதற்கு வைதிகர்கள் சொல்லும் மறுமொழி யென்னவென்றால் அம்மந்திரங்கள் வருங்காலத்தில் நடக்கப்போகிறவைகளைக் குறிக்கிற

வையாகவும் வது தக்க பருவமடைந்தபொழுது தனக்
கும் தன் பாரியைக்கும் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைக்கல
யாண காலத்தில வரன்சொல்லுகிறான் என்றும் கூறு
கிறார்கள். அதனால் பூர்வீக ரிஷிகள் மந்திரங்களை
ஏற்படுத்திய காலத்தில தத்சமயத்துக்கு உபயோகப்
பாடக்கூடிய மந்திரங்களை உண்டாக்கவில்லையென்றும்
ஆனால் குறைந்தபட்சம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு அப்
பால் நடக்கக்கூடியதையே கருத்துக் கொண்டாக்கின
ன்றும் நாம் நம்பவேண்டியிருக்கிறது. (அதற்கிடையி
ல் எத்தனையோ எதிர்மாராதசங்கதிகள் நேரிடலாம்.)

பின்வரும் கிரந்தங்களால் இச்சமாதானம் சிறிதும்
சிக்கமுடியாதென்பது தெரியவரும். வேறுவிதமாகக்
குறிக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய அவை ஆபஸ்தம்ப
கிருஷ்ண ஸௌத்திரத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்
றான என்று அறியவும். எல்லோரும் பொதுவாக
வாசிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் எழுதப்படுவ
தால் வார்த்தைக்குச் சரியான வார்த்தையில்லாமல்
கருத்தை முக்கியமாக அனுசரித்தே இம்மொழிபெயர்
படி எழுதப்படும்.

3. குறிப்பான மந்திரங்கள்.

பிரதம சங்கமத்தில் வதுவின் கிருஹத்தில் வரன்
அவளை ஒவ்வொரு உறுப்பாகக் கூர்ந்து பார்த்து (अथ
वशोनिर्णयम्) சொல்லவேண்டியவைகளாவன. “என்னி
லும்” சாந்தமான பார்வையுடனும் சிநேகத்துடனும்
இரு. எனக்கும் என் பந்துக்களுக்கும் நன்மை செய்

உன் ஹிருதயம் சாந்தமாகவும் உன் பார்வை பிரகாச, முடையதாகவும் இருக்கக்கடவது. ஜீவபுத்திரர்களைப் பெறு. தேவதைகளைப் பூஜி. நல்ல கீர்த்தியுள்ளவளாயிரு. என் வேலைக்காரர்களுக்கும் என் காலநடைகளுக்கும் நீ சந்தோஷத்தை யுண்டிபண்ணுவாயாக.”

வதுவை விவாகம் செய்துகொடுத்துப் பிரிகையில் அவள உறவினர் அழுங்கால வரன் சொல்லுகிறதாவது: “அவர்கள் சந்தோஷிக்க வேண்டியிருக்க அழுவானேன். இனி வெகு வருஷங்களாய நம்மிருவருக்கும் இருக்கும் நேசத்தைப்பற்றி அவர்கள் நினைக்கட்டும். நாம் ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொள்ளும் வண்ணம் அவர்களே இவ்விவாகத்தைச் செய்துவைத்தார்கள்.”

வதுவின் சிரசில் ஒரு சிறு தர்ப்பத்தைவைத்து அதன்மேல நுகத்தடியின் துவாரம்படும்படி வைத்து அந்தத் துவாரத்தில் ஒரு சுவர்ணநாணயம் போடுவார்கள். அச்சமயத்தில் சொல்லப்படுகிற மந்திரத்தின் கடைசிப்பாகம் என்னவெனில் “இந்தச் சொர்ணம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். அதன்மேல நான் வார்க்கிற இந்த ஜலம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். இந்த நுகம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். இந்த நுகத்தின் துவாரம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். இந்தப் புனிதமான கீர்த்தம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். (இனி நேரிடப் போகிற சம்சர்க்கத்தில்) நீ உன்னுடைய சரீரத்தை என்னுடைய சரீரத்துடன் சம்பந்தப்படுத்துவாயாக.”

அதன்பிறகு வரன் வதுவைப்பார்த்துச் சொல்வது
 “சோமன் முதலில் உன்னை அறிந்தான். நின் கந்தர்
 வன் உன்னையறிந்தான். உன் புருஷர்களில் மூன்றாம்
 வரன் அக்நி. மாணுஷ புத்திரனாகிய நான் உனது
 நான்காம் புருஷன். ஸோமன் உன்னைக் கந்தர்வனுக்
 குக் கொடுத்தான். கந்தர்வன் உன்னை அக்நிக்குக்
 கொடுத்தான். அக்நி உன்னைச் சம்பத்து னும் சந்தா
 னத்து னும் எனக்குக் கொடுத்தான்.” இந்தமந்திரம்
 முக்கியமானது. 2 வித்யாரண்ணிய ஸ்வாமிகளாகிய
 சாயனசாரியார் அதனைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.
 “புணர்ச்சி விருப்பம் உண்டாகாத பருவத்தில் கன்னி
 கையைச் சோமன் அனுபவிக்கிறான். அப்படிப்பட்ட
 விருப்பம் உண்டான உடனே கந்தருவன் அவளைக்
 கைப்பற்றிக்கொண்டு விவாக காலத்தில் அக்நிக்குக்
 கொடுத்துவிடுகிறான். அவனிடமிருந்து மனுஷன் அந்
 தப் பெண்ணைச் சம்பத்து சந்தானங்களு ன் பெற்றுக்
 கொள்கிறான். ஸ்மிருதிகளா 3 இது விஷயத்தில்

2. तथाचाख्यायते । अनुपजातपुरुषसंभोगेच्छावस्थांस्त्रियं
 सोमोलेभे . स च सोम ईषदुपजातभोगेच्छावस्थां तां विष्वावसवे गन्ध-
 वांय प्रादात् । स च गन्धर्वो विवाहसमये ऽग्नये प्रददौ । अमिध
 मनुजाय भवे धनपुत्रैः सहितामिमां प्रायच्छदिति ।

3. पूर्वं स्त्रियः सुरै र्भुक्ताः सोमगन्धर्ववाहिभिः ।

भुज्यन्ते मानुषैः पश्चा न्न ता दुष्यन्ति कर्हिचित् ॥

व्यजनेषु च जातेषु सोमो भुङ्के च कन्यकाम् ।

पयोधरेषु गन्धर्वो रजस्यभिः प्रतिष्ठितः ॥

இன்னும் தெளிவாயிருக்கின்றன. “ஸ்திரீகள் முதலில சோமன், விசுவா வசு, அக்ரி முதலிய தேவதைகளால் அனுபவிக்கப்படுகிறார்கள். அதன்பிறகுதான் மனிதர்கள் அவர்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அதனால் ஸ்திரீகள் கெட்டுப் போகின்றன. (அஸ்குலில) மயிர்முளைத்த பிறகு சோமன் ஒரு மங்கலையை அனுபவிக்கிறான். மார்புபக்குவமான பிறகு கந்தருவன் அவளை அனுபவிக்கிறான். அவள் ரஜஸ்வலையான பிறகு அக்ரி அனுபவிக்கிறான்.” ஆகையால் இந்த ஹேதமந்திரத்தால் தெளிவாகிய தென்னவென்றால் ஒரு ஸ்திரீக்கு மனுஷன் நான்காவது புருஷன் ஆகிறான் என்பதும் அவன் அவளை அக்ரியிடத்தினின்றும் பெறுகிறான் என்பதும் அந்த அக்ரி அந்த ஸ்திரீயை ரஜஸ்வலையான பிறகு அனுபவிக்கிறான் என்பதுபே. முடிவைச் சொல்லவேண்டியது அபாவியம். பின்னர் நடப்பது பாணிகரகணகாலத்தில சொல்லவேண்டிய மந்திரத்தின் ஒருபாகம். “சந்தித்திரர்களை நீடுமொழிபொருட்டு நான் உனது கையைப் பிடிக்கிறேன். முதுமைப்பருவம்வரை என்னுடன் நீ வாழ்வாயாக. வாயு உன் ஹிருதயத்தை என் சார்பாகுமபடி சொயட்டும்.” இதற்குப்பின் தமபதிகள் அக்ரியைச்சுற்றி ஏழு அடிகள் எடுத்துவைத்து ஏழாம் அடிக்குப்பிறகு நாயகியைப்பார்த்து நாயகன் பின்வருமாறு சொல்லுகிறான். ஏனெனில் ஒருவகை ஸூத்திரப்படி அவர்கள் இந்தச் சமயத்தில்தான் நாயகன் நாயகி ஆகிறார்கள். “இப்

பொழுது எம் சப்தபதி உத்திவிட்டோம். நீ என்
தோழியாவாயாக. நாமிருவரும் தோழர்களாயிருப்
போம். நான் உன் தோழமையைப் பெறுவேனாக.
நான் உன்னை விட்டும் நீ என்னை விட்டும் (நாம்) ஒருகா
லும் பிரியாதிருப்போமாக. நாமிருவரும் சேர்ந்திருப்
போம். சந்தோஷமான ஹிருதயத்துடனும் அந்நி
யோந்நியே உத்தாடனும் நாமிருவரும் எப்பொழுதும்
சேர்ந்து யோசனைபண்ணுவோமாக. நாமிருவரும் விரி
யத்திலும் சேஷமத்திலும் விருத்தியடைவோமாக.
இப்பொழுது நாம் மனத்திலும் செயல்களிலும், விருப்
பங்களிலும் ஏகமாயிருக்கிறோம். நீ, நுக்; நான்
ஸாமம்; நான் ஆகாயம், நீ பூமி; நான் சுக்கிலம், நீ
அஸ்தத்தரிக்கிறவன். நானே மனம் - நீ ஜிஹ்வை. மனக்
குச்சம்பத்தும் சந்தானமும் உண்டாகும் வண்ணம்
நீ விசுவாசத்துடன் என்னைப் பின்பொருள். தேன்மொ
ழியே! வா.” இவ்வசனங்கள் எட்டு ஒன்பது வயதுப்
பெண்களுக்குச் சொல்லுமபடியாகவா ஏற்பட்டிருக்
கும்? தற்காலம் அவை அவ்வயது பெண்களுக்கா
கவே சொல்லப்படுகின்றன. இவை வாழ்க்கையில்
ஆவலுடன் நாடி அமர்கிற ஒருவன் சொல்லுகிறவார்த்
தைகளா? அல்லது தற்காலம் எதிர்பார்க்கக் கூடா
மலும் இனி எர்டோதோ நேரிடப் போகிறதாக
மனப்பால குடிக்கிற ஒருவன் சொல்லுகிறவார்த்தை
களா? இன்னும் ஆராயந்து பார்ப்போம்.

விவாகத்தின் முதல்நாள் கிரியை முடிந்தவுடனே
தம்பதிகள் தங்களுடைய கிருகத்திற்குப்புறப்படுகிறார்

கள். ஒரு ரதத்தில் போகின்றார்கள். ரதத்தில் பத்ரி ஏறும்போது, அடியில் வருமாறு பர்த்தா அவ்ஸிடம் சொல்லுகிறான். “என் யஜமானியாக இனிமேல் இருப்பாயாக. என்னால் 10 புத்திரர்களைப் பெறுவாயாக. உன்மாமனார், மாமியார் இவர்களுக்கு யஜமானியாக இருப்பாயாக. இவர்களுக்கும், கிருகத்தில் இருக்கின்ற மற்ற நாட்டுப் பெண்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் எல்லாச்சம்பத்துக்கும் நீ யஜமானியாக இருப்பாயாக.”

தங்கள் கிருகத்திற்குப் போனவுடனே, பத்ரியின் கிருகத்தினின்று சாஸ்திரீயமாகக் கொணர்ந்த அக்ரிமுன், கிரியைகளை அவர்கள் திரும்பவும் தொடர்ச்சியாய் நடத்துகின்றார்கள். இக்கிரியைகளின் மத்தியில், ஒரு சமயத்தில், பத்ரியின் மடியில் புத்திரர்களையே பெற்ற ஒரு ஸ்திரீயின் ஆண்குழந்தையை வைக்கிறார்கள். அக்குழந்தைக்குப் பழவர்க்கங்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அப்போது புருஷன் சொல்லுகிறதாவது:—“பழங்களை! நீங்கள் வித்துக்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். உங்களுடைய ஆசீர்வாதத்தால், என் பத்ரியும் அவ்வண்ணம் பெறுவாளாக.” ஸ்திரீயைப் பார்த்து அடியில் வருமாறு சொல்லுகிறான்—“நம்முடைய கிருகத்தில், குழந்தைகளுடன் நீசந்தோஷமாக இருப்பாயாக. கிருகத்தின் யஜமானியின் உத்தரவாதங்களைக்கொண்டு செலுத்த அறிந்துகொள்ளு. சிரத்தையுடன், அதிக் களையும் அக்ரியையும் மரியாதைசெய். என்னுடைய சீ

ரத்துடன் உன்னுடைய கீரத்தைச்சேர். அநேக வருஷங்
கள் சுகம் அனுபவித்துக்கொண்டு நீ, கிழவியாகிற
போது, உன்னுடைய புத்திரர்களுக்கும் பெளத்திரர்
களுக்கும், உபாசனை யக்கு விதிகளையும் உத்தரவா
தங்களையும் நீ கற்பிக்கக்கூடும்.”

4. பிரயாசையான விரதம்

இப்போது ஒரு முக்கியமான விரதத்தைப்பற்றிப்
பேசுவோம். அதனால் ஏற்படும் அர்த்தவிஷயத்தில்
எவ்வித சந்தேகமுமிருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு கிரு
ஷ்ண சூத்திரத்தினின்றும் அதைப்பற்றி யுள்ளதை
இதன் அடியில் சொல்வோம்.

காங்காயனி — அத்தியாயம் 1. காண்டம் 17. சூத்திரம் 5. மூன்று ராத்திரிகள் இருவரும் (ஸ்திரீபுமான்கள்) சேராமல் இருக்கட்டும்.

ஆகவலாயனி.— அத்தியாயம் 1. காண்டிகா 8. சூத்திரம் 10-11. அந்தக்காலம் முதல் அவர்கள் உப்பை வாங்கிக்கவேண்டும்; சம்யோகமில்லாமல் அவர்கள் சுத்தமாய் நகைகள் அணிந்துகொண்டு, தரையில் மூன்று ராத்திரிகள் அல்லது 12 ராத்திரிகள் சயனம் செய்யவேண்டும்; ரிஷியாகக்கூடிய புத்திரன் உண்டாகவேண்டுமானால் ஒருவருஷம் அப்படி இருக்கவேண்டும்.

ஜெயினி.— காண்டம் 20. சூத்திரம் 6. ஸ்திரீபுமான் இருவரும், சம்யோகமில்லாமல், ஆனால் ஒரேபடிக்கையில் தரையில் உப்பில்லாத ஆகாரம் உண்டு, பிரஹ்ம

சாரி விருதம் பூண்டவர்களாய் 3 ராத்திரிகள் சயம் செயயவேண்டும்.

கோபிலி — பிரபாடகம் 2. காண்டிகம் 3. சூத்திரம் 5. அதுமுதல் 3 ராத்திரிகள், உபபிலஸா அன்னம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, பிரஹமசாரி விரதம் பூண்டவர்களாய் ஒரே படுக்கையில் தரையில் சயம் செயயவேண்டும்.

காதிரி — பாடலம் 1. காண்டம் 4. சூத்திரம் 9. 3 ராத்திரிகாலம் உபபில விலக்கிப் பாடல் உண்டு, சம்யோகபிலஸாமல் ஒரே படுக்கையில் அவர்கள் சயம் செயயவேண்டும்.

மனு — ஒருவருஷம் அல்லது 12 ராத்திரி, (அல்லது, 3 ராத்திரி அல்லது 1 ராத்திரி) பிரஹமசரிய விரதத்தை அவர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

போதாயனி — பிரச்சம் 1. அத்தியாயம் 7. அவர்கள் உபபுள்ள ஆகாரத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும். தரையில் படுக்கவேண்டும். ஆபரணங்கள் அணியலாம். பிரஹமசரிய விருதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் அவர்கள் (ஸ்திரீபுமான்கள்) நடக்கிறதில் :—சுரோத்தியானை புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 3 ராத்திரியும் அதுசான்றால் புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 12 ராத்திரிகளும், நிஷிகலப புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 1 மாதமும், ப்ருணபுத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 4 மாதமும், நிஷியானபுத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 6 மாதமும், தேவனான புத்திரன் பிறக்கவேண்டு

மான் 1 வருஷம், மேற்படி விரதமூன்றி தம்ப
திகள் ஒழுகவேண்டிம். ⁴

ஆபாதம்பர் பா ௭ ம 3. காண்ட 8. சூத்திரம் 8.
3 ராத்திரி தம்பதிகள் உபவிஸ்த ஆகாரம் உட்
கொண்டு, பிரஸாமசரிய விரதம் பூண்ட வாகவாயத்தரை
யி ர சயநம் செய்யவேண்டிம்.

ஹிரண்ய கேசின் — பிரசாரம் 1. பா ௭ ம 7. சூத்
திரம் 10. தம்பதிகள் உபவிஸ்த ஆகாரம் உட்
கொண்டு, ஆபரணங்கள் அணிந்துகொண்டு பிரஸாம
சரிய விரதம் பூண்ட வாகவாய, தரையில் 3 நாள் சய
நம் செய்யவேண்டிம்.

காத்தியாயனி - 1 வருஷம், 12 ராத்திரி, 6 ராத்திரி
அல்லது 3 ராத்திரிகாலம்—உபபூண்ட ஆகாரம் சாப
பிரகடபது. தரையில் சயநம் செய்யவேண்டிம்.
சமயோகம் செய்யக்கூடாது.

⁴ குறிப்பு.—யோகத்தின் ஒரு சாகை அத்தியயநம்
செய்தவன்—கரோத்திரிபன் ஆவன்.

அங்கங்களைப்படித்தவன்—அநுசானன் ஆவன்.

கலாங்களைப்படித்தவன்—ரிஷிகலான் ஆவன்.

சூத்திரங்களையும் பிரவசனங்களையும் கற்றவன்—ப்ரு
தான் ஆவன்.

நாலுவேதங்களையும் கற்றவன்—ரிஷி ஆவன்.

இம்முறைகளைத் தாண்டிப் போகின்றவன்—தேவன்
ஆவன்.

பாஸ்காரி — காண்டிகா 8. சூத்திரம் 21. 3 ராத்திரி, உப்பில்லா ஆகாரம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, தரையில் படுக்கவேண்டும். 1 வருஷம், 12 ராத்திரி, 6 ராத்திரி, குறைந்த பட்சம் 3 ராத்திரியாவது—சமயோகம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். மேற்கண்ட பிரஹ்ம சாரிய விரதத்தின் முக்கியகருத்து என்னவென்றால், ஆசையைத்தாண்டும் விஷயம் சமீபத்திலிருக்கத் தங்களை அடக்கி கூலாபெறுவாராகில், அஃது அவர்களின் உயர் நலத்தைக் காட்டுகின்றது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிக காலம் இவ்விதம் அடக்குவார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு, சந்ததியின் குணசீலம் அதிகமாக ஏற்படும். **பாஸ்காரி** நூற்ற சூத்திரத்தின் வியாக்கியாதாவின் 5 அபிப்பிராயப்படி மேற்படி பிரஹ்ம சாரிய விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதற்கு அவ்விருதத்தைக்கொண்டு செலுத்தச் சாமர்த்தியத்தின் தாரதம் மியங்களுக்கு ஏற்ப காலவித்தியாசங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பிரஹ்ம புராணத்தில் ஷே விரதகாலம், தம்பதிகளின் வயதின் தாரதம்மியத்தைப் பற்றியது என்று சொல்லியிருக்கிறது. 6

5. संवत्सराद्विकल्पास्तु शक्यक्षयाव्यवस्थिताशेषाः

6. अथतद्द्वादशाहानि त्रिशद्वर्षेण सर्वदा ।

यदिद्वादशवर्षास्या त्कन्यारूपगुणान्विता ॥

द्वात्रिंशद्वर्षपूर्णेन यदिषोडशवार्षिकी ।

लब्धातदास्यातव्यं षड्वर्षं संयतेनतु ॥

.. त्रिंशत्यब्दायदाकन्या वस्तव्यंतत्षड्वर्षहम

अतःषड्वर्षमहोरात्रं वस्तव्यं संयतेनतु

இதன் பொருள் :—12 வயதுள்ள ஸ்திரீயை விவாகம் செய்கின்ற 30 வயதுள்ள புருஷன், 12 நாள் விரதம்சரிய விரதத்தை அனுஷ்டிக்கக் கடவன். அவள் 16 வயதுள்ளவளாகவும் அவன் 32 வயதுள்ளவனாகவும் இருப்பின், 6 நாள் அநத விரதத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்; அவள் 20 வயதுள்ளவளாக இருந்தால், 3 நாள் அவ்விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவள் அநதவயதுக்கு மேற்பட்டால், ஒரு நாள் அவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

இவ்விரதத்திற்கு இவ்வளவு முக்கியத்தைக்கற்பிக்க வேண்டுமானால், ஸ்திரீயானவள், நுதுவாகி இருக்க வேண்டுமல்லவா? ஆனால் வைதிகர்கள் இந்த அபிப்பிராயத்தை வெகு இலகுவில அங்கீகரிப்பார்கள். அவர்கள் அபிப்பிராயத்தில ஸ்திரீ புருஷ சங்கமத்திற்கு 8 அங்கங்கள் இருக்கின்றனவாம். 7 தம்பதிகள் ஒருவர் மற் றொருவரைப்பற்றி 1. ஸ்மரித்தல், 2. பொயர் குறிப்பிடுதல், 3. விளையாடல், 4. கண்ணோக்கல், 5. ரகசியம் பேசல், 6. தீர்மானம், 7. முயற்சி, 8. விஷயசமாப்தி. மேற்கண்ட அங்கங்களில, சிலவைகளை, குழந்தைகளாலும் சூட்ட நேரிடஇயலும். அப்படி நேரிட்டால்,

7. स्मरणं कीर्तनं कैलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणम् ।

सङ्कल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिवृत्तिरेव च ॥

एतन्मैथुनमष्टङ्गं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥

பிரஹ்மஸ்பதி. ஆபஸ்தம்ப கிருஷ்ணயத்துக்கு சுதர் சநாசாரியார் எழுதிய குறிப்பில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

பிரஹ்மச்சரிய விரதபங்கம் எற்றித் தன் அன்றோ? ⁸
இவ்வித பிரஹ்மச்சரிய விரதத்தால் எற்றித்தாமல
ரிஷிகள இருந்திருக்கப்பா ரதா என்னு நாம் வினவிஷ
சாதாரண ஜனங்கள், ரிஷிகளின்மேல அபிப்பிராயம்
சொல்ல அருந்தார்கள் என்று இந்தவைதிகர்க்கு சாதிப்
பார்கள். இந்த விரதகாலம் முடிவின்மேல, நாலாம

8 तस्मिन्नेता निशि विजने मृदुभिर्गुणैर्गुणकमेत । त्रिरात्रमवचनं
हिस्तम्भमिव नायकं पश्यन्तीकन्या निर्विद्येत परिभवेच्च तृतीयामिव प्रकृ
तिम् । इति बाभ्रवीयाः । उपक्रमेत त्रिरात्रमवचनं नतुब्रह्मचर्यं मतिवर्तेत ।
इति वात्स्यायनः ।

6 குறிப்பு இஃற்கு எதிரொ யாக, காலசாஸ்திரத்
தின் காத்நாவாகிய வாத்தவ்யாயனரின் அபிப்பிராயம்
என்னவென்றால்:—3 நாள தாமதம் ஸ்திரீயின் வெட
கத்தை நீக்குவதற்காகவே. பிரஹ்மச்சரிய விரதத்திற்
குப் பங்கமவராமல் புருஷன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
ஸ்திரீயினிடம் சமீபிக்கவேண்டும். அபாபதயன்றி 3
நாள கட்டைபோல இருந்தால், அவன் அசுகமன்
என்று நினைத்து, அதனால் அவனை அவமதிப்பான்.
பின்பு பிரவடையானவனாக இருந்தால், இம்மாதிரி
புருஷன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், இல்லா
விட்டால் இம்மாதிரி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும்
அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இதனால், அவர்காலத்தில,
பிரவடையாகியும் பிரவடை ஆகாமலும் இருக்கிற
ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம்செய்யும் வழக்கம் இருந்தது
என வெளியாகிறது.

இராத்திரியில், ஸ்திரீ புருஷ சங்கமம் ஏற்பட வேண்டுமென ஊகிக்கலாம். அதைப்பற்றி ஒரு வியக்தமான விதி வேண்டிவதில்லை. ஆயினும் சில கிருஷ்ண சூத்திரகாரர் அதை விதித்தும், சிலர் அதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்காமலும் இருக்கின்றார்கள். பிரஸ்தாபிக்காமலிருக்கின்ற சில கிருஷ்ண சூத்திரங்களின் ஆதாரத்தின்மேல், அபக்குவியாக இருக்கிற ஸ்திரீயுடன் 4-ம் நாள் சங்கமம் கூடாதென்று ஒருகஷ்டியை ஆரோபிக்கலாம். ஆனால் அது பொருந்தாது. என்னெனில், 1. முன் சொல்லியபடி பிரஹ்மசரியவிரதம் அர்த்தமில்லாமற்போய் விடும் வெறும்வேடிக்கையாக முடியும்.

2 உத்தேசத்திற்குத்தக்கபடி சங்கம விஷயத்தில் சில நியமங்களை ரிஷிகள் ஏற்படுத்தியதின் பிரயோஜனம் இல்லாமற்போகும் ஒவ்வொரு பேஷ்டை காலத்திற்குப்பிறகு முதல் 16 ராத்திரி—சங்கமம் ஏற்பட்டால், கர்ப்பம் உண்டாகும் என்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம். இதுதான் ருதுகாலம் என்று சொல்லப்படும். நாலாம் நாள் முதற்கொண்டு, வேறு தடைகளில்லாத பக்ஷத்தில், இரட்டைப்பட்ட நாட்களில் சங்கமம் நேரிட்டால், புருஷப்பிரஜை உற்பத்தியாக அனுகூலமாம் தம்பதிகள் இந்த ருதுகாலத்தில் சேரவேண்டு

மென்ற கட்டாயமான விதியும்—தவறினாலு, அபராத
மும் ஏற்பட்டிடுள்ளது. மற்றக்காலங்களில் ஸ்திரீயின்
இச்சை இருந்தாலு சேரலாம். முன்னது முக்கியமா
னது, பின்னது யுக்தமானது. ⁹

ஆகையாலு, ருது காலத்திலு, முதலசங்கமம் முக்கிய
மானதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பேஷ்டையான 4-ம
ராத்திரிதான விசேஷதினம். அக்காலத்திற்குள்,
கர்ப்பாதான மந்திரம் என்ற விஸ்தாரமான மந்திரம்
புருஷனாலு சொல்லப்படுகிறது. இதை, ஒவ்வொரு
கிருஷ்ண சூத்திரகாரரும் விதித்திருக்கிறார். விவா

மனு.—அத்தியாயம் 3, ஸ்லோகம் 45-48.

9. ऋतुकालाभिगामीस्यात्स्वदाग्निरतः सदा ।

पर्ववर्जं व्रजेच्चैनां तद्रूतो रतिकाम्यया ॥

ऋतुः स्वाभाविकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः ।

चतुर्भिर्गिरैः सार्धं महोभिः सद्भिर्गिरैः ॥

तेषां माघाश्वत्थस्तु निन्दिता दशौ च या ।

त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्ता दश रात्रयः ॥

युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु ।

तस्माद्युग्मासु पुत्रार्थी सविशेदार्तवै स्त्रियम् ॥

பராசுரர்.

ऋतुस्नातां तु यो भार्या सन्निधौ नोपगच्छति ।

घोरायां ब्रह्महत्याया पतते नात्र संशयः ॥

எஜ்னவலகியர்.

यथाकामी भवेद्वापि स्त्रीणां वरमनुस्मरन् ।

स्वदारनिरतश्चैव स्त्रियो रक्षायतः स्मृताः ॥

கமான் 4-ம் ராத்திரி சாதாரணமாய் ருதுகாலமாக இருக்கமாட்டாது. அது ராகப்பிராப்தகாலம். காமத் ஷுத்தவிர வேறு உத்தேசமில்லை. அதனால், அப் போது, மந்திரத்தினால், புனிதம் பண்ணும்படியான யோக்கியதை அந்தக் காலத்திற்கு ஏற்படாது என்று சில ரிஷிகளின் அபிப்பிராயம். ஆனால், மற்ற ரிஷிகள் மந்திரத்தை உச்சரிப்பது விவாகத்தின் அங்கமாக இருக்கிறதென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதனால், அக்காலத்தில் மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றும், அஃது இன்னமந்திரம் என்றும் விதித்திருக்கிறார்கள். போதாயனரும், 10 ஆந்திரேயரும் சொல்லுகிறதாவது “ஒவ்வொருசங்கமகாலத்தில், மந்திரங்கள் சொல்ல வேண்டும்.” சாலீ ரிஷியும் பாதராயனரும் சொல்லுகிறதாவது:—ருதுகாலத்தின் முதல்சங்கமத்தில் மாதிரம் மந்திரம் முக்கியமானது. இதனால், முதல் சங்கமம் என்பது விவாகத்தின் நாலாம் ராத்திரி தமபதிகள் ஆஸிங்கனம் செய்தல் என்றும் ருது காலத்தில் சங்கமம் என்பது கர்ப்பாதான மந்திரத்துடன் ஆஸிங்கனம் செய்தல் என்றும் வெளியாகிறது.

சாங்காயனம்.—நாலாம் ராத்திரியில் சங்கமத்தைப் பற்றிப்பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. ஆகவலாயனரும் அப்

போதாயன.

10.

सर्वाण्युपगमनानि मन्त्रवन्ति सन्तीति बौधायनः । यच्चादौ यचर्ताविति शालिकः । Also Hiranyakesin. सर्वाण्युपगमनानि मन्त्रवन्तीत्यात्रेयः । यच्चादौ यचर्ताविति बादरायणः ।

படியே பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. ஆனால், அந்தக்கிருஹ்ய சூத்திர வியாக்கியாதாவாகிய கார்க்கிய நாராயணர்— அதைத் தெளிவு படுத்துகிறார். 2-ம் சூத்திரம், 6 கண்டகம். 1. அத்தியாயம் சூத்திரம்:—பொது விதியைச் சொல்லுவோம். அஃதாவது. பலதேசங்களில் விதிதியாசங்கலான ஆசாரங்களை இருக்குமாகையால், அவைகளைத் தவிர்த்துப் பொதுவானதைச் சொல்லுவோம் என்று அர்த்தம். ஆனால், கிருஹ்ய சூத்திர விதியானது எதாவது ஓர் இடத்தில் நடை பெறுகின்ற ஆசாரத்துக்கு விரோதமாக இருந்தால், கிருஹ்ய சூத்திர விதியைத்தான் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. உதாரணமாக, வியாக்கியாதா சொல்லுகிறார் 11 “விதேகர்களுக்குள்—விவாக மானவுடனே, சம்மோகம் நடக்கிறது வழக்கமாக இருக்கிறது. சூத்திர காரா.—3 நான் பிரஹ்மசரிய விரதமானதின் மேல் அஃது எற்பட வேண்டும் என்று விதிக்கிறார்.”

வியாக்கியாதாவின் குறிப்பினால் அவர் எழுதிய காலத்திலிருந்தாவது சங்கமத்திற்குத் தகுதியான ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம் நடந்தது எனத் தெரியவருகிறது. ஜெய்ன் 20-ம் காண்டம் 7-ம் சூத்திரம்—“மூன்று ராத்திரி கிரமித்ததின் மேல் அவர்கள் சங்கமம் செய்யற்பாலது.” அந்த சூத்திரத்தின் வியாக்கியாதா

11. वैदेहेषु सद्य एव व्यवायो दृष्टः । गृह्येतु ब्रह्मचारिणौत्रिरात्र-
मिति ब्रह्मचर्यं विहितम् । तत्रगृह्योक्तमेव कुर्यान्नदेशधर्ममिति सिद्धम् ।

ஸ்ரீநிவாச த்வாரி சொல்லுகிறார். என் 4-ம் ராத்திரி குறிப்பிடவில்லை என்றால், 3-ம் ராத்திரிக்குப் பிறகு நல்ல தினம் பார்த்து ஏற்படுத்த வேண்டியது. 4-ம் ராத்திரி சுபதினமாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் நலம் தான். அன்றேல், நல்ல தினம் ஏற்படும்வரை தம் பதிகள் பிரஹ்மசரிய விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். நடு ராத்திரிக்குப் பிறகுதான் சங்கமம் ஏற்பட வேண்டுமென்று ரிஷிவிதித்திருக்கிறார். “ஒவ்வொரு ருத் காலத்திலும் இந்த விதி அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று முடிக்கிறார். அவருடைய பூர்த்தியான வசனத்தை அனுபந்தத்தில் பார்க்க. கோபீஹிலீ— 7-வது சூத்திரம். 5-வது காண்டிகை, 2-வது பிரபாடகம். “3 ராத்திரிக்குமேல ஸ்திரீ புருஷ சங்கமம் செய்யலாம் என்று—சிலர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள்” சிலர் என்றது—ஜைமீனி ரிஷியைக் குறிக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது. இவர் அபிப்பிராயத்தில், கூடாது என்று இருக்கிறது. அதன் காரணம் பின்பு வரும். அப்படி வழக்கம் இருக்கிறதென்றும், அதைத் தாஷிக்க வில்லை யென்றும் அவர் வசனத்தால் தெரிய வருகிறது என்று மாத்திரம் இப்போது கிரகிப்போம்.

பரஸ்காரி :—நாலாம் ராத்திரி சங்கமத்தைப்பற்றி இவர் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. இவர் வியாக்கியாதாவாகிய ஹரிஹாரி ¹². இவர் அபிப்பிராயம் இன்னதென்று

¹². संवत्सरादिपक्षाशक्तौ त्रिरात्रपक्षाश्रयणेऽपि चतुर्थीकर्मानन्तरं पञ्चम्यादिरात्रावभिगमनम् । चतुर्थीकर्मणः प्राक्तन्या भार्यात्वमेव न संवृत्तं विवाहैकदेशत्वाच्चतुर्थीकर्मणः ।

வெளியிடுகிறார். அதிககாலம், விரதத்தை அனுஷ்டிப்பது சிரமமாக விருக்கிறதை உத்தேசித்து, 3 ராத்திரி காலம் விதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், 4ம் நாள் கிரியைமுடிவு பெற்றவுடனே, 5ம் ராத்திரி முதற்கொண்டு, சங்கமம் செய்யலாம். 4ம் நாள் கிரியையானது, ஸ்திரீயின் பத்னி தர்மத்தைப்பூரணம் செய்விகின்றதாக விருக்கிறது. அது கல்யாணகிரியையின் ஒரு பாகமாக இருக்கிறது.

போதாயனி —இந்தக்கிருஷ்ண சூத்திரக்காரர் அபிப்பிராயப்படி—3 அல்லது அதிக நாள் ராத்திரி காலம் விரதம் அனுஷ்டிக்கின்ற சமயத்தில், ஸ்திரீ புருஷர்களின் மத்தியில், உதம்பரமரத்தின் ஒரு தண்டத்தைச் சந்தனம் பூசி ஒரு துண்டு வஸ்திரத்தை உடுத்திப் படுக்கப்போடவேண்டும். அதில் விசுவாக் என்ற கந்தர்வன் இருக்கிறதாக பாவனை. 4-ம் நாள் ராத்திரி பக்குவ ஓமம் செய்து முடித்ததின்மேல், அழகாய் அலங்கரித்துப் படுக்கை அறைக்குள் தம்பதிகள் போகவேண்டும். அக்காலத்தில், அதிக அர்த்தம் அடங்கிய ஒரு மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. அஃதாவது.—“விசுவாவஸு! உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். உம்மை ஸ்துதிக்கிறேன். இப்படுக்கைவிட்டு எழுந்திரும். குழந்தைப் பருவமுள்ள வேறு ஒரு பெண்ணை நாகிவீராக. இந்த என்பத்ரி, என்னுடன் சேர நீர் அனுமதிக்கொடும். இப்படுக்கைவிட்டு எழுந்திரும். அவளுக்கு ஒரு புருஷன் இப்போது ஏற்பட்

டிருக்கிறான். பிரவுடையாகாதவும், பிதாவுடன்வசிக்கி
 தவளுமான வேறு ஒரு பெண்ணைப்போய் அடைவீர்.
 ஜூ: 13. அவள் உம்முடையவள். உமக்குப் பிறப்பி
 னால் உள்ளசுதந்தரம்.” விசுவாவசுவைவிட்டுபோகச்
 சொன்னதின்மேல், அவர் இருந்த தண்டத்தைப் புரு
 ஷன் கையால் எடுத்து, தன் பத்னி இடத்தில் கொடுக்கி
 கிறான். அவள அதைத்திரும்பி அவனிடம் கொடுக்கி
 ருள். அதைக் கடைசியாக எறிந்து விடுகிறார்கள்.
 பிறகு, கிருஷ்ண குத்திரக்காரர் சொல்லுகிறார். “ஸ்திரீ
 புருஷ சங்கமம் யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.” மந்
 திர விஷயத்தில்—போதாயனர் அதிக கவனமுள்ள
 வர். புருஷனை ஒரு நீண்ட மந்திரத்தை உச்சரி
 த்துக்கொண்டே ஒரு அசம்பரியமான காரியத்தை
 (யோநிவிந்ருணம்) செய்யச் சொல்லுகிறார். அம்மந்தி
 ரம் விஷய சுகங்களை விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறது.
 அவைகளைக் கூச்சத்தினால் விஸ்தாரமாக மொழிபெ
 யர்க்காமல் விடுகிறோம். இப்புஸ்தகத்தின் அனுபந்
 தத்தில், மூலத்தையும் அதன்மேல் சாயனர் எழுதியி
 ருக்கும் பாஷ்யத்தையும் விவரித் திருக்கிறோம்.
 பிறகு, சங்கம கிரியைக்கு ஒரு சிறு மந்திரம் இருக்கி
 றது. 14

“கொதிக்கிற அரிசியின் மேல்துரையானது கள்ளு
 டன் சேர்வதுபோல பிரஜையின் பொருட்டு உன்னு

13. व्यक्तां स्तनोद्गमादिगाहियेनाप्रौढाम् ।

14. प्रजायै त्वा संस्रजामि मासरेण सुरामिव ।

டன் நான் சேருகிறேன்.” அப்போது ஸ்திரீயான வன் அழுதால், புருஷன் இந்த மந்திரத்தை சொல்ல வேண்டும்—அஃதாவது, கன்னிகாதான காலத்தில்தான் ஸ்திரீயின் பந்துக்கள அழுதால், சொல்லவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்கிற மந்திரம்—ஸ்திரீயானவன் தன்னுடைய நூதன கிருகத்துக்குப் போக ரதத்தின்மேல் ஏறும்போது, அவள பந்துக்கள் அழுதால், சொல்லவேண்டுமென்று ஆகவலாயனர் சொல்லியிருக்கிற மந்திரமும் அதுவே. அது முன்னமேயே மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது **सनिष्यप्रयोगमाला** பெயருள்ளதும், இந்த கிருஹய சூத்திரத்திற்குப் பிரயோக விதியாகவுமிருக்கிற கிரந்தகர்த்தா வேங்கடேசர் என்பார் இந்தக்கிரியையைப்பற்றிச் சொல்லிமுடிக்கும் காலத்தில அடியில் வருமாறு எழுதியிருக்கிறார். “**योनिविवृणनम्** கிரியையை இக்காலத்தில் செய்கின்றார்கள் இல்லை. குணசீலர்கள் அதை அனுஷ்டிக்கிறதில்லை. 15. அது நாமமுடைய மனதேர்மைக்கும், மனத்திற்கும் குறைவாக இருக்கிறது. மூல ஆதேசமும் அதன் பிற்பட்ட ஆசார மின்மையும் அதன் அசப்பியத்தைக் காட்டுகிறது.

மனு--கிருஹய சூத்திரங்களில மிகப்பிராசீனமானது இது. ஒரு வருஷம், அல்லது 12 ராத்திரி, அல்லது 3 ராத்திரி, அல்லது ஒரு ராத்திரி, பிரஹ்மசரிய விரதம்

15. अत्रयोनिविवृणनादिकं न कुर्वन्तिशिष्टैरनाचरितत्वात्लौकिक विरोधान् ।

முடிந்தமேல், தம்பதிகளுக்குச் சங்கமம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஷய கிரீடைகள் சிலவைகளுக்கு, மந்திரங்களையும் விதித்திருக்கிறார். (1-24-16) பின்பு துகத்தின் கயிற்றை அப்புறப் படுத்தி—தம்பதிகள் சமயோகம் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ சொல்லவேண்டியது—“என் ஹிருதயத்தை அழை. உம்மிடத்தில் பிரீதியுள்ளவளாக இருக்கிறேன். நீர், தபஸினால் பிரகாசிக்கின்றீர். சூழந்தையால், என்னை நிரப்பும். இந்த நம்முடைய கிருகத்தைச் செல்வத்தால் பூர்ணப்படுத்தும்—புத்திரனை நீர் அபேக்ஷிக்கிறீர். அவ்விதம் உம்மை என்னில் உண்டு பண்ணுவீராக.” புருஷன் உத்தரம் சொல்லுகிறதாவது—“நீ அழகாய்ப் பிரகாசிக்கிறாய்; என்னால், புத்திரன் உன்னிடம் உண்டாக்கபெற, விரும்புகிறாய்; இப்போது வாலிபமாக இருக்கிறாய்; உன்மேல் இருக்கிறேன்; புத்திரனைவிரும்புகிற நீ உன்னிடத்தில் உன்மாதிரியானவனை உண்டு பண்ணிக்கொள்.” 17-வது சூத்திரம் மொழிபெயர்க்கலஜ்ஜையாக இருக்கிறது. அனுபந்தத்தில் பார்த்துக் கொள்ளுக.

ஹிரண்ணிய கேசியர் :—நாலாம் ராத்திரியில், அக்ஷியில் ஓமங்கள் செய்தபிறகு, புருஷன் ஸ்திரீயின் யோனியை தொட்டுக்கொண்டு, ஒரு மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டியது என்று இந்தக்கிருஷ்ய சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு அடுத்த சூத்திரம் அடியில் வருமாறு.

“அடியில் வரும் மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு புருஷன் ஸ்திரீயுடன் சங்கமம் செய்கிறான். நம்மிருவர் ஆத்மாவும் ஒன்றாய் விட்டன; நம்மிருவர் இருதயமும் ஒன்றாய் விட்டன; நம்மிருவர் நாவியும் ஒன்று சேர்ந்தன; நம்மிருவருடைய சரீரமும் ஒன்று சேர்ந்தன பிரியம் என்ற கயிற்றால் உன்னை நான் கட்டுவேன். அதை ஒருவராலும் பேதிக்க முடியாது.” ஆலிங்கனம் செய்வதற்கும், முத்தம் இடுதலுக்கும் வெவ்வேறு மந்திரங்களை இருக்கின்றன. கர்ப்பாதானத்திற்கு விதிகளை பின்னர் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன.

இந்தக்கிருஷ்ண சூத்திரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு, பட்டகோபிநாதகீஷர் என்பார் சம்ஸ்கார ரத்தனமாலே என்ற பெரிய புஸ்தகத்தைச் செய்துள்ளார். 16. அதில் அடியில் வருமாறு சொல்லியிருக்கிறது. “4-ம் ராதிரி ஸ்திரீ புருஷசங்கமம் கட்டாயமாக ஏற்பட வேண்டியது. ஏனெனில், ஸ்திரீக்கு அது முக்கியமான ஸம்ஸ்காரம்.”

ஆபஸ்தம்பர் :—இந்தக்கிருஷ்ணசூத்திரதின் பிரஸ்தாபம் கடைசியில் வைத்துக்கொண்டோம். இந்த நாடிகளில் இது பெருமபான்மையாருடைய அனுஷ்டானத்திலிருக்கிறது. பிரகிருத விஷயத்தில் இதிலுள்ள விதிகளை அர்த்தம் செய்வதில் சில விவாதம் ஏற்பட்டுள்ளது.

16. इदमुपगमनमावश्यकं स्त्रीसंस्कारत्वात् ।

போதாயனர் ; ஹிரண்ய கேசியர், ஆபஸ்தம்பர் இம் மூவரும் ஒரே சாகையைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்களால் எற்பட்டுள்ள விதிகள் அநேகபாகம் ஒரே மாதிரியானவைகள். பிரகிருத விஷயத்தில, மற்றவர்களை விட, ஆபஸ்தம்பர், நாகரிகம் பற்றியவராக இருக்கின்றார். யோந்யபிமர்ஷனம், யோநிவिवृणம் முத்த மிருதல, ஆலிங்கனம் செயதல் இவைகளுக்கு, மற்றவர்கள் மந்திரங்களை விதித்திருக்கின்றார்கள். ஆபஸ்தம்பரே வென்றால, மிருதசம்மீஷணம்—அஃதாவது, தம்பதிகள், ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தல், ஹிருதய சமமார்ஜனம்—அஃதாவது, ஹோமத்திற்குப்பிறகு மிருதியான நெய்யால, இருவர்களுடைய ஹிருதயங்களைத் தொடுத்தல். இவ்விரண்டையும் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறதின் மூலமாகப் புனிதப்படுத்தல் வேண்டும் என்கிறார். இவைகள் சங்கமத்தில முடிவுபெறுகிறது. சங்கமம் என்றதற்கு “ஸமவேஸம்” என்ற பிரிதிபதம் உபயோகிக்கிறார் பச்சையாகச் சொல்லுகிறதைத் தனித்திருக்கிறார். போதாயனர் சொல்லியிருக்கிறபடி, நாலாம் நாள நிராத்திரியில் தம்பதிகள் எழுந்து கந்தர்வன் விசுவாவசு என்பவரைப் போகும்படிக்கும் தாங்கள் தனிமையாக இருக்குப்படி விட்டுவிடும்படிக்கும் பிரார்த்தனை எற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு சேஷ ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் முடிவில் ஸ்திரீயானவள் புருஷனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறதாவது.

“என் மனனை நீர் அறிவீர். பிரியத்துடன் உம்மை நான் பார்க்கிறேன். தபவ்லினால் நீர் ஜ்வலிக்கிறீர். என் (வயிற்றில்) குழந்தையா நிரம்பச் செய்யும். நம் முடைய கிருகத்தைச் சம்பத்தால் நிரம்பச் செய்யும். புத்திரன் வேண்டுமென்பது உரமுடைய அபேகை. அப்படியே உம்மை உண்டுபண்ணுவீராக.”

இதன் பிறகு, புருஷன் ஸ்திரீயைப் பார்க்கும் முறை ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பார்த்துப் புருஷன் சொல்லுகிறதாவது:—“நீ பிரகாசிக்கிறாய். குழந்தையை என்னால் பெற ஆவலாக இருக்கிறாய். உனக்கு இப்போது நல்லயெளவனமிருக்கிறது. நான் உன்மேல இருக்கும் காலத்தில், விஷய சுகத்தை அனுபவி. புத்திரனை அபேகைக்கின்றவனாக, உன்னை உண்டு பண்ணு.” புருஷன் ஹிருதயங்களை பெயரால் தொடும் பொழுது அடியில வரும் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறான். விக்வே தேவர்கள் நம்மிருவருடைய ஹிருதயங்களைச் சேர்க்கட்டும்; ஜலம் ம்ஹிருதயங்களைச் சேர்க்கட்டும். வாயுவும் பிரஹ்மாவும் ம்ஹிருதயங்களைச் சேர்க்கட்டும்; இந்தச் சங்கம சமயத்துக்கு அனு குணமான சம்பாஷனையை, சரஸ்வதி தேவி மகக்குக் கற்பிக்கட்டும்.” இச்சமயத்தில் 3-ரிக்குக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. முதலாவது. “பிரஜாபதியே, நான் செய்யப்போகின்ற காரியத்திற்கு எனக்குச் சக்தியுண்டாகும்படி, என் சரீரத்துக்குள் பிரவேசியும். விஷ்ணுவுடனும் மற்றத் தேவர்களுடனும் ரூபங்களை நிர்மா

ணம் செய்கின்ற துவஷ்டிரியே—நீரும் அப்படியே செய்யும். விசுவேதேவர்களுடன் உம்முடைய சிநேகிதர் களுடன் கூட இருந்து வரங்களை அளிக்கின்ற இந்திரனே—நீரும் அப்படியே செய்யும்.

இரண்டாவது ரிக்கு—இந்த விஷயத்துக்குச் சம்பந்தமன்று. 3-ம் ரிக்கு அதேனும் பிரகிருத விஷயத்தில் சந்தேகம் இருக்கும்படித் த்தில், அதை முற்றும் விலக்குகிறது. அதை இவ்விதத்தில், மொழிபெயர்க்க அதிக சங்கோஜமாக விருக்கின்றது. இந்த ரிக்குக்களைச் சொன்னதன்மேல், சூத்திரம் விதிக்கிறது “மற்றவைகள் சம்போக சமயத்தில் சொல்ல வேண்டும்.” மற்றவைகள் என்றால், அனுவாகத்தில் பிரஸ்தாபித்திருக்கிற ரிகுதியானவைகளான சமாவேசன மந்திரம். இதைப் பற்றியும் அனுவாகத்தில் பார்த்துகொள்ளுக.

ஜைமனி, போதாயினி, ஹிரண்ய கேசியர் இவர்களின் கிருஷ்ண சூத்திரத்திற் போல, ஆபஸ்தம்பரும் கர்ப்பபாதானத்தைப் பற்றி, விதி சொல்லியிருக்கிறார். கர்ப்பபாதானத்தை ருதுசமாவேசனம் என்று பெயரால் குறிப்பிடுகிறார். (त्रिण्योनिक्लपयतु) ஆரம்பிக்கின்ற வேறு ஒரு மந்திரம் அதற்குள்ளது. பாஷிய காரராகிய சுதர்சனாகாரியார் என்பார் விவாகத்திற்கு முன் ருதுவாகியிருக்கிற கன்னிகைக்குத்தான் பொருந்தக்கூடிய விதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். கன்னிகை ருதுவாகி 5-ம் நாள் முதல், 13-ம் நாளுக்கு மத்தியில்

விவாகம் நேர்ந்தால் விவாகத்தின் பாலாம் ராத்திரி நடக்கவேண்டிய சமாவேசனம் என்ற கிரியையும், ருது சமாவேசனமும் ஒரேகாலத்தில் நடத்த வேண்டுமானால் புருஷன் இரண்டு கிரியைகளுக்கும் ஏற்பட்ட மந்திரங்களைச் சொல்லவேண்டும். முதலில் சமாவேசனத்துக்குரிய மந்திரமான (आराहोम्) பிறகு ருதுசமாவேசனத்திற்குரிய மந்திரமான (विष्णुर्गोर्निकल्पयतु) சொல்ல வேண்டும். இதற்கு ஆதாரமாக பேதாயனருடையவும், காலீக்கியருடையவும் அபிப்பிராயத்தை சொல்லுகிறார். பின்னர் தம்பதிகளில் முதல் சங்கமத்திற்கு அதாவது ருது சங்கமத்திற்கு மாத்திரம்தான் மந்திரங்களை விதித்திருக்கிறார். ராகப்பிராப்தமான சங்கமத்திற்கு விதிவேண்டியதில்லை. ஆயினும், விவாகக் கிரியை பூர்த்தியாகவேண்டி, பாலாம் ராத்திரி சங்கமத்தையும் அதற்குரியமந்திரத்தையும் (क्रमजयविधानम्, ஜபஸ்தம்பி விதித்துள்ளார். ருது ஆகுமுன் விவாகங்கள் நடக்கிறதை அறிந்தவராலையால், சுதர்சனாசாரியார், சிறு குழந்தைகளுக்கு, ராகம் அல்லது காமம் உண்டாகமாட்டாது என்றும், அதனால் சமாவேசனம் என்ற கிரியையை விட்டுவிடலா மென்றும் சொல்லுகிறார். ஆனால், சிலர் அபிப்பிராயத்தில் இந்தச் சமாவேசனம் முக்கியமாகவேண்டுமென்பதையும் தாம் ஆசேஷிக்காமல் தெரிவிக்கிறார். இதனாலும். முன், இரண்டிசமாவேசனங்களும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதினாலும் சமீபகாலமான இவர் காலத்திலும்

சில ருதுவான கன்னிகைகளுக்கு விவாகங்கள் நடந்திருக்கிறதென்று தெரியவருகிறது.

இந்தக் கிருஹ்ய சூத்திரத்தைப் பற்றியும், இதன் வியாக்கியானத்தைப்பற்றி இவ்வளவு விஸ்தாரமாய் எழுதாம்படி நேரிட்பதற்குக் காரணம் என்னவெனில், விபரீத புத்தி தீக்ஷணமுள்ள பண்டிதர்கள் 10-ம் சூத்திரத்தில் உள்ள சமாவேசனமும் 13-ம் சூத்திரத்திலுள்ள ருதுசமாவேசனமும் ஒரேகிரியை. ஆஃ தாவது பிரதியதே என்றும் அதனால், ஆபஸ்தம்பர், விவாகமான பலாமரத்திரி உபகமம் கூடுமென்று விதிக்கவில்லை யென்றும் ஆதாரம் செய்யத் துணிகின்றார்கள் என நாம் அறிகிறோம். இந்த அபிபிராயமுள்ள ஆர்த்தத்திற்கு இணங்க, தவீனமான பிரயோக புஸ்தகத்தில், விவாகபிரகரணத்திலிருந்து சமாவேசன மந திரத்தை விலக்கிக்கற்பாறா நானப்பிரகரணத்தின்முதன்மையில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆச்சரியமான வேறுபாடு இன்னும் ஸ்திரமாக ஏற்படவில்லை. சிலர் இதை ஆசேஷித்து, வெவ்வேறான இரண்டு சமாவேசனம் செயயவேண்டிமென்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களும், கன்னிகையானவள் இரண்டு சமயத்தில், பக்குவியாக இருக்கவேண்டியதில்லை என்றும், தம்பதிகள ஒருவருக்கொருவர் ரகசியமாக பேசப்படாதா? ஸ்பரிசிக்கக்கூடாதா? பெயர்சொல்லி அழைக்கக்கூடாதா? என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக்கூறி அதிக விபரீத கஷியாக இருக்கிறது. இது பொருத்தமில்லை.

இதில் உபயோகிக்கப் பிடம் மந்திரம் (आरोहणम्) சமாவேசனத்தினின்றும் விலக்கக்கருதுகின்ற சங்கமத்தின் முக்கியமான அங்கமாகிய (क्रियानिवृति) விவரணைகளையே பச்சைபச்சையாக விவரிக்கின்றது.

அனுஷ்டானங்களிலுள் ॥ சில அறிதிறிகள்.

இக்காலகதியை அன்றாய்த்தெரிந்த புரோகிதர்கள சமாவேசன மந்திரத்தை விவாககாலத்தில் உபயோகிக்கிறதிலே முன்போலவே உபயோகிக்கிறார்கள். வாரத்தையும் கிரியையும் முற்றும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருந்தாலும் இதுவே மந்திரமாக இருந்தால் அதனுடன் நேர்மையாகக் கிரியை இவ்விதமும், ஒருவிதமான குப்தமான பலன் உண்டென்று அவர்கள், சமாதானம் சொல்லக்கூடும். சம்பந்தமில்லாமலும், காலம் தவறியும் உச்சரிப்பதினால் மந்திரத்துக்குப் பலம் உண்டாகுமென்று நம்பிக்கையில்லாமலிருந்தாலும், உண்டாகுமென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். சாவதானமான புரோகிதர் இந்த மந்திரத்தை அவாக காலத்திலும், கீப்பிதான காலத்திலும் உபயோகிக்கிறார். கந்தர்வனின் பிரதீகமான தண்டம்மத்தியில் போட்டுத் தம்பதிகள் மூன்று ராத்திரிகளிலும் தூங்குகிறவழக்கம் அநேகமாக இக்காலத்தில் விட்டே போயிற்று. உதம்பரதண்டம் என்பது ஒருசிறுகோல், சிறுசமித்து. கல்லியாணப்பந்தலுக்குள் கீற்றுக்கு மத்தியில் சொருகிவைத்திருக்கிறது. 4-ம்ராத்திரி கந்தர்வன்

விசுவாசகரையா பீடமுமபத செய்ய மந்திரத்தை
உச்சரிதற்குரிய ஆனது இருக்கவேண்டியது. ஆது
ஆசீர்வாக அபயநிர்நிவல, இயம்பிது, ஆதப
பிரஸ்சாபமே ஈரபாபமாயிற்ற. மண்ணபம
பிராமணாகன என ஸ்ரோதுர்வருகுரு தமபதி
கூன இரண்ட நிநிஷா, ஸ்ரோதபாநதபமீபாநது
கொண்டிசேரது பகநிர்வதகநிநிதது தெலு
நகு பீடமு இயம்பிது கபாநகரவீடமுத
வானே, செதபகபும கபாநிசன ஸ்ரோதபுல
சேரது உடகருவாபன, ஸ்திரீயின மடியி ஸ்ரோ
மரபபாநவாய வைககி துணர், ஆக கபபுதகம,
வங்காநகரில வாநகுநிது எனபபந்ருகதெரிவான
அனையானகன இருக்கிறா. பாயபபுந குதந
நதகரின் விவாகம வாநாநதிவ பகநிநிததுநான்.
தமபதின ஸ்ரோ பீடமு இருந்தால் சேரது நிக

[17. விவாகத்தின 4-ம ராததிரி, மதநக கிருகஸ்தர்
கள் போல, தமபதிகள், சட்டிலில, சேரது பதிதகும
படியாகச செயவினமுதகன. சாதாரணமாய இதைப
புஷிப்படுகை, கிரியை என்பார்கள. இதற்கு மந
திரங்கன இலலை. ஆனால, ஹந்தப பெண்டுகன, சில
நவ வாடகைகன இதை உததேசிதது நடதுவார்கள.
அவை நிரமபவேடிகையானவைகளாம. 4-ம ராத
திரி சேரதுபதிதநல, ஸ்பபாசாரமானது; போலியே
இன்றி உண்மையான சங்கமம் அன்று. அதற்கு இட
நிலலை. ஸ்திரீ பிரவுடையாகாமலிருப்பதால அது
சாஸ்திரசமமதமுநிலலை. ஜெ. ஏன். பட்டாசாரியார்
செயத ஹந்த தர்மசாஸ்திரம இரண்டாம பதிப்பு.
III பக்கம் பார்க்க.

கிறது என்ற வழக்கம் நடைபெறுகிறது. இதனால், என்ன நேரிடும் என்பதை (Age of Consent Act.) நினைவு தெரிந்ததன்மேல் சங்கமம் செய்யற்பாலது என்ற சட்டத்தின், உட்கருத்தை விசாரித்தால் தெரிய வரும்.

மமமுனைய ராஜதானியிலு, சம்பீகாலம் வரையில் ருது ஆகாதபோது, பொய்யாக, ருதுவானதுபோலப் பெயர் பண்ணி ருதுசாந்தி முகர்த்தத்தையும் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இஃது ஒரு பெரிய துராசா

விவாகமானவு னே, ஸ்திரீ புமானசங்கமம் வைத்துக்கொள்ளுதல், அயுத்தம். ஹிந்து தாமசாஸ்திரத்துக்கும் சம்மதமில்லை. ஆனால் அது பொதுவான வழக்கமாக விருகிறது. பெற்றோர்கள், யோசனையில்லாமல், இந்த அனுஷ்டானத்திற்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். விபரீதம் நேரிட ஆஸ்பதமாக விருக்கிறது. விவாகத்தின் இரண்டாம் ராத்திரி புஷ்பராபிக்கை கிரியை நடக்கிறது. புருஷனும ஸ்திரீயும்—இக்காலத்தில் சிசுக்கள் சங்கரத்திற்காக ஒரேபடுக்கையில் படுக்கவேண்டும. இந்தத் தூர்வழக்கம் இயல்பிற்கு விரோதமான நடத்தைக்கு இடங்கொடுக்கிறது. இதைப் பற்றியும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமா? மற்றக் கொடுமைகளுடன் இந்த வழக்கம் பருவத்திற்கு முன்னமேயே, ருது நேரிடும்படி செய்விக்கிறது. அதனால் பாலிய விவாகத்தினால் நேரிடும் தீமைகள் விளைகின்றன. மதத்திற்கு எவ்வித குறைவுக்கு இடமன்றி, இவ்வழக்கத்தைத் தவிர்க்கலாம் ஜனக்கணக்கு ரிபோர்டு 1 தொகுதி 9-வது அதிகாரம் 434 பக்கம் வங்காளி உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரின் அபிப்பிராயம் எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கிறது.]

ரம். ஆனால் இக்காலத்தில் இதைப்பற்றி எாம் அதிக மரகக் கேள்விப்படுகிறோமில்லை. இதை ஆபஸ்தம்ப ரிஷியும் ஆதரிக்கிறார் என்று ஒரு சாமர்த்தியமான புரோகிதர் சமாதானம் சொன்னார். இந்தப்போலியானை, ருதுசாந்தி முகர்த்தத்திற்குத்தானே சமாவேசன மந்திரமும் உண்மையான ருதுசாந்தி முகர்த்தத்திற்கு ருதுசமாவேசன மந்திரமும் ஏற்பட்டதன்றோ? ஆபத்துக் காலத்திற்கு புத்தி துட்பமும் சகஜந்தானே.

6. வேதத்தின் மறைச் சாத்திரம் விவாககிரியை முறையையும் அதன் மந்திரங்களையும் விசாரிப்பதில், வேத சம்பந்தமான பாகங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்ய அவசியம் ஏற்பட்டது. கர்முடைய அபிப்பிராயத்தை ஆதரிக்கிற இன்னும் சில வேதவாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சொல்லுமுன், ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இவ்விடத்தில் பிரஸ்தாபித்தல், அவசியமாம். அஃதாவது, ஆதிகாலத்தில், புருஷனைப் போலவே, ஸ்திரீக்கும், விவாகம் செய்துகொள்ளுதல், கட்டாயமன்று, யுத்தமே. 18. விவாகம் செய்துக்கொள்ளாமல்,

18. पुरा कल्पे कुमारीणां मौञ्जीबन्धन मिष्यते ।

अध्यापनं च वेदानां सावित्रीवदनं तथा ॥

पिता पितृव्यो भ्राता वा नैना मध्यापयेत्परः ।

स्वगृहे चैव कन्याया भिक्षचर्या विधीयते ॥

वज्रयेदजिनं चीरं जटाधारणमेवच ॥ — Yama quoted in

Parasara-Madhaviyam.

The Agni Purana, after mentioning the incidents and marks of Bramacharya, proceeds :

பெற்றோர்சனா ன், கூடவே அவர்களுக்குச் சிஷ்டருஷை
செய்துகொண்டிரா, அலலது, வேதாந்தகாலசேஷபம்
செய்தும் தபஸ்விகளாக இருந்த ஸ்திரீகளை இருந்திருந்
கிறார்கள் என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தங்களை உண்டு.
ஸ்திரீகளுக்குத் தங்களுடைய யுக்தத்தைச் சுயேச்சை
யாய் நிறைவேற்றக்கூடிய வயதிற்குள் விவாகம் நேர்ந்
திருக்கவேண்டுமென்று தெரியவருகிறது.

ருக்வேதத்தின் அடியில் வருமாறு 19. ஸோமன்
பத்ரியை விருமபினால், இரண்டு அசுவினிதேவர்க
ளும் அபபடியே ; பாலியமாகவும் புருஷன் வேண்டு
மென்று ஆவலாக இருந்தவளுமான தரிய என்பவ
ளைச் சோமனுக்குச் சவிதா கொடுத்தார்.” இதனால்
சூரிய என்பவளுக்கு ருதுவானமேல விவாகம் நடை
பெறுதது எனத் தெரியவருகிறது.

स्त्रिणामन्वतस्तानि विवाहस्तु समन्वकः ।

This is from the Rig-Veda अमाजृग्वि पित्रोः सचा समानादा
सदसस्त्वामये भगम् । A father prays to Indra for a daughter “like
Amaju, who stayed with her parents in her house and obtained a
share of their property.”

The Mahabharata and the Purana mention many women who
elected not to marry. One meets with this statement frequently.
द्विविधाः स्त्रियो ब्रह्मवादिन्यः सद्योवध्वश्च ।

19. सोमो वधूयुरभवदश्विना स्तावुभावरा । सूर्या पत्ये शंस-
न्ती मनसा सविता ददात् । Sayana's commentary runs - सोमो वधू
युर्वधूकामो वरोऽभूत् । तस्मिन्समये अश्विना अखिनौ उभा उभौ
वरा वरौ आस्ताम् अभूताम् । यद्यदा सूर्या पत्ये शंसन्तीं पतिं कामय
मानां पर्याप्तयौवनमित्यर्थः सूर्या मनसा सहिताय सोमाय वराय सविता
तपिता ददात्प्रादात् दित्सीचकार ।

வேறு ஓர் இடத்தில் அக்கினியில் இடையறாத தொடர்ச்சியாக ஆவுதிசெய்கிற நெய்யின் தாரையை விவாகரில்லாத ஸ்திரீயானவள், புருஷனைத் தேடிப் போதலுக்கும் தன்னுடைய அழகுகளை வெளிக்காட்டுதலுக்கும் உபமானமாகச் சொல்லியிருக்கிறது.²⁰ பக்குவமான ஸ்திரீகளைத்தான் அவ்விதம் வர்ணித்திருக்கிறீர்கள்.

சுத்தத்திரிய சமஸ்திபை 4-ம் காண்டம் 3-ம் பிரசங்கம் 11-ம் அனுவாகத்தில் அடியில் கண்டபடி இருக்கிறது. ²¹ “வியஷ்டி என்ற மந்திரமானது, சிருஷ்டியின் உதயம். அது சூரியனுடன் சேர்ந்து தினை தேர்ந்தும் உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது என்றுபோல

20. कन्या इव बहुमेतवा उ अञ्ज्यञ्जाना अभिचाकशीमि । यत्रसोमः सूयते यत्रयज्ञो घृतस्य धारा अभितत्पवन्ते । commentary कन्या इव अनूढा बालिका इव यथा बहुं प्राप्तुं एनवा उ एतुं पतिं गन्तुं अञ्जि अन्नकं आभरणं तेजो वा अञ्जाना व्यञ्जन्यः एवं कुर्वन्त्यः कन्या इव ।

21. इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा । षधूर्जजान् नवगञ्जनित्री त्रय एनां महिमानः सचन्ते । Com. अत्रोप-धीयमाना या इष्टकास्ति इयमेव सा । सेयं व्युष्टिरूपा कालानां प्रथमभूता सती व्यौच्छत् विशेषेण प्रकाशरूपाऽभूत् । आदिसृष्टिकाले प्रथमो यः प्रभातकालः तद्रूपेयमिष्टकेत्यर्थः । सा सृष्टिकालीना प्रथमा व्युष्टिरादि तेनानुप्रविष्टा सती अस्यां पृथिव्यां दैनंदिनप्रभातरूपेण चरति । तत्र दृष्टान्तः । षधूर्जजान् नवगञ्जनित्री । नवं वरं गच्छतीति नवगन् । नूतनविवाहवती षधूः जनित्री उत्तरोत्तरप्रजोत्पादिका जजान जाता । तद्वदियमपिव्युष्टिरुत्तरोत्तरप्रभातनिष्पादिकेत्यर्थः । * * *

வென்றால் புதிதாய் விவாகமான ஸ்திரீ தொடர்ச்சி யாகக் குழந்தைகளைப் பெறுகிறதுபோலவாம்.” அதைத் திரிய பிராமணத்தில், பத்னியை அபேக்ஷித்திற புருஷன் இந்திரனை அடியில் வருமாறு பிரார்த்தித் திருன். 22 “ஓ இந்திரா, ஸ்வர்ணம் போலவும், என் மேல் பிரியமுள்ளவனும், என்னுடன் சங்கமம் செய்வ தில் ஆவலுள்ளவனான ஒரு ஸ்திரீயை எனக்குக் கொடு.”

7. ஒரு புறனடை.

வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற காலங்களில், ருது வான மேலும் புருஷனுடன்கூடி வாழும்படியான நில மையிலும் ஸ்திரீகளுக்கு (இவர்களுக்குக் கன்னிகை கள் என்றபெயர் வழங்கியிருக்கிறதைக் கவனியுங்கள்) விவாகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று வேத ஆதார மான வாக்கியங்களால் உற்புகிறது. ஆனால் ஆர்வரி. தத்தர் என்பவர் சொல்லுகிறபடி காவியங்கள் தலைப் பட்டகாலத்தில், இந்தியாவில், ருதுவா கிறதற்கு முன்

22. सकृतिमिन्द्र सच्युतिम् । सच्युतिं जघनच्युतिम् । कनात्का-
भां न आभर । प्रयप्सन्निव सख्यौ । Com. हे इन्द्र कनात्काभां कनक
वद्भासमानां रूपवतीकन्यां नो अस्मदर्थे आभर आनय । सकृतिं
कूतिः आकूतिः सङ्कल्पः तेन सहितां अस्मास्वनुरक्तामित्यर्थः । सच्युतिं
च्युतिः क्षरणं वीर्यस्यन्दनं तेन सहितां अनुरागातिशयेन हि सहसा वीर्यं
स्यन्दति । एतदेवपुनः सच्युतिमित्यनूद्य जघनच्युतिमित्यनेन व्याख्यायते ।
आहरणे दृष्टान्तः सख्यौ प्रयप्सन्निव यथा अत्यन्तं कामुकः ऊरुद्वयं
प्रति यवमुद्युक्तः अत्यन्तादरेण स्त्रियमावहिततद्वत् ।

விவாகமசெய்திரு வழக்கம் ஏற்பட்ட தென்று, ஒருவாக் கியத்தால் தெரியவருகிறது. ஆனால் அங்விதமான வழக்கம் உண்டானது என்பதைப்பற்றிய சாஸனத் தைப்பிரிவுவாதமாக இதுதான் என்று சொல்லமுடியாது. அதன் அனுஷ்டானமுடைய சொற்பமாக இருந்த படியால்தான் அதையப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் ஏற்பட்டேரிடது. நாகதேவதரிய உபநிஷத்தில அடியில வருமாறு²³ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“இடியாலும் அலங்கட்டியாலும் குருதேசத்தில, பஞ்சமே பாகது. அககாலத்தில உஷாஸ்திதகிரா யணா என்பாருதுவாசுரத்தன் பதனியுன் வருத்த முற்றா யானைகளின் யாஜமானன் இருக்கின்ற கிராமத் துக்குப்போனா”

8 ஸமிருதிகளீ கிருயதத்தீர தர்மகுத்தீரங்களி.

வேதத்தின் பிரஸ்தாபத்தை இப்போது நினைத்து வோம். மனுஷ்யால் ஏற்படுத்தியவும வேதத்தை ஆதாரமாக வைக்கானவையுமான், ஸ்மிருதிகளைப் பார்ப்போம். ஸ்மிருதிகள் இருவகையானவை — சில சூத்திரரூபமாக இருக்கின்றவைகள்; சில சுலோகரூபமாக இருக்கின்றவைகள். சுலோக ரூபமாக உள்ள

²³ भटचीहतेषु कुरुष्वटिक्या सहजाययोषिर्ह चाक्रायय इभ्यप्रामे प्रदायक उवास । Sankara interprets आटिक्या as अनुपजा तपयोधरादिस्त्रिव्यञ्जनया । Madhavacharya reads आढक्या and quotes, in explanation of the word आसन्नार्तथा योषिदादकीत्यभिधीयते ।

ஸ்மிருதிகளைக்காட்டிலும் (மனுஸ்மிருதியும் இதனுள் அடங்கும்) சூத்திரரூபமான ஸ்மிருதிகள், பிராசீன மானவைகளாம். கிருஹ்ய சூத்திரத்தையாவது அலலது தர்மசூத்திரத்தையாவது நாம் பரிசீலனைசெய் வோம். முன் பிரஸ்தாபித்துள்ள கிருஹ்ய சூத்திரக் காரர்களில், இருவர், கிருஹ்யசூத்திரங்களும், தர்ம சூத்திரங்களும் செய்திருக்கின்றார்கள். இவர்களால் ஏற்பட்டுள்ள இரண்டு சூத்திரங்களையும் சேர்த்து முதலில், விசாரிப்போம். மற்றவர்களைப்பற்றி விசாரிப்பதில், இவ்விருவகையான சூத்திரங்களைப் பிரத்தியேகமாகப் பரிசோதிப்போம். ஒவ்வொரு கிருஹ்ய சூத்திரத்தில் விவாக பிரகரணத்தின் தொடக்கத்தில், விவாக வருஷத்தில் இன்ன இன்ன காலத்தில் செய்யலாம் என்பதையும், கன்னிகைகளைத் தெரிந்து எடுப்பதில், பந்தூத்துவத்தின் வரம்பையும் இன்ன இன்ன குணங்கள் உள்ள கன்னிகையை அங்கீகரித்துக்கொள்ளலாம் என்பதையும், இன்னசூத்திர அலலது குற்றமுள்ள கன்னிகைகள் கூடாது என்பதையும்பற்றி விதிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ருதுவான கன்னிகையை விவாகம் செய்யக்கூடாது என்பது ரிஷிகளின் அபிப்பிராயமாக இருக்கும் பட்சத்தில், இந்தப்பிரகரணத்தின் தொடக்கத்தில், மற்ற நிபந்தனைகளைப்போல், சில ரிஷிகளாயினும் இத்தகைய கன்னிகைகள் விவாகத்துக்கு அருகர்கள் அல்ல என்று எச்சரிகையர்கச் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் இருக்குமாயின், சாஸ்திரமானது, ருதுவானமேல்

விவாகம் செய்யலாம் என்று அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் யூகப்பது அயுகதமன்று.

சாங்காயினர் — “உத்தராயணத்திலு, சுககில பக்ஷத்திலு, சுபதினத்திலு, கலலியாண ஸக்ஷணங்களும், அங்கங்கள் நேர்மையாகவும நிருதுவான மயிரும், கழுத்தில வஸது புறத்தில இரண்டு கருடணங்களும் உள்ளவமான ஸ்திரீயை நுருவன் பார்விக்ரகனா செயய வேண்டிம.” இந்ந இத்தில நுதுவான ஸ்திரீயின் விவாகம் தடுக்கப்படவில்லை.

ஆகவலாயனர் — 24 “மேஸையும, அழுகும், சீலமும கலலியாண ஸக்ஷணங்களும் உள்ளவனும், வியாதிபற்றவனும் ஸ்திரீயை நுருவன் விவாகம் செய்து கொள்ளவேண்டிம.” இவரும்— நுதுவான ஸ்திரீயைக் கலயாணம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை.

காலமீர்தம் :—என்ற சிந்தைத்திலு, இந்ந ரிஷியின் வாககியங்கள் என்று (பாஸையிலேயே பரீபகாலத்தின் சின்னங்களுள்ள) சில 25 கலோகங்கள் பேற்கோளாக உபயோகிக்கப்பட முருக்கின்றன. அவைகளின்

24 बुद्धिरूपशीलक्षणसम्पन्नामरोगामुपयच्छेत । Adhyaya 1. Kandika 5, Sutra 3

25 कन्यामृतुमती शुद्धा कृत्वानिष्कृतिमात्मनः ।

शुद्धिं च कारयित्वा तामुद्रहेदानृशंसधीः ॥

पिता ऋतून्स्वपुत्रयास्तु गणयदादतः सुधीः ।

दानार्वाधि गृहे यत्ना त्पालयेच्च रजोवतीम् ॥

दद्यात्तदनुसंख्या गाः शक्तः कन्या पिता यदि ।

दातव्यैका ऽपि निःस्वेन दाने तस्या यथाविधि ॥

கருத்து இதுவாம் :—விவாகத்திற்கு முன், கன்னிகை ருதுவாகி இருந்தால், கன்னிகாதான காலத்திலு, பிதா வானவர், சில பிராயச்சித்த கிரியைகளால் தம்மையும் தம்புத்திரியையும் சுத்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். மேலும், எத்தனை ருது ஸ்நானம் தம்புத்திரி செய்து ருக்கிறானோ, அத்தனை பசுக்களைத் தானம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்ய திரவியசுத்தி யில்லா விடிலு, ஒரு பசுவையாவது தானம் செய்யவேண்டும்.

சூகவலாயனீ :—செய்த தீர்த் குத்திரம்—இப்போ து அகப்பா வில்லை. அதனால், ௧௦௪ சுலோகங்கள் அவருடையவைதாம் என்று சீர்மானிக்கக்கூட வில்லை. இத்தகைய ஸ்திரீயின் விவாகத்தை விஸக்கவேண்டு மென்று சொல்லக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், அந்த ரிஷி அவ்விரிபிராயத்தைக் காட்டி கூடிய ஒருவார்த்தை யையாவது சொன்னாரில்லை. மேலும் யாவரும் எளி தில் செய்யக் கூடிய பிராயச்சித்தத்தை மாத்திரம் விதி த்தாரோ அல்லாமல், பிதாவுக்காவது, புத்திரர்க்காவது மாப்பிள்ளைக்காவது, ஒரு தோஷத்தையும் சொன்னா ரில்லை.

ஜைமீனி :—அந்நிகரிகாவாகவும் ஒரே ஜாதியாக வும் அந்நியகோத்திரத்தில் பிறந்தவளாகவும், தாயா ருக்குச்சபிண்டியாக இல்லாதவளாகவுமான ஸ்திரீ யைத்தன்னுடைய மாதா பிதாக்களின் அனுமதியின் மேல் ஒருவன் விவாகம் செய்யவேண்டியது.

அநர்கீனிகா :—என்ற பதத்திற்கு, ஸ்ரீநிவாசாப்துவர் என்பார் வியாக்கியானம் செய்திருப்பதாவது:—நிர்

வாணமாத இருக்கிறதின வெடகப்படதி, தானாகவே வஸ்திரம தரிக்கிறவன் என்று அர்த்தம்.²⁶ நகிரகாரா என்பார் ‘நகிரிகா என வாரதய அர்த்தம் செய்திருந்தலை ஆதாரமாகக்கொண்டு இவ் இப்படி வியாகியானம் செய்திருக்கிறார். 27 “நகிரிகா—வஸ்திரம தரிக்காமல், தெருபட்டியில விளையாடிக் கொண்டு, ஸ்ரஜை தெரிபாத கன விலக என வ் அர்த்தம். புருஷர்கள் முன, பூர வகிலுக்கு நெய்யாயில், மானக நகர கட்டிடம் வஸ்திரம தரித்துக்கொள்ளாத வரையில அர்த்த கன்ஸினைக்கு நகிரிகா என்று பெயர்.’ வியாகியானம் மரகதியில அர்த்த ற்ஞ சம்பந்தகில நல்ல கிணத்தில, ஸ்திரீ புருஷ பகம் மம பெய்யவேண்டிவென்று இரக லைமீனியே விதித்திருக்கிறார் என்பதை மம அபகததுக்கு சொண்டு வர வேண்டிம். இப்போது அர்த்தமுள்ள பிரஸ்தாபித்த “அர்த்த ரிதகா மான கன்ஸி நகயு ன சங்கமம் முடியாது. உதம்பாவிதமாம். ஆனால், பரியான ஆதா

26 अनग्निका यस्मिन्वयासि स्वयमेव लज्जया वासः परिद्धाति तद्वयस्काम् ।

27 यावच्चेल नृणाति यावत्क्रोडातपासुभिः ।

यावदोष न जानाति तावद्भवति नग्निका ॥

यावन्न लज्जया ऽह्नीन कन्या पुरुषसन्निधौ।

जान्वादीन्यवगृहेत तावद्भवति नग्निका ॥

In *Parasara-Madhaviyam* these two verses are quoted with the word **कन्यका** in the place of **नग्निका**. The effect of the alteration is obvious.

ரங்களைக்கொண்டு ரிஷியின் விதிவாக்கியத்திற்கு நேர் மையும் பொருத்தமுமானாடி ‘அநக்கினிகா’ என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ருதுவான ஸ்திரீயின் விவாகத்தை ஆதரிக்குமென்று, வியாக்கியாதா சரியான அர்த்தத்தைச் சொல்லவில்லை. ஜைமினி ரிஷியின் வாக்கியத்தை முன்பின் விரோத மில்லாமல் அர்த்தம் செய்யவேண்டுமல்லவா? பின்காலத்திய அபிராமிராயத்துக்கு இணங்குமபடி விபரீத அர்த்தம் செய்வது சரி அன்றோ! “நக்கினிகா” என்ற பதத்திற்கு - அமரவரிமஹம் அர்த்தம் செய்திருக்கிறதாவது:—“ருதுவாகாத ஸ்திரீ”²⁸ இதிலை “அநக்கினிகா” என்ற பதத்திற்கு—“ருதுவானஸ்திரீ” என்று அர்த்தம் சித்திக்கிறது. அத்தன்மையான ஸ்திரீயுள், ரிஷிவிதிப்படி சங்கமம் கூடுமென்று ஏற்படுகிறது. இதைப்பெயர்போன கிண்டிக் காரரை வி. இன்னும மேல ஆகரவு மககு இருக்கிறது.

ஜைமினி சாலாகயைச சாராத கிருஷ்ண காரராகிய கோபிலரின் புத்திரர்—தமமுடைய பிதாவின் குத்திரங்களுக்குப் பாஷ்யமாக உள்ள ஒருபுஸ்தகத்தில் அடியில் வருமாறு சொல்லுகிறார்²⁹ “ருதுவாகாதவரையில் அநத ஸ்திரீக்கு “நக்கினிகா” என்று பெயர்.

28. नग्निका Sनागतात्वा ।

29. नग्निकां तु वदेत्कन्यां यावन्नतुमती भवेत् ॥

कतुमती त्वनग्निका तां प्रयच्छेत्तु नग्निकाम् ॥

ருதுவான உடனே, “ அநககினிகா ” என்று பெயர். ஜைரினி வியாக்கியாதாவின் அபிப்பிராயம் எப்படியிருந்தாலும் அநக ரிஷியின் அபிப்பிராயத்திலு, ருதுவானமேல் விவாகம் செய்தல், விதி என்று தெளிவாய் ஏற்படுகிறது.

கோபிலீ :— இரத்தக் கிருஷ்ணசூத்திரத்தில், 4-ம் சூத்திரி ஸ்திரீ புருஷ சங்கமம் கூடாதென்று விதித்திருக்கிறது. இரத்தச் சூத்திரக்காரர் அபிப்பிராயத்திலு விவாகத்திற்கு உயர்ந்த தகுதியான கன்னிகை “ நக்கினிகை ” யாம். உஷ்ணஸ்திரீநக்கிராயணீ காலம் முதற்கொண்டு, ருதுவாகாத கன்னிகைகளின் விவாகம், மேன் மேலும் அனுஷ்டானத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்தது எனத்தெரிய வருகிறது. கோபிலீ ருதுவாகாத ஸ்திரீயின் விவாகம்தான் நல்லது என்று அபிப்பிராயமுள்ளவராயினும், முத்திய வழக்கத்தை நிரூபித்திருக்கத் தெரியாவிடலாகவராக இருந்தார். அவர் வியாக்கியாதா நிரம்பபடித்தவர் எனத் தெரியவருகிறது. ஸ்திரீயானவள் அபக்குனியாக இருந்தாலும் விவாகமான நாலாம் சூத்திரி சங்கமம் வேண்டுமென்று விதிக்கிறார். ருது காலத்திற்கு முன்னரே, காமத்தினவ் ஏற்படுகிறதென்றும், புருஷன் அதைத் திருப்தி செய்யாமற்போனால், வேறு அக்கிரமமான காரியத்தை ஸ்திரீ செய்வாள் என்றும் அவர் சொல்லுகிறார். அநேக தலைமுறைகளாக, ருதுவாகாத கன்னிகைகளும் அவர்கள் புருஷர்களும் சேர்ந்து பதித்துக்கொண்டுவரும் இயற்கை விரோதமான கெட்ட வழக்கம்

வழங்கும் வட நாடுகளின் சீர்கேடான அபிப்பிராயத்
துக்கு ஒத்ததாகவும் அவ்வழக்கத்திற்கே பூர்வீக சூத்
திரத்தின் ஆதாரம தேடவும் அவை கொண்டவராக
இவ்வியாக்கியாதா எற்பட்டினளார். ஆனால் கோபிலீ
தம்முடைய கருத்தின்படி, ருதுவாகுமுன் ஸ்திரீ
விவாக நலம் என்றும் நாலாம் இராத்திரி, சங்கமம்
கூடாதென்றார் விதிககிரா.

அவருடைய புத்திர முன்பு பிரஸ்தாபித்துள்ளவர்.
“நக்கினிகா” வின் விவாகம் சிலாகியம் என்று
தம் பிரா சொல்லியிருப்பதை நாலு சுலோகங்களால்
ஆதரிக்கிரா. அவைகள் பசை பசையானவைகளாக இருப்பினும், சுவனிககதக்கவைகள். “ருதுகாலம்
வரை ஒரு ஸ்திரீயின் பெயர் நக்கினிகா என்று பெயர்.
அதற்குப் பிறகு “அநாகினிகா” என்று பெயர். மாசத்
திற்கு ஒரு முறை சம்பவிககிறது. அது உண்டாகு
முன், அவளுக்குக் கவுரி என்று பெயர். அஃது ஆரம்
பித்த பிறகு ரோகினி என்று பெயர். மானஸ்தானத்
தில மயிர் முளைக்காமல் இருந்தால் “கன்னியா” என்
று பெயர். ஸ்தனம் உண்டாகாமலிருந்தால் நக்கினிகா
என்றும் பெயர். மயிர் முளைக்க ஆரம்பிவித்தால்
கோமன் அவளை அனுபவிக்கிறான் ஸ்தனம் பெருக்க
ஆரம்பித்தால், கந்தர்வன் அனுபவிக்கிறான். மாச ருது
சம்பவம் ஆரம்பிவித்தால் அக்னி அனுபவிக்கிறான்
என்று சொல்லப்படுகிறது. மயிர், ஸ்தனம், பஹிஷ்
டை, இவைகள் தோன்றுமுன், ஒரு ஸ்திரீயின் விவா
கம் ஏற்படுவது மஹா சிலாக்கியமானது. ஏனென்

றால், அவள ஒருவராலும் அனுபவிக்கப்படாமல் சுத்தமாக இருப்பாள்.³⁰ இப்போதுதான், பாலியமான முழந்தைகளின் விவாகத்திற்கு ஒரு சமாதானம் முதல் முதல் பிரஸ்தாபிக்கப் படுகிறதைக் காண்கிறோம். பிரதிய ஸ்மிருதிகர்த்தர்கள் இதை முக்கியமான ஆதாரமாகக் கொள்ளுவார்கள். ஆனால் பண்ணைக் காலத்திய, சுகமானவும் கலமஷரில்லாதவும் பேர்மைப் பற்றியவுமான உயர்ந்த மனோபாவத்தை விட்டு எவ்வளவு தூரம் விலகிவிட்டோம் என்பதைப் பாருங்கள். அக்காலத்திலே தேவதைகளை (சோமன், கந்தர்வன், அக்கினி) சம்பந்தத்தினால் புனிதமாக்கப் பெற்று அதனால், உயர் மலம் அடைந்த ஸ்திரீயை தேவர்களால் கொடுத்த தானம் என், 11 அங்கீகரித்து, ஒரு புருஷன், கவர்வதூ னும் பிரீதியு னும் மணம் புரிந்தான்! இக்காலத்திய கொள்கை வேதத்திற்கு முற்றும் விரோதமாகவும், வேதத்தையே நிரதனை செய்கிறதாகவும் இருக்கிறது. இந்த அபிப்பிராயம் நிலை

30. नग्निं कां तु षडे न्कन्या यावन्नर्तुमती भवेत् ।

ऋतुमती त्वनग्निका तां प्रयच्छेत्तु नग्निं काम् ॥

अप्राप्तरजसा गौरी प्राप्ते रजसि रोहणी ।

अव्याञ्जता भवे त्कत्या कुचहीना च नग्निं काम् ॥

व्यञ्जनेस्तु समुत्पन्नैः सामो भुञ्जीतकन्यकाम् ।

पयोधरैस्तु गन्धर्वो रजसाग्निः प्रकीर्तितः ॥

तस्मादव्यञ्जनोपेता मरजामपयोधराम् ।

अभुक्तांचैव सामाद्यैः कन्यकां तु प्रशस्यते ॥ Grihyasangraha.

நிற்காது. “சம்வர்த்தம்” என்றதுதான் இந்த நிர்
தனையைப் பின்னால் திருமபவும் செய்யத் துணிக
தது. மனு சொல்லுகிறகாவது உன் பத்னியைத் தே
வர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அகனால அவளைப்
போற்றுவாய்; அவள் உன்மேல் பிரியரிஸலாமலிருந்
தாலும் போற்றுவாய் ³¹ வலிஷ்டர் சொல்லுகிற
தாவது:—தேவர்கள் அவளை அனுபவித்தார்கள்.
யாதொரு தோஷமும் பாபமும் அவளைப்பற்றி நெடு
காலம் தங்காது. ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் அது
நீங்கிவிடும். ³² வேறு ஷ்ரூதிஷி சொல்லுகிறதாவது ³³
ஒருசேர புருஷனோட அவளுக்கே கோஷத்தை உண்டு
பண்ணமுடியாது; அவனால அவள் கர்ப்பமானாலும்,
ஒரு தோஷமும் இல்லை, என்னென்றால், குழந்தை
பிறந்தவுடன் தன்னுடைய பூவகத்தக்கன்மையை
திருமப அணை சிறுள். கோமன், ஸ்திரீக்கு சுத்

31. देवदत्ता पतिर्भार्या विन्दते नेच्छयामनः ।

तदेना विभ्रयान्नित्य देवाना प्रियमाचरन् ॥ மனு.

32. स्त्रियः पवित्रमतुलं नैता दुष्यन्ति कर्हिचित् ।

मासिमासि रजोह्यासा दुष्कृतान्यपकर्षति ॥

पूर्व स्त्रियः सुरैर्भुक्ताः सोमगन्धर्ववाहिभिः ।

गच्छन्ति मातुषान्यश्चा नैतादुष्यन्ति धर्मतः ॥வலிஷ்ட.

33. असवर्णेन यो गर्भः स्त्रीणां योनौ निषिच्यते ।

अशुद्धा तु भवेन्नारी यावच्छल्यं न मुञ्चति ॥

निःसृते तु ततः शल्ये रजसोऽपीह दर्शनात् ।

ततः सा शुध्यते नारी विमला काञ्चनोपमा ॥ ஆத்திரி.

தத்தையும், கந்தர்வன் இனியவாக்கையும், அக்கினி, என்ன வந்தாலும் அதைத்தகித்து, சுத்தம் பண்ணும் சுபாவத்தையும் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி யிருக்கிறது 34

பாஸ்கரீ :—“ உத்தராயணத்தில், சுக்கில பக்ஷத் தில், ஒரு குமாரியை ஒருவன் பாணிக்ரகணம் செய்ய வேண்டிம்,” “ குமாரி ” என்ற பதத்திற்கு ஹரிஹரீ என்பார் வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். அஃதா வது :—“ வேறு ஒருவனுக்குச் சொந்தரில்லாக் கன் னிகை ” குமாரி, கன்னிகை இவ்விரண்டு பதங்களும் பரி யாய பதங்களை ஒரே அர்த்தத்தைக் குறிக்கின்றவை கள். புருஷர்களுடன் சம்பர்க்கம் செய்யாத ஸ்திரீகள் என்று அர்த்தம். அவர்கள் ருதுவாகி இருக்கலாம். அந்த வார்த்தைகளைப்பற்றிப் பின்விஸ்தாரமாகப் பிர ஸ்தாபிப்போம்

குத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில், பாஷியக்கார ரான பதஞ்சலி ரிஷி சொல்லுகிறதாவது “ புருஷர் சங் கமம் அனுபவிக்காத ஸ்திரீக்குக் குமாரி என்று பெயர்” 35. இந்தக் கிருஷ்ண குத்திரக்காரரன்படி, கல்வி யாணத்தின் முதல் நாளில், தம்பதிகள் ஒருவர் மற்ற

34. तासां सोमो ऽददच्छौचं गन्धर्वःशिक्षितां गिरम् ।

अग्निश्च सर्वभक्षत्वं तस्मान्निष्कल्मषाः सित्रयः ॥ वसिष्ठ

35. कथं तर्हि वयो गम्यते । संबन्धाद्वयो गम्यते । कोऽसौ संब न्धः । योऽसौ पुंसा सहासयोगः ।

வருடைய முகத்தைப் பாராகையில³⁶ புருஷன் சொல்லவேண்டிய சுலோகங்களில அடியில குறிப்பிட்டிருக்கிற சுலோகமும் ஒன்று. ஸ்திரீயைப் பார்த்து மாதிரித்திலேயே காமவிகாரங்கடவான எண்ணங்களெவன் மனத்தில உண்டாகுமோ அவன்தான் சொல்லக்கூடும். இந்தக் கிருஷ்ண சூத்திரத்தின் வியாக்கியானம் சதுர்த்தி ஹோமம், செயத் தன்மேல, அஃநாவது 5-ம் நான் முதற்கொண்டு சங்கமம் கூடுமென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். பாரஸ்காரீ ருதுவான் மேல விவாகம் செய்யவேண்டுமென்ற பரவுத்தை ஆதரிக்கிறார்.

மனு - தன்னேவிட வயதில இளையவளாகவும் தன்னுடைய ஜாதியிற் பிரந்தவளாகவும், அன்னிய பிரவரத்தில சேர்ந்தவளாகவும், பல பதங்களை உள்ளவளாகவும், முன் புருஷமேபோக நிலலாதவளாகவும், இருக்கின்றவளை, புருஷன் விவாகம் செய்யவேண்டும். அவள பகுகிரிகா என்று சொல்லாதிவாள். இந்த விவாகம் அங்கீகரிக்கத் தக்கது முன் அடிக்குறிப்புக்கள் 26-27 28 களில் விஸ்தரித்திருக்கிறபடி, “ பகுகிரிகா ”—என்ற பதத்துக்கு, “ புருஷனுன் சம்போகம் செய்யாதவள் ” என்று அர்த்தம் சூத்திரத்திற்கு வியக்தமான தாத்பரியம் செய்தல் கூடாமையாக இருக்கிறது. வேறுபாடாததரத்தில், “ அங்க

36. सानः पूषा शिवतमा मेरयसा न ऊरु उशती विहर ।

यस्यामुशन्तः प्रहराम शेषं यस्यानुकामाबहवो निविष्ट्या ॥

கணிகா ” என்ற பதம் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அர்த்தம்=ருதுவானவன் (29) “ கற்பு அழியாத ருதுவான பெண் ” என்றால் அறிவுக்கு ஒத்ததாக இருக்கும். வியாக்கியாதா, முதற் பாடத்தினுள்ள பதத்தினால் அர்த்தம் செய்வதில் சங்கைப் படுகிறது. அதனால் “ ஹக்கினிகா ” என்ற பதத்திற்கு—நிர்வாணமுள்ள பெண் என்றும், இப்பெண்ணின் விவாகம் அதிக திருப்தியான தென்றும் அபிப்பிராயப் படுகிறது. அத்தருணத்திற்குள், பெண்ணின் அளப்பு முதலியவைகள் யாவருக்கும் புலப்படுமென்றும் கூறுகிறது. இவ்விதம் விரும்பப் படுகிற பெண்ணின் கதியை நினைக்க, மனத்தில் பரிதாபமும் பயமும் ஜனிக்கிறது. இந்தக் கிருஹ்ய சூத்திரப்படி, விவாகத்தின், அங்கமாக “ சம்போகம் ” முக்கியமாக வேண்டிவது என்று இருக்கின்றமையால் ‘ அஹக்கினிகா ” என்ற பாடமே சரியானது என்று மதிக்கலாகும்.

போதயனம். இவருடைய கிருஹ்ய சூத்திரத்தில் ஸ்திரீயின் வயதைக் குறிப்பிடுகிற வாசகம் இல்லை. ஆனால் தம்மதூதீரம் ஒன்று இவர்செய்துள்ளார். அதின் 4-ம் பிரச்சன், 1-ம் அத்தியாயத்தில் நாம் எடுத்த விஷயத்தைப்பற்றிய சில சுலோகங்களிருக்கின்றன. பூஹ்லர் (Dr. Buhler) மாக்டொனல் (Macdonnell) என்ற பண்டிதர்கள், இந்த நாலாம் பிரச்சனம் பின்னால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்று அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள்.

இதன் வியாக்கியாதாக்களில் ஒருவரான கோவிந்த ஸ்வாமி என்பார் இந்த அபிப்பிராயத்தை ஆதரிக்கிறார். அந்த அபிப்பிராயம் கொளவதற்குள்ள நியாயங்கள் நிரம்ப திருப்தியாக இருக்கின்றன. அவைகளை இங்கே பிரஸ்தாபித்தல் அநாவசியம். ³⁷ அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் சொல்லும் நியாயங்களுடன், இன்னும் ஒரு நியாயமும் உள்ளது. மற்றவையை விட இஃது அதிகப்பொருத்தமாகவுள்ளது. இந்தக் கிருஹ்ய காரரின் ஆக்ஷேபமே இல்லாத மற்ற விதிகளுக்கு முற்றும் விரோதமாக இந்தச்சுலோகங்கள் இருக்கின்றன. அவர் (योनिर्वृणम्) சொல்லியிருக்கிறதையும் அதுசம்பந்தமான பச்சையாக உள்ளமந்திரத்திரத்தை இப்போது ஞாபத்திற்குக் கொண்டுவரலாம். மேலும் அந்தச் சுலோகங்கள் தாம் என்ன சொல்லுகின்றன எனப்பார்ப்போம்.

“பிதாவானவன், நற்குணமுள்ள ஒரு பிரஹ்மசாரிக்கு, ருதுவாகுமுன் தன்னுடைய குமாரியை விவாகம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நற்குண மில்லாதவனுக்குக் கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், ருதுவானமேல் தன் பெண்ணைக் கிருகத்தில் கல்லியாண மில்லாமல்

(³⁷ பூஹ்லர் என்பாரின் போதாயனர் தர்ம சூத்திரத்தின் மொழி பெயர்ப்பின் முகவுரை 32 முதல் 35-ம் பக்கத்தையும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் சரிதமென்று, மக்டோனல் எழுதியிருக்கும் புஸ்தகத்தின் 260-ம் பக்கத்தையும் பார்க்க).

வைத்துக்கொள்வக்கடாது. ருதுவாகி, மூன்று வருஷத்திற்குள்ளே தன் புத்திரிக்கு விவாகம் செய்யாமல் இருந்தால், தகப்பன், கர்ப்பத்தை அழித்த தோஷத்திற்குள்ளாவான். ஒருவனும் தன் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்காமற்போனால் இது நேரிடும். யாரேனும் ஒருவன் கேட்டும் (தகப்பன் விவாகம் செய்யாவிடில்) ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும், கர்ப்பத்தை அழித்த தோஷம் பிதாவுக்குச் சம்பவிக்கும். இவ்விதம் மனு சொல்லியிருக்கிறார். ருதுவான் மேல், கன்னிகையானவளே வருஷகாலம் தன் பிதாவின் ஆளுநருக்குக் கட்டி பட்டவளாகக் காத்திருக்க வேண்டும். அதன் மேல் தன்னுடைய அநதஸ்த்துக்குத் தகுதியான ஒரு புருஷனைத் தானே தேடிக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட புருஷன் கிடைக்காமற் போனால், நற்குணமில்லாதவனாக இருந்தாலும் அவனை அடையலாம்.” தற்காலத்தில் வழங்குகிற மனு ஸ்மிருதியில்—இப்போது பிரஸ்தாபித்துள்ள வசனம் இல்லை உண்மையில், இந்த வசனமானது, மனுவின் விதிக்கும் ரிசேஷத்திற்கும் அப்பால் கடந்து வெகு தூரம் செல்லுகின்றது; பிற்பட்டார் ஒருவர் அந்தக் கம்பீரமான, பேரின் கீழ் இந்த வசனத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என அனுமானிக்க வேண்டியடிதாக விருக்கிறது ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் கர்ப்பம் தரிக்கும்படியான ஹேது இருக்கிறதென்பதை எள்வளவு தூரம் சாதிக்கலாமோ

அதுவரை கஷ்டி சொல்லியிருக்கிறது போதாயன
நடைய தென்று சொல்லப் புகிற இந்தப் பொய்யான
சுலோகங்களின் தாற்பரியத்தை விவரமாகச் சுருக்கி
தெரிவிப்போம்:—

1. ருதுவாகுமுன், பிதா தன்குமாரியை விவாகம்
செய்வித்தல் உத்தமம்.

2. ருதுவானமேல், 3 வருஷத்துக்குள் விவாகம்
செய்விக்கலாம்.

3. 3 வருஷமானமேல், குமாரியே தன்புருஷனைத்
தானே தேடிக்கொள்ளலாம்.

4. இப்படிநோட்டால் சரியானபுருஷன். பெண்
னைவிவாகம் செய்துகொள்ளக் கேட்காத பஷடத்தில்,
பிதாகர்ப்பத்தை அழித்த பாபத்தைச் செய்தவனாக
ஆகிறான். பிறர்கேட்டுப் பிதாகொடாம லிருந்தால்,
தன்குமாரி எத்தனை ருதுஸ்நாநம் செய்திருக்கிறானோ
அத்தனை கர்ப்பத்தை அழித்த கோஷம் பிதானைப்
பிடிக்கும்.

மேற்கண்ட விஷயங்களால், எற்படுகிறது என்ன
வென்றால் ருதுவாகுமுன்னும் பின்னும் விவாகம் செய்
யலாம் என்பதே.

ஆபஸ்தம்பர்:— இந்த விஷயத்தைப்பற்றிய சூத்திரங்
கள் அனுபந்தத்தில் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்து
க்கொள்ளுக அவைகளில், கடைசியானது இக்காலத்
திய உதாரமான அபிப்பிராயதை அனுசரித்து நடை
பெறுகின்றது. ஆனால் அஃது ஆபஸ்தம்பருநாய
அபிப்பிராய மன்று. வேறு ஒருவர் அபிப்பிராயமாம்.

அதன்மீது, ஸ்திரீயானவள் தன்னுடைய ரூபலாவண்
 னியங்களுடைய மலாததைக் கவாந்தாளாகில், விவாகம்
 1 இன்பத்தைத்தரும். அதினால் மற்றொன்றையும் கவ
 னிக்கவேண்டாம் அனால் அதேகாலத்திலு, அனேக
 வீணான விகாந்தங்களும் தலை களும் விதிக்கப்பெற்று
 இருக்கின்றன. மகஞ்சகரபக்தமாக, ஒரு விவாகம்
 61ற்படக்கூடுமென்று அது “ராதா” என்றவாழ்த்தை
 யில் இருக்கிறது இரத்தப் பண்டிதர் சொல்லின்பொ
 ருள் தெளிவாயிலலை. சுதந்திரகாரியர் இதற்கு
 மூன்றுவிதமான அடத்தங்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்.
 இரண்டு கம்முறையான, மூன்றாவது, வேறு ஒரு
 வருறையது. அவையாவன:— (1) பந்த முத்தலான
 வைகாசி விளையாடிக் (2) ருதுவான் (3) விஷய
 ககத்தில் அமுததிருத்தல் 38. 39 அடக்காதான் ஒப்
 புக்கொள்ளாதகது. அதுதான், வியததமான ஒரு
 பாவத்தை அறிவிக்கிறது. முதல் அடத்தம் குற்றமில்
 லாத விளையாடிக், அதுதான் தேக சௌகரியத்தை
 யுப, உற்சாகத்தையும் காட்டும். யாவருமேண்டு
 மென்று விருப்பமுடையது. 2-ம் அடத்தத்தை வைத
 துகொண்டால் 4 மராததிரி இரத்தக்கிருஷ்ணயுகாரரே
 விதிக்கிற “மமேவேனம்” நடத்தமுடியாது. அதனால்
 அந்த அர்த்தம் அங்கீகரிக்கக் கூடியதன்று மேலும்
 இவ்வுபயத்திருக்கிற தாமசுத்திரத்தினால் இவர் காலத்

38. गता रमणशीला कन्दुकादिक्रीडाप्रियेत्यर्थः । कतुस्तातावा ।
 केचित्-रतिशीला विषयोपभोगशीलेत्यर्थः ।

தில் ருதுவான ஸ்திரீகள விவாகரில்லாமல் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று மேலதெரியவருகிறது. அடியில் வருபவை இரண்டாம் பிரச்சனம், 26-ம் கண்டம் கடையில் 7 சூத்திரங்களுக்கும், 27 கண்டம் 1-ம் சூத்திரத்திற்கும் தாழி மொழியொயர்ப்பு 39 “நகைகள் அணிந்துகொண்ட ஒருவாலிபன், அந்நியனின் பத்னி, அல்லதுவிவாகரிஸலாத ஸ்திரீ (குமாரி) இருக்கிற இடத்துக்குத் தெரியாமல் பிரவேசிப்பானாகில், இன்னா இன்னார் இருக்கிறார் என்று தெரியப்படுத்தி— அவனைப் போகாமல் தடுத்தகேண்டும் வேண்டுமென்று தெரிந்தே கொட்ட நோக்கத்தினால் ஒருவன் போனால், அவனுக்கு அபராதம் விதிக்கவேண்டும். முன்னமேயே விவாகமாகியிருக்கிற ஸ்திரீயுடன் சங்கமம்செய்தால், பீஜம் உளபா ஆணகுறியைமுற்றும் அறுத்துவிடவேண்டும். குமாரியுடன் சங்கமம்செய்தால், அவன்சொத்தைப் பறி முகலசெய்தும், அவனைத் தேசத்திற்கு அப்பால் தூரத்தவேண்டும். விவாகமான ஸ்திரீயையும், குமாரியையும், அரசன் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் இனிப் புருஷசங்கமம் வைக்காமல் தடுக்கப் பெறுவார்கள் ஆனால் விதிப்

39. अबुद्धिपूर्वमलङ्कृतो युवा परदारमनुप्रविशन्कुमारी वा वाचा वाध्यः । बुद्धिपूर्वं तु दुष्टभावां दण्डयः । सन्निपाते वृत्ते शिश्नच्छेदं सवृषणस्य । कुमार्यां तु स्वान्यादाय नाश्यः । अथ भृत्ये राज्ञा । रक्ष्ये चातउर्ध्वमैथुनात् । निर्वेषाम्युपाये तु स्वामिभ्योऽवसृजेत् । चरिते यथापुरं धर्मादि संबन्धः ।

படி அவர்கள் பிராயச்சித்தம் செய்வார்களாகில, முன் போல தாமகாரியத்துக்கு அருகாக ஆவார்கள். “அதாவது, விவாகமானஸ்திரீ யாகாதி கிருதுக்கள செய்யவும், விவாகமிலலாத குமாரி, விவாகமசெய்து கொள்ளவும் தகுந்தவாக ளாவார்கள். “இந்த இடத்தில் இருக்கின்ற வாசகத்தினால், விவாக மிலலாத ஸ்திரீயும் விவாகமுடைய ஸ்திரீயும் ஒரேமாதிரியாகப் பாவிக்கப்படுகிறதாகத் தோன்றவில்லையா? இரத்த விதமான குற்றம் ஏற்படுவதற்குக் குமாரியானவள் பக்குவமுள்ள வயதான ஸ்திரீயாகத்தானே இருந்திருக்க வேண்டும். “குமாரி” என்ற பதத்திற்கு “பதிவரா” என்ற பரதிபதம் சொல்லியிருக்கிறார். “புருஷனைத் தேடுகிறாள்” என்பது அதன்பொருள்.

ஆபாதம்பம் என்ற பெயருள்ள ஒரு ஸ்மிருதி இருக்கிறது அஃது இயற்கையாகன்றி வேறு ஒரு வரால் செய்தது ⁴⁰ அதன் 7-ம் அதிகாரத்தில் அடியில் வரும் முதக்யமான விதி சொல்லியிருக்கிறது “விவாகநகரிலையுடையதுகொண்டிருக்கையில் ஸ்திரீயானவள் நுதுவா நெரிபடால் எவ்விதம் ஸமஸ்காரத்தை முடிக்கிறது? அவளுக்கு ஸ்நாநம் செய்வித்துப் புதியவஸ்திரம் உடுத்திவித்து, அக்கினியில், சுத்திக் கு வேண்டிய கிரியைகளைச் செய்வித்தமேல். விவாகத்தின் பாகக் கிரியைகளைச் செய்யற்பாலது.

40. विवाहे वितते यज्ञे संस्कारेचकृतेयदा । रजस्वला भवेत्कन्या
संस्कारस्तु कथं भवेत् ॥ स्नापयित्वा तदा कन्यां अन्यवस्त्रैरलङ्कताम् ।
पुनमेध्याहुतिं हुत्वा शेषं कर्म समाचरेत् ॥

இதேமாதிரியான விதி ஸகு அத்திரிஸ்ரிருதியிலு
மிருக்கிறது 41 இது முதல் முதல் எற்பநிர் நுது
வாக இருக்கலாம் பித்தியாக இருக்குமாயில், நுது
வான மேல் விவாகம் செய்யலாம் என்பதற்கு இந்த
வசனம் ஆதாரமாகும்

ஹிரண்மய கேசீஸ் : - குரு குடத்தினின்று திருட்டி
வந்த பிறகு, ஒருவன் தன் மாதா பிதாக்களைச் சம்
ரக்ஷிக்க வேண்டும். அவர்கள் அனுமதியின் மேல்,
தன் ஜாதியைச் சார்ந்தவனும் கோத்திரதாயாதி
யாக இராதவனும் 'நக்கினிகா' வாகவும், புருஷ
சங்கமம் செய்யாதவனாகவு மிருக்கின்றன ஸ்திரீயை
விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும். முன் சொல்லி
யிருக்கிறபடி, 'நக்கினிகை' இரண்டு அத்தத்தி
லும் சங்கமம் செய்திருக்க கூடியவன் அல்லன். அப்ப
டியானால் இந்த இடத்தில் "புருஷ சங்கமம் இல்
லாத நக்கினிகை" என்ற வாசகம் என்னகாரணத்
தினால் உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது? இந்தக் கிருஹ்ய
சூத்திரப்படி 4-ம் சாத்திரி, புருஷ சங்கமம் முக்கிய
மானது அதினால் இந்தச் சூத்திரத்தின் வியாக்கி
யாதா மத்திரிதத்தநம் இந்தக் கிருஹ்ய சூத்திரத்தைப்
பற்றி எழுதியிருக்கின்றவரான, பட்ட-கோபினாத தீக்ஷி
தரும் "நக்கினிகா" என்ற பதத்திற்கு "வஸ்திர

41. विशोह वितते तन्त्रे होमकाल उपस्थिते । कन्धामृतुमर्तोद-
ष्टा कथं कुर्वन्ति याज्ञिकाः ॥ हविष्मत्या स्नार्पायत्वा अन्यवस्त्रैरलङ्कतां ।
युञ्जानामाहुतिं कृत्वा ततः कर्म प्रवर्तते ॥

மில்லாதவன்.” அதனால் “சங்கமத்திற்குத் தகுந்
 வன்” என அர்த்தம் செய்து நுக்கிறார்கள. இவர்களில்
 முன்னவர், தாமமுடைய அர்த்தத்திற்குப் பாணியின்
 இரண்டு சூத்திரங்களை⁴² ஆதாரமாக எடுத்து உரைந்
 திருக்கின்றார். ஆனால் “நதுவாகித சமயம்”⁴³
 என்று ஒரு வார்த்தையைச் சேர்த்திருக்கிறார். இது,
 முந்திய அர்த்தத்தை முற்றப் பாற்றிவிடுகிறது. சா
 தாரண வைதிகர்களைத் திடுத்திசெய்யும் பொருட்டு
 என்றே இப்படிச் சேர்த்திருக்கிறார் என்று அறியவேண்
 றீர். ‘நுக்கிரிக்கா’ என்ற வார்த்தை அநேக
 விஷயங்களுக்குச் சாங்கமரிக் இருக்கிறது. கீர்த்திநந்தன்
 சேய்வோன் (The Reformer) என்ற பத்திரிகை
 யின் 1906-ஆம் சமயப்பாடீர் 19௨ சஞ்சிகையில்
 “நுக்கிரிக்கா” என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக “அந்
 கிரிக்கா” என்ற பதமுள்ளதாக இதை சூத்திரத்தை
 ராசாநாதர் சி. வி. வைத்தியா என்பார் ஆதார
 மாகக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த வார்த்தை இருந்
 தால், கேளவிக்ருத் தாத்பரியம் சொல்லுதல் இலகு

42 नग्निकामासन्नार्तवाम् । नग्नपतिरपि परिपठितो वस्त्रविक्षे-
 पणार्थः । ततोऽहंयुक् (Panini III., 3, III) कर्तरिच
 (பாணினி 2-6-16) स्यात्कृतो बहुलकृति । तस्माद्वस्त्रविक्षेपणार्हो
 नग्निका । मैथुनार्हेत्यर्थः । ब्रह्मचरिणीम् अकृतमैथुनाम् । என்று
 மாத்ருதத்தர் சொல்லி யிருக்கிறார். மேற்சொன்ன
 தீக்ஷிதர் ஸம்ஸ்கார ரத்னமாலையென்னும் அவர் க்ரந்
 தத்தில் நகனிகா என்றால் மீதுநந்ஹீ என்று அர்த்தம்
 சொல்லியிருக்கிறார்.

வாகிவிட்டது. ஜெபினியின் அபிப்பிராயப்படி ‘அநக் கினிக்கா’ என்றதற்குப் பிரவுடையான ஸ்திரீ என்று அர்த்தம்.

கௌதமர் :—கௌதமருடைய தர்மகுத்திரம் மற்ற தர்ம குத்திரங்களைவிட மிகப்பிராசீனமான தென்று எல்லாருடைய அபிப்பிராயம். அவைகளில், ருது வாகு முன், ஸ்திரீகரு விவாகம் செய்தல் உத்தம மென்று சொல்லியிருக்கிறது. ருதுவாகாத பாலிய மான ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம் செய்தல் உத்தமம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் முன் சொன்ன இரண்டு ரிஷிகள், இந்தக் கௌதமா ஆக இம்மூவரும் (அவராவார் சாந்தோக்கியத்தில் வருகின்ற உஷாஸ்தி, கோபிலர், கவுதமர்) இவர்கள் சாமவேதிகளாக இருப்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கது புது வழக்கங்கள் இவ்விதமாகத்தான் அனுஷ்டானத்திற்கு வருகின்றன. முதலில் வித்வான்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் அனுஷ்டிப்பார்கள், பிறகு, அவர்களைப்பார்த்து அந்த அந்த வகுப்பில் உள்ளவர்கள் அனுஷ்டிப்பார்கள்; இவ்விதம்பரவும் கௌதமர் சொல்லுகிறார். “மூன்று ருது ஸ்நாகம் செய்தாகிவிட்டால், பிதாவால் கொடுக்கப்பெற்ற நகைகளை எறிந்துபோட்டு, ஸ்திரீயானவள குற்றமில்லாத ஒருபுருஷனைத்தானே மணம் புரியவேண்டும் கன்னிகாதானம் ருதுவாகுமுன் இருக்கவேண்டும் அப்படிக்கொடாதவன், பாவம் செய்தவனாக ஆகிறான். சிலர் அபிப்பிராயத்தில் வஸ்திரம் தரிக்கும் காலத்திற்குமுன் விவாகம் செய்ய

வேண்டும்". இதில ஒரு விஷயம் தெளிவாக இல்லை. பிதாவுக்கு எப்போது பாவம் நேரிடுகிறது ருது வாகுமுன் தானம் செய்யாததினாலா? அல்லது 3 ருது நேரிடலாலா? கன்னிகாதானம் செய்யும் தன் சுதந்தரத்தை இப்போது இழக்கிறானா? பின்னுள்ள அபிப்பிராயம் தான் உசி, நமமானது. மேற்படி வாசகத்தினின்று அடியில் வருப தீர்மானங்கள் எற்படுகின்றன :—

(1) ருதுவாகுமுன் கன்னிகையைத் தானம் செய்ய வேண்டும்.

(2) 3 வருஷத்துக்குள் அவளைத் தானம் செய்யலாம்.

(3) 3. ருதுவானால் ஸ்திரீ தானாகவே வருஷனைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.

பொய்யான போதாயன விதிவாக்கியங்களுள் இவைகளை ஒப்பிட்டுப் பால், முன்னதில் 3 ருதுக்கள் என்றதற்கு பதிலாக 3 வருஷங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

கௌதமருடைய அபிப்பிராயம் நிரம்ப உதாரமானதாக இருக்கிறது. பொய்யான போதாயனருடைய விதிகள் பிந்தியவை. ஆகையால் அதிக ரிபந்தனைகள் எற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

வசிஷ்டர் :—இந்த தர்ம சூத்திரத்தின் மூலவசனம். சம்ஸ்கிருத பாஷா இலக்கியங்களுக்குள் அதிகப்பழுதுக்குட்பட்டதாக இருக்கிறது. பின் பற்பலகாலங்

களில் அனேக சேர்மானங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன அதனால், ஒரு சூத்திரத்தையாவது, அல்லது சேர்நதாப்போல சில சூத்திரங்களையாவது ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஐர் அபிப்பிராயம் அல்லது வாதம் சொல்ல இட மிலலாமலிருக்கிறது. முக்கியமாக— “மற்றவர்களுந் இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள்.” என்ற வாசகங்கள் சந்தேகத்திற்கிடமாக இருக்கின்றன. இத்தன்மையான கலோசகங்கள் அதிகமாக நிறைந்துள்ளன. பிரகிருத விஷயங்கள் சம்பந்தமாக இப்பாடித்தான் இருக்கிறது ⁴³. 17 - ின் அதிகாரத்தில் அடியில் வருமாறு காணப்படுகிறது.

59. ருதுவாஸஸ்திரீ, தன்னுடைய மாதாபிதாக்களுடன் 3-வருஷம் இருக்கவேண்டி. பிறகு, தனக்குச் சரியான புருஷனை விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

60. அவர்களுந் அதை ஆதரித்து உதாரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

61. பிதாவின் தவறால், காலந்தவறி, ஒரு ஸ்திரீயானவள கொடுக்கப்பெற்றாலு, காலந்தவறி குருவுக்குக் கொடுக்கும் தகுதியையாற்போல, அவள கொடுக்கிறவரைச் சங்கரிப்பாள்.

62. ஒருவன், தன் குமாரி ருதுவாகுமுன்னமேயே, கன்னிகாதானம் செய்யவேண்டி. அதற்குமுன் ருதுவாகிவிட்டாலு, அவனுக்குப் பாவம் சம்பவிக்கும்.

⁴³ இந்த எண்ணிக்கைகள் ஆரந்த ஆச்ரமா அச்சாபீஸ் பிரதிப்படி.

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 63
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 4

63. தாம சாஸ்திரவிதி என்னவென்றால் :—தனக்குச் சமாளமானவன், ஒரு ஸ்திரீயை விவாகமடாக்கி ஸ்திரீயைக் கொள்ளவேண்டுமென்று இச்சித்தால், அவனும் விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென விருமபினால், அவனை மாத்தாபிதாக்கள கொடுக்காமல் இருப்பார்களாகிலும், எத்தனை ருதுக்கள் ஏற்பாடுருக்கின்றனவோ எத்தனை கட்டடங்களை அவர்கள் அழித்ததாக ஏற்படும.

64. கன்னிகையின் வாககுத்தானமுதல் அதன் அறி குறியாக ஜலத்தை விநிதலும் ஏற்பாடு, அச்சமயம் மாப்பினனை மரண மடைந்தால், பரிசுத்தமான மந்திரங்களை அவள் கொடுக்கப் பெருத்தால், அவள், பிதாவின் சொத்தேயாம்.

65. பலவந்தமாக ஒருவன் ஒரு ஸ்திரீயைத் தூக்கிக் கொண்டு போனால், அவள் மந்தரமுலமாகத், தானம் செய்யா மாமலிருப்பாளாள், சாஸ்திரப்படி, வேறு ஒருவனுக்கு அவளை விவாகத்திற்குத் தானம் செய்யலாம். அவள் கன்னிகையாகப் போலவேயாம்.

66. விவாகமான பிறகு, புருஷன் இறந்துபோனால், ஸ்திரீயானவள் மந்திர சமஸ்காரம் மாத்திரம் செய்யப் பெற்றிருந்து சங்கமம் நேரிடாமலிருந்தால், தானமாக, வேறு ஒரு விவாக சமஸ்காரத்திற்குத் தகுந்தவளாவாள்.

இந்த இடத்தில் “இதி” என்ற வார்த்தை வருகிறது. இதனால், 61 முதல் 66 வரை சுலோகங்கள் வேறு கிரந்த கர்த்தாக்களுடைய புஸ்தகங்களினின்று, எடுக்கப்பட்டவை எனத்தெரிய வருகிறது. 67-வது

சூத்திர முறையாகயுள்ளது; இது புருஷன் தவறிட போய்விட்டால், பத்திரி செய்யவேண்டியது இன்னது என்று குறிப்பிடுகிறது.

64-முதல் 66 வரையில் உள்ள சுலோகங்களில் இந்த ஆபத்து (மரணம்) விஷயம் தொனிக்கிறது. 59-ம் சூத்திரத்தின் சீழ் இந்த 64-முதல் 66 வரையுள்ள சுலோகங்களை எடுத்துக்காட்டுவானேன்? வழக்கமாய், முந்திய சூத்திரத்திற் கண்ட விஷயத்தைத் தெளிவு செய்யவோ, ஸ்திரட்டிபித்தவோ, ஆகரிககவோ அல்லது விஸ்தரிக்கவோ, வேறு இடங்களினின்று வாசகம் எடுத்துக் காட்டுவது உண்டு. 60 - முதல் 63 வரை சுலோகங்களுக்கும், 64-முதல் 66 வரை சுலோகங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் காணவில்லை. 60-முதல் 63 வரை சுலோகங்கள் 59-ம் சூத்திரத்திற்கு நேராக சம்பந்தமில்லை. அவைகள் வேறு பிரகரணங்களைப்பற்றியவை. சூத்திரத்தில் பிரஸ்தாபிக்காத விஷயத்தைப்பற்றி விதிகளையும் நிரந்தனைகளையும் சொல்லுகின்றன. இந்தச் சூத்திரகாரரே இந்த விதிகளையும் இந்த நிரந்தனைகளையும் தாமேதம்முடைய வாசகத்தில், சூத்திரமாகவாவது, சுலோகமாகவாவது சொல்லி இருக்க வேண்டுமென்று யாரும் எதிர்பார்க்கக்கூடியது. ஆனாலும் இத்தகைய ஆசேஷபணையை அதிகமாக இனிச் சொல்லவேண்டாம். வேறு ஆசேஷபணைகள் உள்ளன. ஓர் இடத்தில், ஸ்நாதகனுக்கு விவாகத்தை விதித்திருக்கிற சமயத்தில், (தர்ம சாஸ்திரகர்த்தா சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி எல்லா விகா

தங்கனையும் சொல்ல வேண்டியது. வசிஷ்டா சொல்லுகிறதாவது :—“கோபததையும் அடக்கி, விளையாட்டுத் தன்மையையும் அகற்றிக் கிருகஸ்த ஆசிரமத்தில் புகவிரும்பும் ஒருவன், தன்னுடைய பெற்றோர் அனுமதிபெற்று, ஸ்நாஸ்ய செய்துகொண்டு தனக்குச் சமமான மரண ஜாதியிற் பிறந்தவளாயும், கோத்திர நாயாதி யாக இல்லாதவளாயும், புருஷ சங்கமம் முன் இவ்வளவளாயும் தன்னைவிட வயதில் இளையவளாயும் உள்ள ஸ்திரீயை விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.” ருதுவான ஸ்திரீயின் விவாகம் கூடாது என்று, வசிஷ்டர் அபிப்பிராயமாக இருந்தால், மேற்கண்ட வாசகத்தையா சொல்லியிருப்பார்? வேறு வாசகத்தைச் சொல்லியிருக்கமாட்டாரா? அவை கவலை எல்லாம் வேறு புருஷனால, முன்னால, கற்பழிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதேயாம். ருதுவான மேற்றான் அது நேரிடக் கூடியது. மேலும், ஸ்திரீகள் சம்பந்தமாக, வலிஷ்டர், தனையும் ஆதரவுமான அபிப்பிராயம் உள்ளவா. பக்குவமான ஸ்திரீகளின்மேல் இவ்வளவு தப்பெண்ணம் கொண்டிருக்கமாட்டார். ஓர் இடத்தில் அவர் சொல்லுகிறதாவது :—“ பக்குவமான பருவத்தை ஒரு ஸ்திரீ அடைந்து, உள்ளபடி பேஷ்டையாகாமல் இருப்பாளாகில், அவள் “அமிர்தம் போன்றவள்” 44. முன் நாம் பிரஸ்தாபித்த பிரகாரம், ஸ்திரீயானவள் எப்போதும் தோஷத்திற்குப் பாத்திர

மானவன் அல்லள். ஒவ்வொரு ருதுகாலத்தில், ஏதேனும் தோஷம் ஏற்பட்டாலும் அது நீங்கிவிடும். ஒரு வேளை சொல்லலாம், மேற்கண்ட சுலோகங்கள் வலிஷ்டருடையதாக இல்லாமற் போனால் என்ன? அந்தச் சுலோகங்களை துழைத்தவர் வலிஷ்டரைப்போல் உயர்வான அதிகார புருஷராக இருக்கலாமே! 59 முதல் 63 வரையுள்ள சுலோகங்களை நன்றாய்ப் பரீக்ஷிப்போம். கௌதமர், போலி பேதையன் இவர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள், திருப்பி எழுதியவைகளாக இருக்கின்றன. ருதுவாகுமுன் தன் குமாரியை விவாகம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற பிதாவின் உத்தரவாதத்தை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறது. கர்ப்பத்தை அழித்தல் என்ற தோஷத்தை அதன் முடிவுவரை சொல்லவில்லை. அதற்குவிடக்குக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஸ்திரீயானவள புருஷனைச் சேரவேண்டுமென்ற இச்சையுள்ளவளாக இருக்கவேண்டும். அவளுக்குச் சரிசமானான புருஷன் அவளை விவாகம் செய்ய விரும்பிக் கோரவேண்டும். தன் குமாரி ருதுவாகி 3 வருஷம்வரை பிதா கன்னிகாதானம் செய்யும் சுதந்தரத்தைவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றமையால், கர்ப்பத்தை அழித்தல் என்ற பாபம் சம்பவிக்கும் என்பதை உள்படி சொல்லாத் தமாகச் செய்யக்கூடாது. அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக விவாகம் செய்து கொள்ள, தானம் செய்யவேண்டுமென்பதை விதிக்கின்றதாக நினைக்கவேண்டும்.

9 செய்யுள் நடையில் உள்ள ஸ்மிருதிகள்.

மனு :—சுலோக உடையிலுள்ள ஸ்மிருதிகளில் மகாப்பிராசீனமானது சந்தேகமில்லாமல் பிருத மகா ரிஷியால் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதி. அதுதான் மனுஸ்மிருதியென்று வழங்குகிறது. அஃது அதற்கு முன்னிருந்த மானவ தர்ம சூத்திரமென்றதை ஆதாரமாக உடையது. அதிலிருந்து ஆதாரமான வாககியங்கள் மனுஸ்மிருதியில் எடுத்து சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி மானவ தர்ம சூத்திரம் சிலபாகம் செய்யுளாகவும் சில பாகம் உடையாகவுமிருக்கின்றது. பிருகு சம்ஹிதையில் ஆதிகிரந்தத்தின் மூலம் மாறுதலில்லாமல் இருக்க கூடியதன்று. ஏனென்றால் வெகு காலத்திற்குப் பிற்பாடு புதிதான ஒழுக்கங்கள் ஆசாரங்கள் உடைபெற்ற காலத்திலும் மேற்படி சம்ஹிதையானது தொகுக்கப்பட்ட தாகையால் பூர்வீக ஆசாரம் வழக்கங்களில் மத்தியகாலத்தில நேர்ந்திருக்கின்ற மாறுதல்களைச் சேர்த்துத் தான்செய்து இருக்க வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. விவாகமானது ஜனசமூகத்தின் மாறக்கூடிய லர் அங்கமாக இருக்கிறது. இந்தஸ்மிருதியின் கர்த்தா மனு வாயிருந்தாலும் பிருத வாயிருந்தாலும் பிராசீன தர்மசாஸ்திர ஸ்தாபராக எல்லாராலும் வணங்கப்பெறுகிறார். ஆகவலாயனர், போதாயனர், வசிஷ்டர், இவர்களுடையவை யென்று முன்னால் பிரஸ்தாபித்து விசாரித்த சுலோகங்களெல்லாம் அநேகமாக மனு ஸ்மிருதிக்குப் பிற்ப்பட்ட காலத்தவைகளாம் என்று

நினைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மனு ஸ்மிருதி அத் தியாயம் 3-ல் விவாஹத்துக்கு அருகமில்லாத ஸ்திரீகளின் ஜாபதா இருக்கிறது. இன்னின்ன குடும்பங்க ளிலிருந்து விவாஹத்திற்கு ஸ்திரீகளை அங்கீகரிக்கக் கூடாதென்று விதித்து அடியில் வருமாறு பின்னும் சொல்லுகிறார் :—

8-வது :—செம்பட்டை மயிர் சிவந்தகண், அதிக மயிர் அல்லதுசொற்பமயிர் உளளவனும் வழக்கத்துக் குமேல அதிகமான கை, கால, விரல்களுளளவனும் அல்லது அதிகப்பேச்சுக்காரியுமான ஸ்திரீகளை விவாகம செய்துகொள்ளக்கூடாது.

9. நஷத்திரம், மரம், நதி, கீழான ஜாதி, மலை, பக்தி, சர்ப்பம், இவைகளின் பேருளள ஸ்திரீயையும் அடிமையான ஸ்திரீயையும் பயத்தை யுண்டிபண்ணக் கூடிய பெயருளள ஸ்திரீயையும் விலக்கவேண்டியது.

10. சரீரத்தில் அங்குலீன மில்லாதவளாயும் ரம் மியமான பெயருளளவளாயும் அன்ன நடையுள்ளவ ளாயும், சரீரத்திலும் சிரசிலும் மத்திமமான மயிருள் ளவளாயும், சிறுபற்களுளளவளாயும் இருக்கின்ற ஸ்திரீயை ஒருவன் விவாஹம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

11. சகோதரனில்லாத ஸ்திரீயையாவது, பிதா தெரியாத ஸ்திரீயையாவது அறிவுள்ளவன் விவாகம் செய்து கொள்ளமாட்டான். ஏனென்றால் முன்னதில் ஸ்திரீயானவள புத்திரிகா புத்திரனை யுண்டிபண்ண வேண்டியவளாக ஏற்படுவாள். பின்னதில் பாவம் சம்பவிக்கும்.

இப்போது நாம் கவனிக்க வேண்டியது இதுவாம்:-
முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அநேக தோஷங்களில்
ருதுவாயிக்கின்றன என்ற தோஷத்தைச் சொல்ல
வில்லை. மேலும் 9-வது அத்தியாயம் 88-முதல் 94
வரை சுலோகங்கள் முக்கியமானவைகள் :-

88-வது சுலோகம் :—ஒரு ஸ்திரீயானவள் அயி
ராப்தியாக இருந்தாலும், பலகுணமுள்ள அழகான
வும் சமமான ஜாதியாகவுமுள்ள மாப்பிள்ளை கிடைக்கு
மாகில் தன்னுடைய பெண்ணை விவாகத்திற்காகக் கன்
னிகாதானம் செய்ய வேண்டியது.

89. குணசீலமில்லாத ஒருவனுக்கு ஒருவன், ருது
வாயிருக்கின்ற தன் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொ
டுப்பதைக்காட்டிலும் தன் பிதா கிருஷ்ணத்திலேயே
மரண பரியந்தம் வாழ்வது பலம்.

90. ருதுவான மேல ஸ்திரீயானவள் மூன்று வரு
ஷம் காத்திருக்க வேண்டியது. அதன் பிறகு தனக்
குச் சமமான ஜாதியுள்ள ஒரு புருஷனையுடைய வேண்
டியது.

91. தன் சம்ரக்ஷணைகர்த்தர் தன்னைத் தானமசெய்
யாமற் போனால் நானாகவே ஒரு புருஷனைத் தேடித்
கொள்ளலாம். அதனால் தனக்காவது தன்னை விவா
கம் செய்து கொள்ளும் புருஷனுக்காவது பாபம் சம்
பவியாது.

92. அப்படி தன் புருஷனைத் தானே தேடிக்கொ
ள்ளுகின்றவள், தன் பிதாவாலும் மாதாவாலும் சகோ
தரனாலும் கொடுக்கப்பெற்ற நகைகளை எடுத்துக்கொ

ண்டுபோகக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அவள திருடினவளாவாள்.

93. ருதுவானரின் ஒரு ஸ்திரீயை ஒருவன் மணம் புரிந்தால் அவன் அவளுடைய பிதாவுக்குச் சல்கா அல்லது சோபனதிரவியம் கொடுக்க வேண்டிவதில்லை. ஏனெனில் அவளுடைய ருதுவைப் பயனில்லாமல் செய்து போட்டதினால் அவள பேரிலிருந்த சுதந்திரத்தை அவன் இழந்து விடுகிறான்.

94. 30-வயதுள்ளவன், தன்மனத்துக்கு ரம்மியமான 12-வயதுள்ள கன்னிகையைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளவேண்டும்; கிரியை தவறாமல் இருக்கவேண்டுமென்று ஒருவன் அவசரப் பிவானாகில், 8-வயதுள்ள கன்னிகையை 24-வயதுள்ளவன் விவாகம் செய்து கொள்ளலாம்.

இப்போது நான் சொல்லுகிற அபிப்பிராயமாவது 94-ம் சுலோகமானது புருஷனுடைய சவுகரியத்தைப் பற்றியதா யிருக்கிறது. அதனால் முன் 3-வது அத்தியாயத்திலிருந்து நாம் எடுத்து மொழி பெயர்த்திருக்கின்ற சுலோகங்களில் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். இந்த அத்தியாயத்தில் பிதா அல்லது சமரக்ஷணை கர்த்தாவின் அபிப்பிராயத்தை யனுசரித்து வசனங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மேதாநீதி என்பாரும் ராகவானந்தரும் இந்தச் சுலோகம் அசந்தர்ப்பமான இடத்தில் எழுதப் பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ராகவானந்தர் (रघुन) இடம் மாறியிருக்கிறதாக அபிப்பிராயப் படுகிறார். ஆனால் இதை இவ்வி

டத்தில்தான் கன்னிகையின் வயதைப்பற்றி மனு விசாரிக்கிறார். கன்னிகையானவள நுதுவாகி 3-வருஷத்துக்குமேல பிதாவானவன் தன் குமாரியைத் தானம் செய்யக்கூடாது. ஆனால் அக்காலத்துக்குப் பிற்பாடு ஒருவன் அவளை விவாகம் செய்து கொள்வதற்கு யாதொரு தண்டயுமில்லை. இந்தச் சுலோகத்தின் கடைசி வாசகமான “धर्मे (सोदति सत्वरः)” அர்த்தத்தைப் பற்றி ஒரு விஷயம் கவனிக்கத் தக்கது. வியாக்கியாதாக்களில் ஒருவரான ராமசுந்திரா, என்னவரின் அபிப்பிராயப்படி இதின் அர்த்தம் இதுவாம்:- அவன் பக்குவகாலம் சமீபித்தால் அவன் (விவாகத்தை) துரிதப்படுத்த வேண்டிம இந்தப்பிரகரணமானது மாப்பிள்ளையை நோக்கியதாயிருக்கிறதினால் இந்தச்சுவதானமான வார்த்தையானது பொருந்தாது. வேறு ஒரு வியாக்கியாதாவும் இந்த அபிப்பிராயம் கொள்ளவில்லை. வேறொருவர் “सोदति” என்ற வார்த்தையை முற்று வினையாக எடுத்துக் கொண்டு, “அவசரப்படுகிறவன் தர்மத்தில் பிசுருவான்.” என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். வித்வான் மண்டலீக் என்பார் பிரசித்தம்செய்திருக்கிற (6) வியாக்கியானங்களில் ஒன்றேனும் இதை யாதரிக்கவில்லை. ஆனால் அவ்வியாக்கியானங்களெல்லாம் இந்த வார்த்தையை (धर्मे सोदति locative absolute என்று) வைத்துக்கொண்டு அர்த்தம் செய்திருக்கின்றன. அப்போது இந்த வசனமானது தனிப்பட்ட வாக்கியமா அல்லது (स्यष्टवर्षः) என்றதற்கு விசேஷணமா?

முந்தியதானால் இவ்விதமான அர்த்தம் ஏற்படும். தர்மத்துக்கு லோபம் வரும் பக்ஷத்தில விவாகத் தைத் துரிதப்படுத்தலாம். 8 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட கன்னிகைக்குக்கூட விவாகம் செய்விக்கலாம். விசேஷணமாகவே அர்த்தம் செய்வது உசிதமென்று தோன்றுகிறது. ஆஃதாவது சிலசமயங்களில் 8 வயதில் கன்னிகைகளுக்கு விவாகம்செய்யலாம் என்றதற்குக் காரணம்சொல்வதாக ஏற்படும். 12வயதில் சாதாரணமாய் விவாகம் செய்யவேண்டிய காலம். அது ருதுவாகும் வயது ⁴⁵. அதன்பிறகு சம்ரக்ஷணை கர்த்தன் கன்னிகாதானம் செய்துகொடுக்க மூன்று வருஷ காலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 15 அல்லது 16 வருஷத்துக்கு மேலே ஸ்திரீக்கு விவாகம் செய்யக்கூடாதென்றிருந்தால் எந்த வயதுக்குக் கீழே விவாகம் செய்யக்கூடாது? அதற்கு உத்தரமாக 8 வயது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவ்வளவு வாலிபத்தில் கல்யாணம் செய்வதற்கு அவசியமும் காரணமும் இருக்கவேண்டும். ஆஃது என்னவென்றால் புருஷன் சம்பந்தமாக எதாவது தர்மகாரியத்துக்கு ஹானி நேரிடக்கூடியதாயிருந்தாலும் பிதா விஷயத்தில நலலமாப்பின்னே கிடைப்பதாயிருந்தாலும் அவ்விதம் செய்யலாம். ஆகையால் 88-வது சுலோகத்தில் “அப्राப्ताम्” என்ற பதத்திற்கு விவாகத்திற்கு அருகமான 12-வது வயது முடியாது என்று அர்த்தம்

கொள்ளவேண்டும். மேதாத்தியானவர் இதை வயது கிரமசம்பந்தப் பரித்தாமலே விசேஷமாய்ப் பொதுப் படையாகப் பேசுகிறார். 'இதில் அவர் வியாக்கியானமாவது :—⁴⁶ “கௌமாரப்பருவம் கூட வராத வனும் காம நினைப்பே யேற்படாத இளம்பிராயமுள்ளவனும்” என்பதுதான். 89-வது சுலோகத்தின்மேல் அவர் வியாக்கியானத்தில் இன்னும் சவிஸ்தாரமாயும் தெளிவாயும் சொல்லுகிறார். ⁴⁷ பெண்ணை ருதுவாகுமுன் விவாகம் செய்துகொடுக்கவே கூடாதென்றும், ருதுவானாலுமே சரியான மார்பினளை கிடைக்கும் வரையிலும் கன்னிகாதானம் செய்யக்கூடாது என்றும்.” ஆனால் ருதுகாலம் 12 வயதாக நினைக்கப்படுவதால். “(அபிராப்தாம்)” என்ற பதத்திற்கு “மேற்படி 12 வயது ஆகாத” அல்லது “இன்னம் ருதுவாகாத” என்று இரண்டிலொரு அர்த்தம் சொல்கதினால் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லை. அது விஷயத்தில் கன்னியப் பரிசீலனை செய்யாத சில வியாக்கியாதாக்களின் அர்த்தங்களை எடுத்துக் காட்டுவோம். சரியான விவாகவயது 8-வது தான் என்று சொல்லியிருக்கிற “தக்ஷீ” என்பவரை ⁴⁸ அனுசரித்தே மனுவும் சொல்வதாய்க் கொள்ள

46. अप्राप्तं कौमारं वयः । कामवशत्वेन बालाम् ।

47. प्राणतोः कन्याया न दानम् । कृतावपि यावद्दुष्यन्वरो न लभ्यते ।

48. विवाहयेदष्टवषोमेवं धर्मो न हीयते ।

வேண்டுமென்று தல்லாகப்பட்டீ என்பவர் வற்புறுத்தி யிருக்கிறார். தவிரவும் விவாகம் சம்பந்தமான இந்தச் சுலோகத்தில் 8-வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டும் மனு ஒப்புக் கொள்வதாயும் சொல்லுகிறார். நந்தனார்⁴⁹ என்பவர் முற்றிலும் இந்த அர்த்தம் விட்டு விலகி “வயதிலும்” (ஆகிருதி) முதலியதிலும் “புருஷனுக்கு நேர்மை யில்லாத” என்று இதற்கு அர்த்தம் செய்கிறார். மற்றவர்கள் “(अष्टवर्षी)” என்று ஆரம்பிக்கிற பராசரணைய பிரசித்தமான சுலோகத்தை எடுத்த துக்காட்டி “(अष्टवर्षी)” என்பதற்கு ‘எட்டு வயதாகாத’ என்று மனுஷர் அபிப்பிராயப் பட்ட துப்போலச் சொல்லுகிறார்கள். யக்நவல்கியணைய வசனம் ஒன்று நுதுவாகுமுன் விவாகம் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கிறது. அபரீகீகர் என்பவர் அதற்கு வியாக்கியாதா. மனுஸ்மிருதி 9-வது அத்தியாயம். 89-வது சுலோகத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமென்று இந்த வியாக்கியாதா நினைத்து அடியில வருமாறு சொல்கிறார். ⁵⁰ அந்தச் சுலோகத்தின் அர்த்தம் “உலல மாப்பிள்ளை கிணைக்கும் பக்ஷத்தில் கெட்ட மாப்பிள்ளையைக் கிரகிக்கப்படாது. நுதுவானின் விவாகம் செய்தலை அந்தச் சுலோகம் ஆதரிப்பதாக எண்ணக் கூடாது.” இவ்

49. वयोरूपादिभिरसदृशमपि ।

50. तदुण्यवद्वरसंभवे गुणहीनाय नदातव्येत्येवंपरम् । न तु कन्यर्तु दर्शनमदोष इत्येवमथम् ।

விதமாக யாக்ஞவல்கியருடைய அபிப்பிராயத்தை இவர் ஆதரித்திருக்கிறார். மனு என்பவர் இதனைத்தக் கலோகத்தில் ருதுவாகி 3 வருஷத்திற்குள் பிதாவானவன் தன் குமாரத்தியை விவாகம் செய்து கொடுக்கலாமென்று சொல்லியிருப்பதற்கு இவர் என்ன சொல்லுவாரோ? 94-வது கலோகத்தில் தம்பதிகளின் வயது விஷயத்தைப்பற்றி மனு எற்படுத்தியிருக்கிற விதிகளுக்குச் சில யுகதிகள்கற்பிக்கின்றார்கள். அந்த வயது மாத்திரமாகான விவாகத்திற்குச் சரியானது? அல்ல என்று மேதாத்தியும் தள்ளுகப்பட்டும் சொல்லுகிறார்கள். மனுவின்னுடைய வயதைப்பற்றிய விதிகள்க் தம்பதிகளுக்குள் ஒருவருக்குக் கொடுவா ிருக்கவேண்டிய வயதென்று இவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆகையால் 12-க்கு 30-ம் 8-க்கு 24-ம் 1-க்கு 3 ஆகிறது மற்ற வயதுக் கிரமங்களிலும் இந்தத் தாரதர்யத்தை யே அனுசரிக்க வேண்டியது 51. இவ்விதமாய்ப் பிரஸ்தாபித்ததான தாறு மாறான விவாதப்பிரகாரத்திலும் 88 முதல் 94 வரை கலோகங்களைத் திரும்பவும் வாசித்தால் அடியில் கண்ட சித்தாந்தங்கள் ஏற்படும்.

1. தாரதர்யமாய் விவாகத்திற்கு ஸ்திரீக்கு 12 வயது அல்லது பக்குவ சமயம்.

51. षष्ठै रेकगुणं भार्या मुद्रहेत्रिगुणः स्वयम् । विष्णुपुराणम्
 त्रिंशद्वर्षो दशाब्दं तु भार्या विन्देत नग्निकाम् ।
 एकविंशतिवर्षो वा सप्तवर्षमवाप्नुयात् ॥ பிருகஸ்பதி.

2. மேல்கண்ட வயதுக்கு முன்னும் 8-வயதுக்குக் கீழாக எப்போதும் விவாஹம் கூடாது. ஆனால் ஏதாவது விசேஷங்களால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் செய்யலாம்.

3. மேற்கண்ட வயதுக்கு மேல் ருதுவாகி 3-வருஷத்துக்குள் விவாகம் செய்யலாம்.

4. மேற்படி மூன்று வருஷம் கிரமித்ததின் மேல்கன்னிகையானவள் புருஷனைத் தானே சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம். இந்த விஷயத்தில் பிதாவால் கொடுக்கப்பட்ட நகைகளை அவள் கொண்டு போகக்கூடாது. பிதாவும் சுகாகா அவஸ்தா சோபனத்திரவியத்துக்குப் பாத்தியஸ்தனல்லன்.

5. இப்படிச் செய்வதால் புருஷனாவது ஸ்திரீயாவது பாவத்துக்குள்ளாகார்கள. தன் குமாரியை விவாகம் செய்து கொடுக்காமல் உபேக்சயாயிருக்கிற பிதா விஷயத்தில் என்ன சொல்லப்படுகிற தென்பதை விசாரிப்போம். 9-வது அத்தியாயம் 4-வது சுலோகத்தில் மனு சொல்லுகிறதாவது 52. “சரியான காலத்தில் தன் பெண்ணை பிதாவிவாகம் செய்து கொடுக்கத் தவறினால் அவன் நிரதனைக்குள்ளாவான்.” ஆனால் சரியானவயதென்பது எது? இதைப்பற்றியது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 53 கர்ப்

52. काले ऽदातापिता वाच्योवाच्यश्चानुपयन्पतिः । मृते भर्तृ पुत्रस्तु वाच्यो मातु ररक्षिता ॥

53 மேநாதிதீபேரை வைத்து இந்தச் சுலோகத்திற்கு ஓர் ஆபத்துக்கிடமான வியாக்கியான மிருக்கிறது.

பத்தை அழித்தலினாலுண்டாகும் பாவபிராந்தி மனுவைப் பிடிக்கவிடலை என்பதை நாம பாககலாம். இந்த விஷயமானது பின்னவர்களுடைய விபரீத யுக்தியாம். போதாயனீ, வஸிஷ்டா இவர்களுடைய சூத்திரங்களில் சில பிழவாதகாராகவால் துழைக்கப்பட்டிருக்கிறது 93-வது சுலோகத்தத்ததைக் கூட அதிக யுக்தியால் இந்த அபிப்பிராயத்திற்கு இணங்கும்படி செய்வார்கள். பகசுவமான் ஸதிரீயை ஒராவன் முந்திய சுலோகங்களின்பேரில் அவா செய்திருக்கிற தாத்பரியத்திற்கு இது முற்றுமன்றே தமாயிருக்கிறது. “கன்னிகைகரு விவாககாலம் 8 வயது முதலருதுவாகும் வரை. (க: पुनः कन्यादानकालः । अष्टमादृषा-
 त्प्रभृति प्रायुतोऽस्मिन्) இந்தக் குறிப்பானது அவருடைய வியாக்கியானத்தின் பொதுவான சாரத்துக்கு விரோதமாக இருக்கின்றமையால் இஃது அவருடையது என்பதில் சந்தேகம் ஜனிக்கிறது. மேதாதீத்யினுடைய வியாக்கியான எட்டுபிரிதிகள் ஒழுங்கிலலாமலும் அறை குறையாகவும் இருக்கின்றன வென்று வித்துவான் மண்டலீக் சொல்லுகின்றதாலும் பட்டசாரியா என்பவா தமமுடைய இந்த தர்மசாஸ்திர பாஷ்யம் என்ற நூலில் சொல்லியிருக்கும் அபிப்பிராயத்தினாலும் நாம கொண் சந்தேகமானது உறுதிப்படுகிறது. இந்தச் சுலோகத்தின் வியாக்கியானத்தில இரண்டு இடங்களில் ஒன்றில் 8. மற்றொன்றில் 18 அக்ஷரங்களுக்கு இடம் விட்டு எழுதியிருக்கிறது. இந்தக்குறிப்பானது மேதாதீதியினுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத அல்லது அவர் அபிப்பிராயத்தின் பொருத்தத்தில் சிரத்தை யிலலாதவருடையதாக இருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

விவாகம செய்துகொண்டால் அந்த ஸ்திரீயின் பிதா
 வுகுசு சுல்கா கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஏனென
 றால் அவளுடைய நுதுக்களை வியாததமாகக் கி விட—
 தினால் அவளைத் தானம் செய்து கொடுக்கும் சுதந
 தரத்தை இழந்து விரிகிறது. (ஈசுமதி) என்ற
 வாரததை உபயோகித்த திருந்தாலும் அந்த இடத்
 தில் மூன்றாம் வருஷம் காததிருந்து புருஷனைத்
 தானே தேடிக்கொண்டு பகருவதான ஸ்திரீ யென்று
 அர்த்தமாகிறது. அந்த விதமான ஸ்திரீ சம
 பந்தமாகத்தான் பிதா சுதந்தரத்தை இழக்கிறது.
 மேலும் ரிஷியானவா இந்தச் சுலோகத்தில (ஈந்)
 என்ற வாரததையை உபயோகிக்கிறார். அதின் அர்த
 தம் “சொடுக்கப்படக் கிரகித்தல்.” மேலும் மனுவின
 அபிபிராயமானது இவ்வித அபவாதத்துக்குட்பட்டா
 மஸிருக்க வேண்டுமென்றே நினைப்பவராய் மேதாந்தி
 இந்தச் சுலோகம் மனுவின சுலோகமன்று என்பது
 கான் பரம்பரையான அபிபிராயம் என்று சொல்லி
 யிருக்கிறார்¹⁴ உணர்த்து என்ன வென்றால் மனுவின
 காலத்திலிருந்துவுக்கு முன்னும் ருதுவான பின்பும்
 விவாகம் வழக்கத்திலிருந்து தென்று தோன்றுகிறது.
 அவா இரணை யும் அங்கீகாரம் செய்து இன்னினன
 வரம்புக்குட்பட்டு நடக்கவேண்டு மென்று விதிக்க
 முயன்றார். அவா காலத்தில 8-வது அததியாயம்
 224 முதல் 226-வது சுலோகங்களில் கண்டபடி

விவாகத்திற்கு முன் புருஷ சங்கமம் செய்து விட்ட படியால் விவாக ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அங்கைகளாக இருந்த ஸ்திரீகள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது.

“குற்றமுள்ள ஸ்திரீயை அவ்விஷயத்தைத் தெரிவிக்காமல் எவன் விவாகம் செய்து கொடுக்கிறானோ அவனுக்கு இராஜா 96 பணம் அபராத்தம் விதிக்க வேண்டும்.

கன்னிகையா யிருப்பவளை வேண்டிமென்று அக்கிரமமாய்க் கன்னிகையல்லவென்று சொல்லியும் அதை எழுபிக்கமுடியாமலும் இருந்தால் அவனுக்கு இராஜா 100 பணம் அபராத்தம் விதிக்கவேண்டும்.

பாணிக்கிரகணத்தைப் புரிதல் செய்ய ஏற்பட்ட மந்திரங்களை கன்னிகைகளுக்கு ஏற்படாதேயல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு அல்ல. மற்றவர்கள் இந்தப் பரிசுத்தமான கிரியைகளுக்கு அங்காளாவார்கள்.

ஒரு ஸ்திரீயின் குற்றங்களாவது கூடியம் முதலிய கொடிய வியாதியும், சங்கமதோஷமும் என்று மேதா தீதி வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். கன்னிகைகளின் குற்றங்களில் ஒன்று சங்கமதோஷமென்று நாரதரும் சொல்லியிருக்கிறார் 55. 225-வது சுலோகத்தில் குறித்திருக்கிற அபராத்தமிதுதான். ருதுவாகாத ஸ்திரீயின்மேல் இந்த அவாதத்தைச் சொல்ல இட

55. दीर्घकुत्सितरोगार्ता व्यङ्गा संसृष्टमैथुना ।

दृष्टाऽन्यगतभावा च कन्यादोषाः प्रकीर्तिताः । ॥ २२५ ॥

முண்டா? 8-வது அத்தியாயத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்டுள்ள அடியிற்கண்ட சுலோகங்களை இந்தச் சந்தேகத்தைப் பூர்த்தியாக விலக்குகின்றன.

364 ஒரு கன்னிகையுள் துராகிருதமாயப் புணர்ச்சிசெய்கிறவனைக் கொலைதண்டனைக்கு உடனே உட்படுத்தவேண்டி. அவன் சம்மதித்தின்மேல சமஜாதியான் சங்கமம் செய்தால் அவன் கொலை தண்டனைக்குள்ளாகமாட்டான்.

365. மேலான ஜாதிகாரனுள் ஒரு கன்னிகையானவள் சேர்ந்தால் அவள் தண்டனைக்கு உள்ளாகாள். கீழான ஜாதிகாரனுள் சேர்ந்தால் அவளை வீட்டில் அடைத்துப் போட வேண்டும்.

366 மேலான ஜாதிகன்னிகையை கீழான ஜாதியான் நோக்கினால் அவன் மரணதண்டனைக்குள்ளாவான். அவர்கள் சமஜாதியாக இருக்கும் பச்சுத்தில் கன்னிகையின் பிதா சம்மதித்தால் சல்காவை அவரிடம் கொடுத்துக் கன்னிகையை அவன் விவாகம் செய்து கொள்ளலாம்.

364-வது சுலோகத்தில் (सकामा) என்ற வார்த்தை உபயோகித்திருக்கிறது. அதின் அர்த்தம் 'காமமுள்ள' என்பது கன்னிகையே புருஷனை மயக்குகிறாள். இந்த விஷயங்களெல்லாம் நுதுவாகாத கன்னிகை சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடுமா? இந்தச் சுலோகங்களில் எல்லாம் கன்னிகை என்ற வார்த்தையானது உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

விஷ்ணு:— இந்த ஸ்ரீருத்ரி 24-வது அத்தியாயத்தில் அடியில வருமாறு சொல்லுகிறது. “ஒரு கன்னிகையானவள் 3 ருது காலம் காத்திருந்ததினமேல் ஒரு புருஷனைத் தானே கேட்ககொள்ளலாம் 3 ருது ஏற்படப் பிற்பாடு 41வது நகரா முள்ளவளாய் ஆகிறாள். கலலியாணமிலலாத கன்னிகை பிதாவினுடைய கிருகத்தில் ருதுவானால் சூத்திர ஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பாக நினைக்கப்படுவாள். ஆனால் அவளை விவாகம் பண்ணிகொள்ளாதிருவன் தோஷத்திற்குட்பட்டான்.” இந்த இடத்தில் 3-வது ருதுவுக்கு முன் பிதாவானவன் தன்னுடைய கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொடுக்க அதிகார முண்டி. இப்படி ருதுவான ஸ்திரீயை விவாகம் செய்து கொடுப்பதற்காக யாதொரு பழிப்புமில்லை. ஆனால் கன்னிகையை மாத்திரம் ஒரு கீழானவனாக பாவித்தால், அந்தோ! என்ன கொடுமை. அவளை விவாகம் செய்து கொள்ளுகிற புருஷனுக்கோ யாதொரு பழிப்புமில்லை. இந்த அபிப்பிராயம் முன்னுக்குப்பின் விருத்தமாயிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் இந்தக் கிரந்த கர்த்தா இது விஷயத்தைப்பற்றி இரண்டு அபிப்பிராயத்தோடு எழுதியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அக்காலத்தில் ருதுவாகியும் விவாக மிலலாமல் கன்னிகை கிருகத்திலிருந்தால் பொதுவாக ஜனங்கள் அபிப்பிராயத்தில் அபவாதத்திற்கு இடமுள்ளதென்று ஏற்பட்டது. உடனே விவாகமாகி விட்டால் அந்த அபவாதம் நீங்கிவிடுகிறது. நம்முடைய காலமானது மனுவின்

ஹுடைய காலத்திற்கு வெகு தூரத்திலுள்ளது. விஷ்ணு ஸ்ரிருதியில் தான் முதல் முதல் ருதுவான கன்னிகைக்கு இழிவைக் கற்பிக்கிறது. மூன்றிருந்த மூன்று வருஷங்களை மூன்று ருதுக்களாகக் குறைத்து விட்டார். ஒரு வியாக்கியாதா ருதுவென்றால் வருஷ மென்று அர்த்தம் செய்கிறார். விஷ்ணு வானவர் இந்த விவாக விஷயத்தைப் பற்றிக் கடினமான விதிகளை யோற்படுத்தி யிருக்கிறார். கோதமநுடைய பூர்வீக விதியையே திருமாவும் அதுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரப் பிரியமுள்ளவராய் இருக்கிறார். ஆனால் ஒன்று இங்கு அறியத்தக்கது. ருதுவானபின் மூன்று ருதுக்களுக்கும் கன்னிகைகளுக்கு விவாகம் செய்யலாம்.

நாரதர் - 3-வருஷம் அல்லது 3 ருது என்று பிரஸ்தாபித்த தயாவிஷயமாய் வறுட்டை எல்லே நீங்கி விட்டது. ஆனால் ருதுவாவதற்குமுன் விவாகம் செய்வதில் நாரதருக்குச் சாமதரிலலை. ருதுவானவுடன் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்பது அவருடைய தீர்மானம்.

“கன்னிகையானவள்தான் ருதுவான விஷயத்தைப் பற்றி அலக்ஷியமாய் இருக்கக்கூடாது.” தனபநதுக்களிடம் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் ஒரு புருஷனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்காமல் போனால் ஒரு கருவழித்தற்கு உள்ளாவார்கள். அவளை விவாகம் செய்து கொடுக்காத வரையில் எத்தனை ருதுக்கள ஏற்படுகின்றனவோ அத்தனை கர்ப்பங்களை அழித்த

பாபம் அவர்களைப் பீடிக்கும். ஆகையால் ருதுவா
னவுடனே பிதாவானவன் தன் கன்னிகையை விவா
கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அன்றேல் பெரி
யபாபம் அவனுக்கு நேரிடும். இதுதான் நீதிமான்
களுடைய விதி. “இதில் ஒன்றைக் கவனிக்கலாம்.”
அஃதாவது 3 வருஷ சம்பந்தமான விதியானது
அதுஷ்டான மில்லாமல் போனவுடனே தேடித்
கொள்ளும் சுவயம்வரமானது அதுஷ்டான மில்லா
மல் போய் விடும். ஆயினும் ருதுவாகிக் கலியாண
மில்லாத கன்னிகைகள் இருக்காமல் நிற்கவில்லை.
இருந்தார்கள். அடியில்கண்ட விதிகள் கவனிக்கத்
தக்கன. “ஒரு கன்னிகையின் இஷ்டமில்லாமல் பல
வந்தமாக ஒருவன் அவளுடன் சேருவானாகில் அவ
னுடைய கைவிரல்களில் இரண்டை வெட்டிவிட
வேண்டும். அவள் மேலான வருணத்தவளாயிருந்
தால் அவன் மரணதண்டனைக்குள்ளாவான். அவன்
சொத்துக்கள யாவும் பறிமுதல் செய்யப்படும். கன்
னிகையே விரும்பி அப்படி நேர்ந்தால் அவளுடன்
புணர்ச்சியால் குற்றம் ஏற்படவில்லை. ஆனால்
அவன் நகைகள் கொடுத்து அவளைப் பிரியத்துடன்
பாராட்டி அவளை விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்
டும்.

யாகீநீயவல்கீய:—இவர் ஸ்மிருதியின் 1-வது அத்
தியாயத்தில் 64 வது சுலோகத்தில் அடியில் வரு
மாறு சொல்லியிருக்கிறது. “கன்னிகையை விவா
கம் செய்து கொடுக்காத பிதா அல்லது சம்ரக்ஷகர்த்

தர் ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் கர்ப்பத்தை யழித்த
தோஷத்துக்கு உளளாவார். பிதா அல்லது சம்ர
க்ஷணை கர்த்தரில்லாமல் போனால் கன்னிகையானவள்
சுயமாகத் திருந்த புருஷனை வரித்துக் கொள்ளலாம்.
யக்ஞியவல்கியர் நாரதருக்கு முந்தியவர். ஆனால் நாரதரை
விட அவருடைய விதியானது மிகவும் கண்டிப்பாயி
ருக்கிறது. சுயமவரத்தையும் அவர் விதித்திருக்கி
றார். அந்தச் சுயம்வரமாவது என்ன வென்றால் இவ
ருடைய வியாக்கியாதா அபரஹீகீகீ சரியான வியாக்கி
யானம் செய்ததாக வைத்துக்கொண்டால் ருதுவாகு
முன் கன்னிகை சுயம் வரத்தை நடத்தவேண்டியது.
இது, பிதா, சம்ரக்ஷணை கர்த்தர்கள் இல்லாதபோனால்
நேரிடக்கூடியது. அப்படியிருந்தும் அவளுடைய
க்ஷேமத்தைப்பற்றிக் கவனியாமலிருந்து விட்டால்
ருதுவானின் உடனே ஒரு புருஷனை அவள் வரித்
துக்கொள்ள வேண்டியது 56.

இந்த ரிஷியின் வியாக்கியாதா தம்முடைய கடு
மையான விருதக்கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டு
வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது.
இந்தப்பிரகாரணத்தில் அவர் நிரம்ப சங்கிரகமாயிருக்
கிறார். அதுவே அவருடைய கடின சித்தத்தைக்
காட்டுகிறது. ஷே சுலோகத்தின் 1-வது பாகத்தை
விபரீத மிலலாமல் சரியானபடி அர்த்தம் செய்தால்

56. एतच्च प्राग्जोदर्शनात् । दृष्टे तु तस्मिन्पित्रादिषु सत्स्वपि
स्वयमेव कन्या वरं कुर्यात् ।

ருதுவானமேல சீக்கிரத்தில் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்பதை விதிப்பதாக வற்புடும். நாரதர் இதே அபிப்பிராயமாயிருக்கிறார். ஆனால் ருதுவான பிற பாடுதான் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார் சுயம்வர விஷயத்தில் சம்ரக்ஷணை கர்த்தர் இல்லாத கன்னிகைகளைப் பற்றிக்கூட ருதுவானமேல்தான் கன்னிகையானவள் சுயமாக வரனைத் தேடலாமென்று யாக்ஞயவல்கியர் அபிப்பிராயம் இருந்திருக்கலாமென்று நம்பக்கூடியதாயிருக்கிறது. இது வரையில் ருதுவாவதற்கு முன் விவாகம் நடத்தல் நலம் என்று சில ஸ்மிருதிகளும், நடத்தத்தான் வேண்டுமென்று சில ஸ்மிருதிகளும், இருந்தபோதிலும் இவைகளெல்லாம் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டிருதுவான மேலும் விவாகம் செய்யலாமென்று இடங்கொடுத்திருக்கின்றன. இஃரி நாம் எடுத்துக்காட்டப்போகிற ஸ்மிருதிகள் ருதுவானமேல் விவாகமே செய்யக்கூடாதென்றும் அப்படிச் செய்ததினால் வற்புடும் தோஷத்தை மேன்மேலும் அதிகப்படுத்தியும் எல்லாரையும் பீடித்தும் வற்புறுத்திக்கூறுகின்றன.

வேதவியாஸர் :—2-வது அத்தியாயம் 7-வது சுலோகம். சம்ரக்ஷணை கர்த்தாவினுடைய அசட்டையால் கன்னிகையானவள் விவாஹத்திற்கு முன் ருதுவானால் ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் கர்ப்பத்தை அழித்த தோஷத்துக்கு அவன் உள்ளாவான். பதிதனாகவும் ஆகிறான்.

சங்கரர் :—15-வது அத்தியாயம் : விவாகமில்லாமல் கன்னிகை ருதுவாகிப் பின்பு இறந்தால் அதினால் ஏற்படும் ஆசௌசம் ஒருகாலும் விலகமாட்டாது.

சாதாபர் :—65-வது சுலோகம் : விவாகமில்லாமல் பிதாவின் கிருகத்தில் கன்னிகை ருதுவானால் பிதா கர்ப்பத்தை யழித்ததோஷத்திற்குள்ளாவான். அவன் சூத்திர ஸ்திரீயாக ஆவான்.

லேத ஆஸ்வலாயனர் : 21-வது பிரகரணம், 5-வது சுலோகம் :—ருதுவாகியும் ஒரு கன்னிகை விவாக மில்லாதிருந்தால் அவன் சூத்திரஸ்திரீயே. அவன் புத்திரனும் சூத்திரனாவான்.

பிரஜாபதி : 85-வது சுலோகம் :—பிதாவின் கிருகத் தில் விவாகமில்லாமல் ஒரு கன்னிகை ருதுவானால் அவன் சூத்திர ஸ்திரீயே.

ஆங்கிரஸர் : 126—128-வது சுலோகங்கள் :—பிதா கிருகத்தில் ஒரு கன்னிகை ருதுவானால் அவன் சூத் திர ஸ்திரீயாவான். பிதாவும் கருவையழித்த பாபத் திற்குள்ளாவான். மாதா பிதா ஜேஷ்ட சகோதரன் அப்படி ருதுவானவனைப் பார்த்தால் நரகத்துக்குப் போவார்கள். துணிந்து ஒரு பிராமணன் அவனை விவாகம் செய்துகொண்டால் அவன் சூத்திர ஸ்திரீ யின் புருஷனே. அவனுடன் புஜிப்பும் சல்லாபமும் கூடாது.

மேல்கண்ட ஸ்மிருதிகளில் முதல் 2 கன்னிகைக் குத் தோஷம் ஆரோபிக்கவில்லை. 3-வது, அவனைச்

சூத்திர ஸ்திரீயாக இகழ்கிறது. 4-வது அவளையும் அவள் சந்ததியையும் சேர்த்து நிந்திக்கிறது. 5-வது அந்த நிந்தனையில் அவள் புருஷனையும் சேர்க்கிறது. 6 வதில் பரம நிந்தனையும் முடிவாய்க்குறப்பட்டது.

இன்னும் பாக்கியாயிருக்கிற ஸ்மிருதிகள் மூன்று. அவைகள் ஒரே விதந்தான். அநேக சுலோகங்கள் பக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் விதிகளை மொழி பெயர்த்துப் பின்பு கவனிப்போம்.

யமஸ்மிந்தி :—3-வது அத்தியாயம். சுலோகம் 18 முதல் 22. ஒரு கன்னிகையானவள் விவாகரில்லாமல் பிதா கிருகத்திலிருதுவானால் பிதா கருவழித்த பாபத்துக்குள்ளாகிறான். அவளும் சூத்திர ஸ்திரீயாவாள். (சாதாதபர் சொற்படி) துணிந்து ஒரு பிராமணன் அவளை விவாகம் செய்துகொண்டால் அவன் சூத்திர ஸ்திரீயின் புருஷனாவான். அவனுடன் சாப்பாடும் சல்லாபமும் கூடாது. (இஃது ஜங்கிரஸ் ஸ்மிருதி போலும் பின் வரும் பராசரஸ்மிருதியைப்போலும்) கன்னிகையானவள் 12 வயதான காலத்தில் பிதா அவளை விவாகம் செய்து கொடுக்காவிட்டால் அவன் ருது ரக்தத்தை மாதாமாதம் சாப்பிட்டவனாவான். (பராசரர் இவளுடைய முன்னோர்களும் அதே தோஷத்துக்குள்ளாவார்கள் என்று விதித்திருக்கிறார்) 8-வதுவயதில் அவளுக்குப்பேர் கவுரி. 9-ல் ரோகிணி. 10-ல் கன்னிகை. அதற்குப்பிறகு ரஜஸ்வலை என்று பெயர். கீழே வரும்பராசரரும், சம்வரீதநம் இப்படியே

சொல்லுகிறார்கள்.) தாயார், தகப்பன், ஜேஷ்டசகோதரன், ருதுவாகிறதைப் பார்த்தால் நரகத்திற்குள்ளாவார்கள். (இதுமுன் சூங்கிரகைப் போலவும் பின்வரும் சம்வந்தீர்களைப் போலவுமாம்).

பராசரர் : 7-வது அத்தியாயம்:—8-வது வயதில் குமாரிக்குப் பெயர் கவுரி. 9-ல் ரோகிணி. 10-ல் கன்னிகை. பிறகு ரஜஸ்வலை. பிதா தன் கன்னிகையை 12 வயதில் விவாகம் செய்துகொடுக்காமற் போனால் அவர்களுடைய முன்னோர்கள் மாதாமாதம் ருதுரத்தத்தைச் சாப்பிட்டவர்களாவார்கள். கன்னிகையின் மாதா, பிதா, ஜேஷ்ட சகோதரன், அவள் ருதுவைப் பார்த்தால் நரகத்தையடைவார்கள்.

அவிவேகத்தினால் ஒரு பிராமணன் அவளை விவாகம் செய்துகொண்டால் பந்தி போஜனத்துக்கும் சலலாபத்திற்கும் தகுதியில்லை. அவன் சூத்திரஸ்திரீயின் புருஷனே.

சம்வந்தீர் :—சுலோகம் 64 முதல் 67. கன்னிகையின் ரகசிய ஸ்தானத்தில ரோமம் உண்டான காலத்தில் சோமனும் அவள் ருதுவானால் கந்தர்வனும், ஸ்தனம் புறப்பட்டால் அக்கினியும் அவளை அனுபவிக்கிறார்கள். 8-வது வயதில் கவுரி. 9-ல் ரோகிணி. 10-ல் கன்னிகை. பிறகு ரஜஸ்வலை. கன்னியின் மாதா பிதா ஜேஷ்ட சகோதரன் அவள் ருதுவாகிறதைப்பார்த்தால் நரகத்திற்குப் போவார்கள். ஆகையால் ருதுவாகுமுன் கன்னிகையை விவாகம் செய்து

வைக்கவேண்டும். 8-வயதுள்ள கன்னிகையின் விவாகந்தான் உத்தமம்.

மேற்கண்ட விதிகளைப் பார்ப்பதின முந்திய விதிகளை விட நமக்கு அதிக லாபமாவது கஷ்டமாவது உண்டாகவில்லை. ஆனால் சாபங்களும் நிரந்தரங்களும் மட்டும் வரவரப் பயங்கரமாயிருக்கிறது. கருவை யழித்தல் என்ற தோஷத்தை அங்கிரகமாயும் சாபமாகமாயும் உள்ள ருது ரத்தம் என்ற சாபமுலமாய் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறது.

யமர் பராகரீ இருவரும் தோஷங்களுக்குள்ளாகாமல கன்னிகையை விவாகம் கொடுக்கக் கூடிய அதமகாலம் 12 - வது வயதென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுதான் ருதுவயதென்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் ரஜஸ்வலை பென்ற பேரானது 2 - வருஷத்துக்கு முன்னரே வந்து விடுகிறது. மனுவின் அபிப்பிராயப்படி அதுதான் ஒரு கன்னிகையின் விவாகத்துக்கு ஏற்பட்ட சாதாரண வயது ருதுவானபின் 3 - வருஷத்துக்குள்ளாக பிற கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொடுக்கலாம் என்றும் அதற்குப்பிறகு கன்னிகை சுயம்வரம் செய்து கொள்ளலாமென்றும் அதில் தனக்காவது தன் புருஷனுக்காவது தன் சந்ததிக்காவது யாதொரு தோஷமும் இழிவும் நேரிடாதென்றும் மனு விதிக்கிறார். இப்போது நாம் கவனிக்கத்தக்கது என்னவென்றால் 8 முதல் 10 வரை சரியான வயது. 11-ல் ஒன்றும்

சொல்லவில்லை. 12. கடைசி பக்கம். ஆனால் அது நிரம்ப ஆபத்துக்குள்ளானதாயிருக்கிறது.

8—9—10 - வது. அதற்குப்பிற்பட்ட - வயதுக் குரியபேர்களான கவுரி, ரோகிணி, கன்னிகை, ரஜஸ் வலை என்ற பெயர்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இவைகளை விதிக்கின்ற சுலோகமே கன்னிகையின் தலைவிதியைக் காட்டுகின்ற சுலோகமாம். ஆஸ்தீக இந்துக்களில் 100-ல் 99 பேர் கன்னிகையின் விவாக காலத்தைக்குறிக்கச் சாஸ்திரத்தின் பரமதாற்பரியத் தையுண்மையாக இந்தச் சுலோகத்தைத்தான் சொல்லுவார்கள். வியாக்கியாதாக்களுமே இந்தச் சுலோகத்திற்கு வேதவசனத்தைப்போல கவுரவம் வைத்து இருக்கிறார்கள். மனு முதலான பிராசீன ஸ்மிருதி கர்த்தாக்களின் அபிப்பிராயத்தையும் இந்தச் சுலோகத்திற்கு கிணங்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சுலோகமானது 3 ஸ்மிருதிகளில் தானுள்ளது. யமர் பராசரர் - சம்வர்த்தர். முன் சொல்லப்பட்ட பேர்களில் யாதொரு குற்றமுமில்லை. கவுரி - யென்றால் வெண்மை. ரோகிணி - சிவப்பு. கன்னிகை - யென்றால் புருஷ சம்பாக்க மில்லாதவள. ரஜஸ்வலை-யென்றால் ருது ஓட்ட முள்ளவள. முதல் 3-ல் என்ன நன்மையும் கடைசியதில் என்ன தீமையும் ஏற்படுகிறதோ நாம் அறியேம். முதல் 3-ல் நன்மையின் தாரதம் மிய மென்ன? இந்தச்சங்கேதப்பெயர்களினால் ஏற்படும் பொருத்தமும் பிரயோஜனமும் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. ஸ்மிருதிகளிலும் இவைகளைப்பற்றித்

தேடிப்பார்த்தால் வீணே. ஆனால் இந்தச் சங்கேத மொழிகளைப்பற்றி மேற்கண்ட கிரந்த கர்த்தர்களாரே னும் யாதொரு விவரமும் சொல்லவுமில்லை. அவைகளை அவர்கள் மேற்படி சங்கேத அர்த்தத்தில் அவர்களின் ஸ்மிருதிகளில் முன்னும் பின்னும் உபயோகித்தவர்களில்லை. இந்த வார்த்தைகளுள்ள சுலோகத்திற்கு முந்திய சுலோகத்தில் 12 வயதுள்ளவளை (ருதுவாயிருக்கலாமென்று நினைக்கக் கூடியதாயிருக்கிறவளை) கன்னியா என்று யமர் பிரஸ்தாபிக்கிறார். அடுத்த பின் சுலோகத்தில் “ ரஜஸ்வலையாகிய கன்னிகை ” என்று சொல்லுகிறார். இரண்டு வார்த்தைகளையும் சாதாரணமாக வழங்கும் அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கிறார். அவ்விதமாகவே, மேற்படி சங்கேதமான வார்த்தைகளையும் அவைகளின் விவரணைகளையும் சொன்னபிற்பாடு பராசரமும் 12 வயதுள்ளவளைக் கன்னியா என்றும் ரஜஸ்வலையாகிய கன்னிகை யென்றும் வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார். அம்மாதிரியாகவே சம்வர்த்தமும் 8 வயதுள்ளவளைக் கன்னிகை என்று பிரஸ்தாபிக்கிறார். இந்த வார்த்தைகளை யாதொரு வியவஸ்தை யன்றி உபயோகிக்கிறதைப் பார்த்தால் இவர்களுடைய ஸ்மிருதிகளிலிருந்து மேற்படி சுலோகத்தை யெடுத்துவிட்டால் மேற்படி ஸ்மிருதிகளுடைய தாத்தாரியமும் சாரமும் வசனங்களுடைய கோர்வையும் கொஞ்சமேனும் மாறாது. ருதுவான பின் விவாகம் செய்யக்கூடா தென்பதற்கு ஏற்பட்ட பொது ஜனக்கூழி யெல்லாம்

இந்தச் சுலோகத்தின் தலையிலேயே சுமந்திருக்கிறது. தனி சுலோகங்களை எழுதியிருக்கின்ற ஒருவர் இந்த சுகுகேதவார்த்தைகளின் பிரயோஜனத்தை ஒரு வித மாய்ச் சொல்லியிருக்கிறாரென்று ஒருகால பிரஸ் தாபிக்கலாம். ஆனால் அதுசரியான சமாதான மன்று 57 “கவுரியை விவாகம் செய்து கொடுக்கிறவன் நாகலோகத்தை (இந்திரலோகம்) ஆடைகிறான். ரோகிணியைக் கொடுப்பவன் வைகுண்டத்தையும், கன்னிகையைக்கொடுப்பவன் பிரஹ்மலோகத்தையும், ரஜஸ்வலையைக் கொடுப்பவன் பரகத்தையு மடைகிறான்.” கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொடுப்பதைப் புதுமாதிரியான பாக்கத்துடன் கவனிக்கிறோம். ஆனால் அது பழைய மாதிரிதான் என்று அடிப்பிராயாபதிம பஞ்சததில் அதில் அருவருப்பான விருத்தியம்ம சேர்ந்திருக்கிறது. இப்போது என்ன ஏற்படுகிறதென்றால் கன்னிகாதானம் பண்ணுவதின் முக்கிய கருத்து கன்னிகையின் சேஷமத்தை யுத்தேசித்தன்று என்றும் பிதாவின் மறுமைப்பயனை யுத்தேசித்து என்றுமாம். பலவஸ்துக்களைத் தானம்செய்து புண்ணியம் பெறுவதுபோலக் கன்னிகையின் தானம் செய்து புண்ணியம் பெறுதலாம். சம்வர்த்தீ சீத காலத்தில் பிராமணர்களுக்குச் செய்கிற தானங்களில் கன்னிகையும் ஒரு தானமாகச் சொல்லி

57. गौरी ददन्नाकपृष्ठं वैकुण्ठं रोहिणी इदम् । कन्यां ददद्भक्षतो
 कं रौरवं तु रजस्वलाम् ।

யிருக்கிறார். விடாகு, மருந்துச் சரக்குகள், மருந்து எண்ணெய்கள், கன்னிகை, எண்ணெய், பசுக்கள் முதலியன. இப்படிச் சேர்ப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. இயற்கையாய் பெற்றோர்களுக்கு இருக்கும் பிரியம் அற்றுப்போனால் முன் பிரஸ்தாபித்திருக்கிற அபிப்பிராயம் நடைபெறுமாகில் விவாகரிடலாப கன்னிகைகளின் கதி விபரீதமாகவே முடிந்திருக்கும். பாலியத்தில விவாகம் செய்யவேண்டுமென்றும் வயதான பின் விவாகம் செய்தல் தோஷத்துக்குள்ளாகுமென்றும் சொல்லுகின்ற மரிசியினுடைய வாககியமானது உள்ள படியே அர்த்தம் செய்யத்தக்கதில்லை. அதின்படி 10-11 வயதில் ஒரு பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக் கொடுத்தால் பிதா நாகத்தை அடைகிறான். ஆனால் யம்—பராசரர்கள் 12 வயதானபின் பிதா கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொடுக்கத் தவறினால்தான் இந்தக் கதி கிடைக்குமென்று வியகதமாய் விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த மரிசி சுலோகம் நிச்சயமாய் அர்த்த வாதமேயாகிறது. அந்தச் சுலோகத்தை விலக்கினால் கவுரி, ரோகிணி என்பவளின் தானத்தை அங்கீகரிக்கின்ற ஆதாரவசனங்கள் இம்முன்று ஸ்மிருதிகளிலும் என்ன இருக்கின்றன? ஒன்றுமில்லை. சம்வந்த ஸ்மிருதியில் கடைசிவரியில் 8-வயதுள்ளவளைத் தானம் செய்தல் உயர்ந்ததென்று சிலாதிக்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இதனால் நாம் ஊகிக்கக் கூடியதென்னவென்றால் ரோகினியின் தானமானது அடுத்த படியென்றும் கன்னிகையின்

தானம் அதற்கடுத்த படியென்றும் ஏற்படுகிறது. இதுவும் ஒரு விநோதமான ஊகமே. வேதத்திலும் கர்ம சம்பந்தமான புஸ்தகங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் விவாக காலத்தில் பெண்ணைக் கன்னிகை யென்றும் பெண்ணின் தானத்தைக் கன்னிகாதானமென்றும் சொல்லுகிறது. கன்னிகையின் தானமானது முக்கிய பக்ஷமாய் 3-வது ஆகவும்பலனை உத்தேசித்துக் கடைசியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இஃது அசந்தர்ப்பமாகச் சில கிரந்த கர்த்தாக்களுக்குத் தோன்றியது. அதினால் இந்த வசனத்தை ஆதாரமாகச் சொல்லுகின்ற இடங்களில் கவுரி, என்ற வார்த்தைக்குப் பரியாய பதமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. முக்கியமாய் ஸ்மிருதி ரத்நாகர மென்ற புஸ்தகத்தில் பார்க்கலாம். வேறு அர்த்தங்களுக்கூட அதற்குண்டு. கோவில புத்ரீரா, கவுரி, என்ற பதத்தை ருதுவாகாத பெண்ணுக்கு உபயோகிக்கிறார். கன்னிகையை, ரகசிய ஸ்தானத்தில் மயிரிலலாதவளுக்கும்; ரோகினியை, ருதுவானவளுக்கும் உபயோகிக்கிறார். விவாகத்தீதுவானவத்தில் கசியப் அடியில்வருமாறு சொல்லுகிறதாகக் கண்டிருக்கிறது. 58. “ 8 வயதுப்பெண்ணுக்குக் கவுரியென்றும் 10-வயதுள்ளவளுக்கு நாகீரீகா யென்றும் 12 வயதுள்ளவளுக்கு கன்னியா யென்றும் அதற்கு மேற்பட்டு ரஜஸ்வலாயென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

58. अष्टवर्षा भवेद्वैरी दशवर्षा तु नमिका । द्वादशो तु भवेत्कन्या
अतस्त्वं रजस्वला ॥

ஸமஸ்கார ரதஃமாலா என்ற கிரந்தத்தில் தேவலர் வாக்கியமென்று ஒரு விஸ்தாரமான வாககியம் அடியில் வருமாறு கண்டிருக்கிறது. 59. ஏழு வயதுள்ள பெண்ணுக்கு கன்னிகா என்றும் 18 வயதுள்ளவன் சாஸ்திரோகதமாக அவளைக் கலலியாணம் பண்ணிக் கொண்டால் சந்தோஷத்தை உலகத்திலடைவான். 8 வயதில் கவுரியாகுளுள். 25 வயதுள்ளவனை விவாகம் செய்துகொண்டு அநேகம் பிள்ளைகள், பேரன் மாரகளுடன் வாழ்வான். 9-வது வயதில் ரோகிணியென்ற பெயர். ஏராளமான ஐசுவரியத்தையடைவான். தன்னுடைய இஷ்டமெல்லாம் நிறைவேற வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள அறிவுள்ள புருஷன் அவளை விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். 10-வயதுக்கு மேலும் ருது காலத்திற்கு முன்னும் அவளுக்குக் காதலாரியென்று பெயர். தீர்க்காயுச்ச இச்சிப்பவன் அவளை விவாகம் செய்யவேண்டும். ஆகவே 7 முதல் 12 வயது வரையுள்ள கன்னிகை ஏதுவாகவு மிருக்கலாம். இப்படி மனத்தை மயக்கக்கூடிய பல விதமான நாத்திரியங்களை அனுசரிப்பதைவிட கன்னிகையின் பொதுவான ஆதரத்தை அங்கீகரித்தல் நல்லன்றோ? வேதத்தில் இந்த வசனமிருக்கிறது.

59. सप्ताब्दा त्कन्यकानाम्नी शैशवी साचक्षुयान्विता ।

तामष्टादशवर्षीयो विवहं द्विधिवत्पुमान् ॥

या ऽष्टवर्षा भवेद्गैरी पुत्रपौत्रप्रवर्धिनी ।

पञ्चविंशतिवर्षीयस्तां कन्यामुद्धेद्भिजः ॥

‘(अर्यमणुदेवं कन्या अमिमयक्षत)’ அதின் அர்த்தம்:—
கன்னிகைகளை ஒரு காலத்திலே அக்கினி தேவதையைப்
பிரார்த்தித்தார்கள். இதை ஆகாரமாக வைத்துக்
கொண்டு பாணிககிரகணம் சம்பந்தமான மந்திரங்கள்
கன்னிகைகளுக்குத்தான் பொருந்து மென்றும் கல்லி
யாணமானவர்கள் அல்லது புருஷ சம்பந்தப்பட்டவர்
களுக்குப் பொருந்தாதென்றும் மனு சொல்லுகிறார் 60

மனு அத்தியாயம் 8. சுலோகம் 226.

60 रोहिणी नववर्षा स्याद्वनधान्यविधिर्नृणां ।

तामुद्रहेत मतिमान्मर्वकामार्थामेद्वय ॥

उध्वं दशाब्दा द्याया कन्या प्राप्नोददर्शनात्तु सा ॥

गान्धारी स्यात्समुद्राद्या चित्रं जीवितु मिच्छता ॥

வேதங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் கன்னியா, என்ப
தின் பிரயோகங்களைப் பற்றி முன்னமேயே சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. கனீனு என்ற வார்த்தையை கன்னியா
என்பதிலிருந்து உணராததாக பாணினி அடிப்பிரா
யப்பட்டு கன்னியா என்பதத்திற்குப் புருஷனுன்
சேர்ந்து குழந்தையைப் பெற்றவளா யிருந்தாலும்
விவாக மில்லாதிருந்தால் அவளைக் கன்னியையென்று
சொல்லுகிறார். பந்தகலி விவாகமாகாதவளும் ருது
சாந்தி யாகாதவளுமாக இருப்பவளைக் கன்னிகை
யென்று சொல்லுகிறார் 61. எந்த வழியை வைத்துக்

61. कन्यायाः कनीनच

कन्याशब्दो ऽयं पुंसा अभिसंबन्धपूर्वके संप्रयोगे निवर्तते ।
वाचेदानीं प्रागभिसंबन्धा त्पुंसासहप्रयोगं गच्छति तस्यां कन्याशब्दो
वर्तत एव (Patanjali) । शास्त्रोक्तौ विवाहो ऽभिसंबन्धः (Kaiyata)

கொண்டாலும்கூட, ருதுவாகாத பெண்ணுக்கும் ருதுவானபெண்ணுக்கும் கன்ஸரிசை யென்றபதம் பொருந்தாம ஆடிக்கடி ஆதாரமாகச் சொல்லப்படுகின்ற இதன் சலோககதைப்பற்றி இதுவரை பிரஸ்தாபித்தது போதும். அதின் உபபேசமற்ற விபரீத வியாக் கியானங்களைப் பற்றிய பேச வசதி மிக்குவோம்.

பாசரரைப்பற்றி ஒரு விஷயம் கவனிக்கக்கூகது. யமலரிருதியிற் சொல்லுக ஒன்மம இவா மமமுனைய பிரதிருதி சங்ரதி விஷயம்பச சொல்லாத போதிலும் இந்தக் கலியுகத்திற்கு இவாநான மதகியஸ்மிருதி கர்த்தரென்று மதிக்கப்படாதிருக்கிறது. இந்த அபிப் பிராயம் அவர் புஸ்தகத்திலுள்ள ஒரு சலோகத் தையே ஆதாரமாயுண்டது. அதன்சலோகம், 62. உஷருண்யதேவ அலக்தா அவருண்ய முக்கிய அபிமானியாருண்யதேவ எப்படியிருக்காலும் சரி, பொதுவாய் இந்த அபிபிராயம் மறுங்குறித்து. இந்த அபிபிராயத்தின் உட்கருத்தென்ன வென்றால் மனு கேளதம் சங்கமலிகீதர்கள் காலங்களுக்குப் பிறகு விவாகவிஷயத்தில அனுஷ்டானத்தில உண்டாயிருக்கின்ற மாறுதலகளைச் சேர்த்து அவருண்ய ஸ்மிருதியில் சொல்லியிருக்கிறா என்பதாம். ஆனால் இந்த மாறுதலகளை உத்பத்தியாக்கினதே அவர் என்பது பொதுவான அபிபிராயம். அதினால்

62. कृते तु मानवाः प्रोक्ता स्त्रेतायां गौतमाः स्मृताः । द्वापरे शङ्खलिखितौ कलौ पाराशराः स्मृताः ॥

ஆன் புனா விவாஹ மபரதமான் வழக்கத்தைப்
 பராகர ஆதரித்தார். ஆனால் அவர் காலத்திற்குப்
 பிறகு அதின் அனுஷ்டானம் சின்றுவிடவே அவ
 ருடைய ஸ்விருதி வியாக்கியாதாவான் மாதவா புனர்
 விவாஹத்தைப் பற்றிப் பராகரருடைய ஆதரவான
 வாக்கியமானது யுகநாத விஷயமென்று சமாதானம்
 சொல்லியிருக்கிறார். அதற்குப் பராகர ஸ்விருதியில்
 ஆதாரம் கிடையாது. இப்போது மனுவைத்தள்ளிப்
 பராகரமீருத்யை ஆதாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்
 கிறது. அவருடைய வாசகம் மருதுபோலச் சுககர
 மானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ⁶³. பிருகஸ
 பதியும் மனுவைப் பற்றி ஜும்படியே சொல்லுகிறார் ⁶⁴.
 “மனு வேதத்தின் உபதேசத்தைச் சங்கிரகித்துச்
 சொல்லியிருப்பதால் அவரை முதன்மையான ஆதா
 ரம். அவருடைய அபாரிதயத்திற்கு விரோதிக்
 கிற எந்த ஸ்விருதி வசனமும் அங்கீகரிக்க யோக்
 கியாபிலலை.” மனுவைப் பற்றிய ஜுவாய்வான் சாஷி
 யத்திற்கு விரோதமாக மனுஸ்விருதியானது பண்டைக்
 காலத்துக்கு ஏற்பட்டதென்றும் அஃது இக்காலத்து
 அனுஷ்டானத்திற்கு ஒவ்வாததென்றும் அவர் ஸ்தா
 னத்தில் பராகர ருடைய வாக்கியத்தின் ஆதாரத்தின்
 பேரில் அவருடைய ஸ்விருதி கலியுகத்திற்குள்ள

⁶³. यन्मनुरब्रवीत्तद्वैषजम् ।

⁶⁴. वेदायोननिबन्धत्वा त्प्राधान्य हि मनोः स्मृतम् । मन्वर्थविप-
 रीता या सा स्मृति न प्रशस्यते ॥

ஆதாரமென்னும உயர்வுபடுத்திச் சொல்லுதல்
 ஆச்சரியம் யிருக்கிறது. அதனால் தான் வியாக்
 கியாதா மாதவரும் பராசரருடைய உயர்வான பதவிக்
 குக் காரணங்களை யெடுத்துக்கூற நிரம்ப சிரமப்படுகி
 றார். தமக்குத் தோன்றிய இடங்களில் பராசரர்
 அபிப்பிராயத்தை அங்கீகரியாமல் யுகாந்திர விஷய
 மென்று தளவியும் போடுகிறார். பராசரருடைய
 உயர்வு விஷயமாக இவர் சொல்லுகிற அற்புதமான
 வாதாவது ⁶⁵. பராசரருடைய உயர்வைப் பற்றி
 வேதத்தில சொல்லவில்லை யென்பது நிஜமே. ஆனால்
 அதே வேதத்தில் பராசரருடைய புத்திரன் வியாசர்
 சொன்னார் என்றிருக்கிறது பராசரருடைய புத்திரனா
 யிருப்பதால் தான் வியாசரை வேதத்தில் கவுரவத்
 துடன் பிரஸ்தாபித்தது. பராசரருடைய புத்திரனா
 யிருக்கிற காரணத்தினால் வியாசருடைய மகிமை
 வேதத்தில் புகழப் பட்டிருக்கின்றது அன்றோ?
 அநாதவிடப் பராசரரின் மகிமை விசேஷத்தைப்

65. अस्तु वाक्यञ्चिन्मनुस्मृतेः प्रामाण्यम् । तथाऽपि प्रकृतायाः
 पराशरस्मृतेः किमायाततेन । नहि मनोरिव पराशरस्य महिमानं कश्चिद्देहः
 प्रख्यापयति । तस्मात्तदीयस्मृतेर्दुर्निरूपं प्रामाण्यम् । उच्यते । न च
 पराशरमहिम्नोऽश्रौतत्वम् । सहोवाचव्यासः पाराशर्यं इति श्रुतौ पराशर-
 पुत्रत्वं मुपजीव्य व्यासस्य स्तुतत्वात् । यदा सर्वसंप्रतिपन्नमहिम्नो व्यास-
 स्यापि स्तुतये पराशरपुत्रत्वं मुपजीव्यते तदा किमुवक्तव्यमचिन्त्यमहिमा
 पराशर इति । तस्मात्पराशरोऽपिमनुसमानएव । एष एवन्यायो वसिष्ठा-
 त्रियाज्ञयवत्क्यादिषु योजनीयः ।

பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ :- ஆகையால் மனு வைப்போலவே பராசரரும் சமத்துவமான கவுரவ முன்னவர். வஸிஷ்டர்-அந்நீர்-யாக்ஞவல்கியர் முதலிய வர்களைப் பற்றியும் இந்த நியாயம் பொருந்தும்.” ஆகவே மாதவா அபிப்பிராயப்படி பேர்களின் ஒற்றுமையால் வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறவர்களும் ஸ்மிருதி கர்த்தார்களும் ஒரே ரிஷிகளென்று ஏற்படுகிறது. தனிரவும் யாதாமொரு பேர்போனவரை இன்னார் இன்னார் புத்திரர் என்று சொன்னால் அன்னார் அவரைவிட உயர்வானவரென்று மதிக்கப்படுவாராம். மனுஸ்மிருதிக்கு மேலாகப் பராசரஸ் ஸ்மிருதியைக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஒருகால் ஒப்புக்கொண்டாலும் வேதத்திற்கு மேலாக அவர் அபிப்பிராயம் எப்படி அங்கீகரிக்கத்தக்கது. அவரோ கலியுகத்திற்கு மட்டுமே ஏற்பட்டவர். வேதமோ நித்தியமானது.

கலியுகத்திற்குப் பிரத்தியேகமான விதி யேற்பட வேண்டுமானால் அந்த விதிகள் அந்த நோக்கம் பற்றி இருக்கவேண்டும். புராணங்களில் ஈசுவர பக்தி யில் லாமையும், வர்ணசங்கரமும், பலவித அக்கிரமச்செய்கைகளும், அனுஷ்டானங்களும், இனி வரப்போகின்றனவென்று சொல்லியிருக்கிறது. யக்ஞங்கள், விருதங்கள், தபசுகள் இவை யெல்லாம் குறையுமென்றும் இனிவரவர அவைகளை அனுஷ்டிப்பது சிரமமென்றும் விமோசனத்திற் கிடமில்லாமல் மனிதர்கள் அக்கிரமஸ்தர்களாவார்களென்றும் சொல்லி யிருக்கிறது. அதனால்தான் மோக்ஷமடையும் மார்க்கத்தை இந்த

யுகத்தையுத்தேசித்து நிரம்ப லகுவாக ஏற்படுத்தினார்
என்றெண்ணப்படுகிறது. சீர்கேடான இக்காலத்தில
பேர்மார்க்கம் கஷ்டமாயிருப்பதை யுத்தேசித்து உவாத்
துமாக்களுக்குக் குறுக்குப்பாதை யொன்று ஏற்பட்ட
து. மேன்மேலும் அதிகப்பட்டு வருகிற ஒருவகை
பகத்கோடிகளின் அபிப்பிராயத்தில் நாமசங்கீர்த்த
னையே போதுமானது. கலியை யுத்தேசித்துப் பக்தி
மாதகம் லகுவாகவும் நியமங்கள் குறைவாகவுமிருத்
தல் பலமென்று நினைக்கிறபடியால் ஜனங்களுக்குள்
விவாக முதலிய சம்பந்தப்பட்ட ஆசாரங்கள் கடின
மாயும் கடுமையாகவும் இருக்கவேண்டிய தென்ன ?
இக்காலத்திலுள்ள நமது மனச்சோர்வுக்கும் பலவி
னத்திற்கும் தக்கபடி நம்முடைய விவாஹசம்மந்தமான
விதிகளும் ஒத்துவர வேண்டிவதல்லவா ? அவைகள்
சம்பந்தமாக நிர்ப்பந்தங்கள் அதிகமாகக் குறைபட
வேண்டிமல்லவா ? மேலும் இந்தியாதேசமானது உல
கத்தினுடைய பொது வாழ்வில அதிகமாகச் சம்பந்தப்
பட்டுவருகின்றது. அதனுடைய உயர்வான ஞானமு
றைகளும் நீதிமுறைகளும் நிலைகக வேண்டிமானால்
அத்தேசத்தியர்கள் தாங்கள் உயிர்தப்பி வாழ்தலுக்
குரிய தேகபலமுள்ளவர்களா யிருத்தல் வேண்டும்.
அவர்கள் சரீரபலமும் பொறுமையும் தீரத்தன்மையும்
சோர்வடையாத விரக்தியும் பெரிய சிந்தையும் திருப்
தியும் இருத்தல் வேண்டும் இவைகள் நம்மிடத்தி
லிருத்தல் வேண்டுமென்று கலிபுருஷன் சொல்லுகி
ருன். இத்தகைய தர்மங்களைப் பராகரம் பரியாலோ

சனே செய்திருப்பாரானால் சிறுவயதிலேயே விவாகம் செய்துகொள்; ரசமற்ற வாழ்நாளேக்கழி; ஆற்பாயு சாக மாண்டுபோ என்று நமக்குபதேசித்திருக்க மாட்டார்.

கலியுகத்தில வர்ஜிக்கவேண்டிய தென்ய பசு பெரியோர்களால் ஏற்பட்டுள்ள ஜாப்தா விவாகத்தில ருதுவானபின் விவாகம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. இது கவனிக்கத்தக்கது 66. விலக்கப்படவேண்டிய ஆசாரங்கள் விலக்கப்படாமல் அனுஷ்டானத்திடுகுகின்றன. அதற்குக் காரணம் இக்காலத்தில ஏற்படும ஆவசியமும் ஜனங்களுடைய ஆசைப் பெருக்கமும ஆது போலப் பின்னும் சில காரணங்களுமாம் இவைகள் சாஸ்திரத்தை மேற்கொண்டுவிட்டன. சிறு வயதில

66. The following extracts are from the *Smṛatnākara*

दीर्घकालं ब्रह्मचर्यं धारयं च कमण्डलोः । गोत्रान्मातृसपिण्डात्सु-
विवाहो गोवधस्तथा । देवरात्रि सुतोत्पत्तिर्दत्ताकन्यानदीयते ॥

नयज्ञेगोवधः कार्यः कलौ च न कमण्डलुः ॥ ऋतुः ।

ऊदायाः पुनरुद्वाहं ज्येष्ठांशं गोवधंतथा । कलौ पञ्च न कुर्वित भ्रात-
जायां कमण्डलुम् ॥ Adī Purāna.

दत्ताक्षतायाः कन्यायाः पुनर्दानं परस्य च । समुद्रयानस्वीकारः क-
मण्डलुविधारणम् ॥—स्मृत्यर्थसारः ।

समुद्रयानास्वीकारः कमण्डलुविधारणम् । द्विजानां मसवर्णासु कन्या-
सूपयमक्रिया ॥ देवरेणसुतोत्पत्तिः मधुपर्कं पशोर्वधः । मांसदानं तथा
श्राद्धे वानप्रस्थाश्रमस्तथा ॥ दत्ताक्षतायाः कन्यायाः पुनर्दानं परस्य च ।
दीर्घकालं ब्रह्मचर्यं नरमेधाश्वमेधकौ ॥ बृहन्नारदीयम् ।

விவாகம் செய்தலின் சீலமகன தெளிவானவைகளல்ல. இனி வரப்போகின்றவர்களுடைய ஆசைமத்தை கக்கருதுகின்ற அறிவுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் புலப்படும். அவர்களதாம் முகத்தின் சித்தனைசெய்து ஜன சமூகத்தில அடிர்ப்பிராயத்தைப் பரவச்செய்து அதன்மேல் இறத்த சீய அனுவஷணத்தைத் தவிர்க்கவேண்டாம்.

10. புராணங்கள்

இன்பபுராணங்களின் கருத்தை யோசிப்போம். அவைகள் ஒரேவிதமான யோக்கியதையுள்ளவைகளல்ல. சில நவீனங்கள் அவைகளிலிருந்து ருதுவுக்கு முன் விவாகம் சிலாங்கியமென ஆதரிக்கின்ற வசனங்களை எடுத்துக்காட்டலாம். மற்றவைகள் மஹாலயபோலப் பிராசினாபனவைகள். தர்மார்த்தகாமமோக விஷயங்களைப்பற்றி ஏராளமாயச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படியால் மஹாபாரதத்தை உவதுவேதமென்றும் சொல்லுவார்கள். சந்தத்திரிய கன்னிகைகள் விஷய நினைவுவந்து வெகு காலத்திற்குப் பிற்பாடு விவாகம் செய்திருக்கிறார்களென்று உதாரணக்கதைகள் மஹாபாரதத்தினின்றும் அதுபோலவே மற்றக்கிரந்தத்திலிருந்தும் எடுத்துக்காட்டலாம். அந்தந்தக்கதைகளின் பெயர்களை விஸ்தரிப்பது அநாவசியம். ஆனால் இதற்கு ஆசேபணை சொல்லக்கூடும். கந்தர்வ விவாகம் ஏற்படக்கூடிய ஜாதியாரைப் பற்றியவை என ஒர் ஆசேபணை வரலாம் அது சரியன்று (1) கந்தர்வ விவாகம் பிராமணர்களுக்கும் ஏற்பட்டதே. ஆனால் அஃது அவ்வளவு

சிலாககியமன்றென்று ராததிரம சொல்லப்படுகிறது. கவுதமர், போதாயனா, ஆபஸ்தம்பா வஸிஷ்டா மனு. யாக்ஷியவல்கியா, இவாகாரிஸ ஓருவரும் அந்த விவாகம பிராமணர்களுக்குக் கூடாதென்று நிரேஷ்திககவிலலை. அபரீகீகர் சொல்வதாவது 67. ஆகர, கந்தாவ, விவாகங்கள் பிராமணர்களுக்கு உயாவாகவாவது நிரேஷ்தமாகவாவது சொல்லப்படவில்லை. நுதுவாகி, விவாகமான புருஷனைச் சூத்திர ஸ்திரீயின் புருஷனென்று ஆங்கிரஸ், யம, பராசரா, இவர்கள் நிரதிககின்றமையால் இவர்கள் பிராமணன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் காந்தாவ விவாகம் கூடாதென்று நிரேஷ்தித்ததாக நினைக்கலாம். வாலிபத்திலேயே விவாகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற மற்ற ஸ்திரீருதிகாததர்கள் நுதுவான பெண்ணை விவாகம்செய்த புருஷனை இவ்விதமாக நிரதித்ததாகத் தெரியவில்லை. (2) விவாகக்காரியாயும் அதில பயோகக்கார மந்திரங்களும எல்லாக கிருஹ்ய சூத்திரக்காரர்களின் அபிப்பிராயம் படி சிறசில வேற்றுமைகளோடு பிராமண கூத்திரியவைசியர்களென்ற துவிரஜர்களுக்குப் பொதுவாய் ஏற்பட்டவைகள்தாம். கதைகளில் பிரஸ்தாபமான சுவயம்வரம் 3 நுதுவானதின் பின் அல்லது நுதுவாகி 3 வருஷத்திற்கு மேல சுயமாயப் பாததா தேடிககொள்ள ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சுதந்தரமாய இருக்கலாமென்று மதிகக்கடியதா யிருக்கிறது.

இதில் பிதா கன்னிகையைத் தானம் செய்தல் இல்லா மற்போகிறது. ராஜாக்கள் சுயம்வரத்தின் கம்பீரத் தையும் ஆடம்பரத்தையும் உத்தேசித்து கன்னிகா தானம் செய்யும் சுதந்தரத்தை வரவர நமுவனிட்டார் களென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அவர்கள் உலக அனுபவமில்லாத தங்கள் புத்திரிகளுடன் கூடவே யிருந்து எப்போதும் அவர்களை நடத்தி வந்திருக்கி றார்கள். இந்தக்காலத்தில்கூட தங்கள் புத்திரிகளுக்கு விவாகத்தில தாமதம் நேரடும் பஞ்சத்தில் ி வருஷ விதி யிருக்கிறதென்று ராஜபுத்திரர்கள் சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே விவாஹக்கிரியைகளும் வித்தியாசங்களும் ி வருஷத்தாடகளுக்கும் பொதுவா யிருந்தபடியிலும் பொதுஜன அபிப்பிராயம் உலக அந்தஸ்து (விவாகம் செய்து கொள்பவர்களின்) இது மோன்மலவகளால் ஸ்தத்திரியர்களுக்குள் பெரும்பாலும் சுயம் வரம் ஏற்படவும் பிராமணர்களுக்குள் சுயம்வரம் விலக்கப்படவும் நேர்ந்தது. ஆனால் ஸ்தத் திரியர்களுக்கு எது உலமோ அது பிராமணர்களுக்கும் நலந்தானோ என்ற ஆசேஷபனைக்குச் சமாதானமில்லை. மேலும் ருதுவான பிறகும் பிராமணப்பெண்கள் விவா கரில்லாமலிருந்திருக்கிறார்களென்பதற்கு மஹா பார தத்திலிருந்தே உதாரணங்கள் சொல்லக்கூடும். சுக்கிர னுடைய புத்திரி தேவயானை முதலில் ஒரு பிராமணப் பையனைப் புருஷனாகவரித்தாள். அவன் இணங்கவி ஸ்லை, பின்பு யயாதி ராஜனைப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொண்டாள். பரத்துவா ஜரின் புத்திரியாகிய கருவாவதி

இந்திரனையே புருஷனாகக்கொள்ளுதல்வய செபதானா. கொடுமையான சோதனைகளுடையாசி ஆவன முயற்சி நிறைவேற்றிய. ஆயினும் கவி கலையியா பென மர பிரமமசாரிணி பென மய செபலலுசிமுத 68. சாண டிலியருண ய புத்தியாயம் குமார பராமசாரிணியாக இருந்து தபசு செயது செபசமலல தகான 69. வல லாகமலலதா வி லுப நிரமப ஆச சரியமலன ச தத கபபுரு வுடையது 70. ஸ்ரு பகதி பாலியான கவி ஆவனோப பற்றி நோத்தியான ஸ்ரு உபபகதியானம எழுதககரும. குணிகாகசருண ய புத்தி ஆவன. எகதனையோ போகன தன்னை விவாசமசெபய வ்ருத்தியதில ஆவாக னோததள ரிவிடா ளா. சீவரதபச செயதா ரா ஆதி லுல சரீரம துரபபலலா 68 எலுமபுத மேலுமலலா மரணாத காலமுப மேருமல்பாலிருக்கது. ஜனநியலா யாத நிரதநம் ஆபபோது மேலானறினா. ஆவன புத தியைக சலககிலா. ஆவா சொன்னதவது: —“ நீ நிரமப தபசு செயதிருக்கின்றிய. ஆலா செபாகத தில் இம தேடிககொளா விஸலை. தபரிஷ்டாசன வசிககுமசொாககலோசகதில விவாஹரிஸலாத ஸ்திரீ கன பிரவேசிகக இம மேது.”

என்ற வாரததை உபயோகிக்கப பாடிருக்கிறது ரிஷிகளுண ய சத்சில பின்வருமாறு ஆவன உரைபா ரா ளாயினன. என்னோப பாணிககிரகணம செயகின்ற

68 சலலியபருவம் அத்தியாயம். 48.

69 சலலியபருவம் அத்தியாயம். 54.

70. மேற்படி அத்தியாயம். 52.

ரிஷிக்கு எந்தபசிவ பாதினையக்கொடுக்கிறேன் ” இத்
தூண்டி இரைச்சியைக்கவவ ஒரு மீன் வந்தது இதற்
காசைப்படரி ஒரு ரிஷி எழுந்திருந்தது. அப்பெயர்
பிரகிச்சிங்கவத் (முன் கொமமோடு தோன்றினவர்).
காலவா புத்திரர். ஒரே ராத்திரி மட்டுமே சம்பந்தமான
நிபந்தனைக்குட்பட்டி விவாகம் செய்துகொண்ட சாமந்
தித்தார். அந்தபடி, அங்கீகரிக்கப்பட்டது. உடனே
அக்கினியை வார்த்தார்கள். ரிஷி கன்னிகையைப்
பாணிககிரகணம் செய்து கொண்டு ஸ்திரீ புமான்
கனானாக அன்றிரவு காலவ புத்திரருக்கு நேரத்த
வைபவம் சொல்லிமுடியாது சாகப்போகின்ற ஸ்திரி
யிலிருந்த, தான் மணம் புரத்த ஸ்திரியானவன் சூதலா
வண்ணியம் பொருத்திய யவ்வைமுள்ளவனாகத் தன்
னு எரிருவதைக்கண்டு விடிந்தது. அப்ப அற்ப
குகமும் முடிந்தது. ஒரு ராத்திரி பத்திரியாயிருந்தவன்
மறுபகலில் சுனாகத்திறகு யேகினான். பாதிதபகம்
சந்தோஷத்தின் விசனமான நினைப்படிமான் அவ்
ருக்கு ஏற்பட்டது.

இந்தக் கதைகளால் ஒன்றும் ஸ்தாப்தபாவிஸலை
என ஆசேஷனை யுண்டாகலாம். இந்தக் கதைகள்
வாஸ்தவமென்று வைத்துக் கொண்டு மூலம் ரிஷிகளும்
ரிஷி புத்திரிகளும் நேர்மையாக நடந்தார்கள் என்ப
தற்கு என்ன ஆதாரமிருக்கிறது? ரிஷிகள் அடிக்
கடி விதியை மீறி நடந்திருக்கிறார்கள். அவர்களு
டைய தபசால் முற்றும் கெட்டுப்போகாமல் காக்கப்
பட்டார்கள். ரிஷிகள் மாதிரி நடப்பது அபாயத்திற்

கிடமானது 71. இதிகாசங்களும் புராணங்களும் எதற்கேற்பட்டன? கடினமான சாஸ்திரங்களில விதித்த தாமங்களை ஜனங்கள் ஸ்குவாயுப் பிரீதியாயும் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவைகள் ஏற்படவில்லையா? அவைகளில் வருகின்ற மஹான்கள் பாம நடந்து கொள்ள வேண்டிய உயர்வான எண்ணங்களை அவர்கள் ஒழுக்க முறையில் காட்டியிருக்கின்றார்கள். கதைகளில் போருத்திருக்கின்ற சட்டவங்களை மமக்கு உபதேசங்கள் திறைநவைகளாய் இருக்கின்றன. தீயகாரியங்களும் அவைகளில் பிரஸ்தாபிக்கிற துணி. ஆனால் அவைகள் கண்ட கட்டிட இருக்கின்றன அவைகளை அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரக்கூடா தென்ற எச்சரிகையையும் அங்கங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இராமாயணம் பாரதம் இரண்டையுப் வாலமீசி வியாசாடகா ரிஷிகள் முறையே எழுத்தால் வேறு எதாவது காரியம் செய்கிறார்களாம் அல்லவாவென்று சமவாத காலத்தில மதிமயங்கிக் தாஷியாமலிருப்போமாக

11 தங்கால ஆசாரம்

இப்போது ஸைட்பெறுகின்ற ஆசாரத்தையுப் வழக்கத்தையுப் பாம அறிந்தோமாகில இன்னது தாமம் இன்னது ஆன்றுவென்பது தெரியவரும் தேசாசாரம் குலாசாரம் முதலியவைகள் இருக்கின்றன. பிரகிருத விசாரணையில் ஒருசிறு இடத்தைப்பற்றிய அல்லது

71 हृष्टो धर्मव्यतिक्रमः साहसंच पूर्वेषाम् । तेषा तेजोविशेषण प्रत्यक्षयो न विद्यते । तदन्वीक्ष्य प्रयुञ्जानः सीदत्यवः ।—Apastamba Dharma-Sutra, Prasna 2, Patala 6, Khanda 24, Sutras 7-9

ஒரு குறிமபத்தைப்பற்றிய ஆசாரங்களை மட்டிலும் கவனித்தால் அவ்வளவு உசிதமன்று. தேசமெங்கும் யாததிரை சவுகரியங்களாலும் உயர்வான நோக்கங்களை பாம இப்போது கைக்கொள்வதாலும் இந்தியா தேசம ஒரே தேசமென்றுத் துதிவாச பிராமணிகள எல்லாரும் ஒரே குறிமபமென்றும் எண்ணுமா? எற்பட்டு வருகிறது. வேதம் எல்லாருக்கும் பொது. விவாககிரியை அதின் முக்கிய அபிசந்தரில் தேசமுதுவதிலும் ஒரேமாதிரியாயுள்ளது. உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முயலுவதில் இந்திய தேசத்தின் பல நாடுகளில் ஒன்றை விட்டு ஒன்றை மட்டுமே சம்பந்தம் தல நலமன்றும். இங்குமங்கும வழங்குகிற விவாக சம்பந்தநாயகங்களைப்பற்றிய பிரஸ்தாபிக்கிருக்கிறோம். அவைகளால் குதுவாஸதின் சன்ஸ்கிருதின் விவாகம் ஒரு காலத்தில் மறைபெற்று வந்திருக்க வேண்டுமென்றறிக்கிறோம். பிராமணிகள், பிராசீனமாக நிஷிகளின் வாகத்ததைச் சோந்தவாகமென்று எவ்விதம் சந்ததிப்பெருமை பாராட்டுகின்றார்களோ அப்படியே வ நாட்டிலுள்ள கூத்திரியர்கள் பிராசீன கூத்திரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவாகமென்று சுதந்தரம் பாராட்டுகிறார்கள் இந்த ரஜபுத்திரர்கள் தங்களுடைய புத்திரிகளின் சேஷமத்தின் பொருட்டு அவ்வுரிசிருந்த 'Col. Walter' என்பவரின் பேரவைத்து வாஸ்டரால் எற்பட்ட "ரஜபுத்திர ஹிதகாரிணிசபா" ஒன்று எற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதின் ஒரு விதியாவது:—14-வயதுக்கு முன்னும் 20-க்கு மேலும்

ஒரு பிரதானப் புத்திரிகளுக்கு விவாகம் செய்து வைக்க
கூடாது. 1902-ம் வருஷத்தில் இந்த ஜாதியாருக்
குள் 4407 விவாகங்கள் நடந்ததில் 147 தான் விதிக்கு
விரோதமான நடந்தவைகள். இதனால் இவ்விதியா
னது இக்காலத்திற் கேற்றதாக இருக்கிற தென்று
தெரியவருகிறது. ஆரிய சமயம் என்ற ஒரு சங்க
மானது வாக்கே எதிர்ப்பு அதிலு ஆதேசம் பெயர்
சேர்த்திருக்கிறார்கள். சாஸ்திரத்தை ஆதாரமாகக்
கொண்டு நுதுவுக்குறையின் விவாகம் செய்யவேண்டு
மென்ற விதியை அனுஷ்டானத்தில் வைத்துக்கொண்
டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலு இக்காலத்திய பிராம
ணர்களுக்குள் பிரமபுத்தங்கவாகிய கன்னிய குப்த
பிராமணிகள் நுதுவுக்குமுன் புத்திரிகளுக்கு விவாகம்
செய்கிறதில்லை. மலையாளம் பம்பூரி பிராமணரும்
இப்படித்தான். புத்திய இருவர்கள் விஷயமாய் நிர்ப்
பந்தமான அவஸ்தைக்குத் தன்னுடைய அர்ப்பாடு ஏற்பட
டதென்று சிலர் ஆசைப்பார்க்கக்கூடும். அது நிஜமே.
ஆனால் அதற்கு ஆதாரத்தைச் சாஸ்திரமூலமாய்
ஸ்தாபிக்கிறார்கள். அதுதான் கவனிக்கத்தக்கவிஷயம்.
இந்த வழக்கத்துக்கு விருத்தமாக வேறு அனுஷ்டா
னம் மேற்பட வகுப்பாருக்குள் எப்பொழுது மிருந்த
தாகத் தோன்றவில்லை.

இக்காலத்தில் பாலியவிவாகம் பிராமணர்களுக்குள்
அதிக விஸ்தாரமாக நடந்து வருகிறது. இதற்கு முக்
- 72. 1901-வருஷத்து ஜனக்கணக்கு ரிப்போர்ட்டு
1-வது பாகம் அத்தியாயம் 9 பக்கம் 443.

கிய காரணம் சாஸ்திரத்தில சொல்லியிருக்கின்ற
 ‘காபாபித்ரிதல’, என்ற விதியாம். அஃதாவது நுது
 வாவ்ளா ன காபாபித்ரிதலமபடியான யோக்கியதை
 வெண்ணுகு வந்துவிட்ட தெனறும் அதற்குப்பிறகு
 புருஷ சங்கமாவிலலாமல நுதுவாகுதல கூடாதென்
 றாய விதியோவாய் நுகுகிறது. ஆனால் இவ்விதம்
 கேரிகுதல அபூவாயிருக்கிறது. அநேக சமயங்க
 ளில் காபாபித்ரிதல மகாதகதா நுதுவான பின் அநேக
 மாநங்கள் கழிசுதூர சில வேளைகளில் சில வருஷங்
 கள கழிசுதூர மகாதகதா நுதுவாவ்ளா ன வல்லா
 கனவிலக்கருநம் தேகவளமாயி குன்றியவர்களாயிருக்க
 கிருக்கள்? புருஷாந்ரப அநேகமாய அபாபடியே.
 மேலும் இக்கால நாகரிகத்திற்கு நுக தககபடி பிதாக்க
 கள புத்திரிகரின் நுதுசாததிமுகாதகதையை மப
 மப செயயவேண்டுகென்ப கருத்துள்ளவர்களா
 யிருக்கிருக்கா அந்ரு நுவேஜ உடனே யேறபடு
 தல நிரமபபிக்கிறது இதினாலும் காபாபித்ரிதல
 கிரியை நிரமபபிக்கிறது. எக்காரணத்தாலாவது
 எவ்வளவு நுகவவளவு நாமதிககதேதா அவ்வளவு
 கவவளவு கனமதான அதைப்பற்றி விசனிக்க
 வேண்டியதில்லை. ஆனால் காமனுசரிதது வருகிற
 சாஸ்திரங்கள் நுகாலத்தில் புருஷன் ஸ்திரீயுடன்
 சேராமதனான சிசுவைக் கொன்ற பாபத்திற்குள
 ளாகிருன்னென்று முறையிடுகின்றன. ஆகவே இக்கா
 லத்தில் கடைபெறும் வழக்கத்தினால் பிதாக்கள சிசு
 வைக கொன்ற தோஷத்திற் குட்படாத போனாலும்

புருஷர்கள் அதற்குள்ளாகின்றார்கள். அஃது எப்படி யிருந்தாலும் சரி. சாஸ்திரத்தை யனுசரித்து நடக்கிறதில்லை. நமக்குள் ஒவ்வொரு புருஷனும் பாபகிரஸ்தாகலாக ஆகின்றோம். மேற்படி விஷயங்களை ஸ்வாவற்பையும ஒன்று சேர்த்து ஆலோசிப்போம் அதில் இங்குமங்கும விடநிப்போன அம்சங்களை நம் ஊகத்தினால் பூர்த்திசெயலோம். இப்படிசெய்வதால் எல்லாம் சேர்ந்து முன்னுக்குப்பின் விரோதரின்றிப் பொருத்தம் அமையுமானால் அவ்வளவுதான் நாம் இதில் செய்யக்கூடியது. அந்தந்தக் காலங்களில் ஆசாரமுறையை மாற்றும்படியாகப் பல எதுக்கள இருந்திருக்கின்றன. அவைகள் இன்னவைகள் என்று நம்மால் இக்காலத்தில் அறியக்கூட வில்லை. முன்பின்னாய் மேற்படி மாறுதல்கள் எற்பட்டதற்கு ஆதாரமாக சமய சம்பிரதாயங்கள், நீதிமுறைகள் சிற்சிலவைகளைச் சூசிப்பக்கலாம். இச்சிறு புஸ்தகத்தில் அவ்விதம் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த அபிப்பிராயங்கள் முன் அனுஷ்டானங்களை வைத்துக் கொண்டு நாம் சங்கல்பிக்கின்ற சமாதானங்களாக இருக்கின்றன. இதில் நாம் தவறிப்போவதற்கு இடமுண்டு

புருஷர்களைப் போலவே ஸ்திரீகளுக்கும் விவாக விஷயத்தில் ஆதிகாலத்தில் அவரவர்கள் யுக்தத்தைப் பொறுத்ததாயிருந்தது இதனால் ஸ்திரீகள் விவாகத்திற்குமுன் யுக்தா யுக்தத்தை அறியும்படி தகுந்த வயதுள்ளவர்களாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்று தெரிய

வருகிறது. சின்பு விவாகம் ஸ்திரீகளுக்குக் கட்டாயம் வேண்டுமென்று ஏற்பட்டது மரணத்திற்குமுன் விவாகம் செய்துகொண்ட சுப்புந என்பவளுடைய கதையே அதற்குத் திருஷ்டாந்தம்⁷³. இந்தக் காலத்தில் கூட நடந்து கேசத்தில் கன்னிகளுடைய பிணத்துக்கு அவைகளை எரித்துவிடுமுன் நாலியைக் கட்டுதல் சில ஜாதியாடுகளுள் வழக்கமாயிருக்கிறது. ஸ்திரீகள் வயது சென்றதின்மேல் விவாகம் செய்தார்கள். புருஷர்களை அநேகம் அவைகளில் சுயமாக வரித்துக் கொண்டார்கள். இப்போதுபோல விவாகக் கிரியைகளும் முக்கிய அம்சங்களில் ஒரே மாதிரியாயிருந்தன. சுப்புநவின் கதையில் கண்டிருக்கிறபடி விவாகக் கிரியையானது ஆதியில் ஒரு நாளில் முடிந்து புருஷ சங்கமமும் அன்றிரவிலேயே நடந்ததாக நினைக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஸ்திரீபுமான்கள் ஒரே பழக்கையில் படுத்துக்கொண்டு ஆனால் மூன்று நாள் பிரம்மசரிய விருதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய நியமம் பின்னால் ஏற்பட்டிருக்கலா மென்று தோன்றுகிறது. எப்படியானாலும் சரி, புருஷ சங்கமம் விவாக கிருத்தியத்தின் முக்கிய அங்கமாயிருந்தது.

8 அல்லது 6 விதமான விவாகம் நடைபெற்ற காலத்தில அவைகளுக்குள் தீர்க்கமான வித்தியாசமில்லையென்று ஊகிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. பணம் கொடுத்துக் கன்னியை சுவீகரிக்கிற காலத்திலும்

73. असं स्कुतायाः कन्यायाः कुतो लोका स्तवानधे । Nārada to Subhṛū.

சுயமவரத்திலும் விவாகககிரியைகளை அனுஷ்டித்தே யிருக்கிறார்கள்.

வரவர ஸ்திரீகள் சுதந்தரத்தை இழந்தார்கள். பிர ருடைய சமரசுஷ்ணைக்குட்பட வேண்டியதாக இருந தது. பிதா சமரசுஷ்ணையிலிருந்து தஞ்சை வயது வந்தமேல புருஷன் சமரசுஷ்ணைக்குட்படா ன் அது வே அவளுடைய ஆயுசு பரியந்தம் ஏற்பட்டகதி யாக முடிந்தது. விவாக நிலலாமல கன்னிகையாக அவளிருக்ககூடிய அதிககாலம் நுதுவாகி 3 வருஷந தான். இந்த 3 வருஷகாலமானது அவளுடைய சூக்ஷ்மத்திறகாக ஏற்பட்டது. 12 வயதில நுதுவாய வைத்துக்கொண்டால் இந்த 3 வருஷவரமானது அவளுடைய தேக அபிவிருத்திககு அநேகமாகப் போதுமானது. பிராசீன ஆயுரவேத சாஸ்திரியான கருநா எனபவர் அபிபிராயத்தில் 16-வயதுள்ள ஸ்திரீ தேகதாடடியமும் தீரககாயுசுமுள்ள புத்திர ரைப்பெறுவா ன் என்பதாம் 74. ஸ்திரீகளுககு விவா கம் நிர்ப்பந்தமாகவும பையன்களுககுத் தன்னிஷ்ட மாகவும ஏற்பட்டு விட்டபடியால் சரியான வரனைத் தேடப் பிதாக்கள முயற்சித்தார்கள். ஒருவருக்கொரு வர் உனக்குமுன் எனக்குமுன் என்று போட்டிபோடும்

74. पञ्चविंशे ततो वर्षे पुमान्नारितुषोडशे । समत्वागतवर्षीं तौ जानीयां कुशलो भिषक् ॥ उनषोडश वर्षाया मप्राप्तः पञ्चविंशतिम् । यथायत्ने पुमान्भर्तुं कुक्षिस्थः सविषयते ॥ जातो वा न चिरजीवेजीवे द्वाद्विंशेन्द्रियः ॥

படி ஆகிவிட்டது. விவாக சம்பந்தங்களில் வரவரக் கட்டுப்பாடுகளும் நிபந்தனைகளும் அதிகரிக்கவே முன் சொன்ன போட்டியானது அதிகக்கொடுமையாக ஏற்பட்டது. விவாகமாகக்கூடிய பையன்கள் குறைவாகவும் பெண்கள் அதிகமாகவும் ஏற்படவே இந்தப் போட்டியின் விஷயமும் அதிகரித்தது வைதிகக்கிரியைகளில் தாங்கள் நடத்தவேண்டியதையும் நடத்திவைக்கவேண்டியதையும் உத்தேசித்து உபாத்தியாயர்களும் புரோகிதர்களும் பாலியத்திலேயே விவாகத்தை நடத்தவேண்டியதாக நேர்ந்தது. ஜனங்களுடைய எண்ணமும் விவாகத்தைப் பாலியத்திலேயே செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பட்டது. கன்னிகைக்குள் ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் புருஷ சங்கமத்தால் கர்ப்பந்தரிக்கும்படியான அவகாசம் ஏற்படவேண்டுமென்ற தீய அபிப்பிராயமானது ஜனங்களின் மனத்தில் புகுந்தது.

முற்காலத்தில் பொதுவான ஸ்தலங்களில் ஸ்திரீகள் சுயேச்சையாய்ப் போகலாமென்பது இருந்தமையால் தாங்களே புருஷனை வரிக்கும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு அதினால் அதற்குரிய தீமைகளும் உண்டாயிருக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் தங்கள் ஸ்திரீகளின் பதிவிரதா தர்மத்தைப்பற்றி அதிக கழுசயம் கொள்ளுகிறவர்கள். லோகாபவாதமான சொற்கள் பல தங்கள் காதில் படவே விவாக சம்பந்தமான நியமங்களும் நிர்ப்பந்தங்களும் ஏற்பட்டன. கம்முடைய இலக்கியங்களில் ஸ்திரீகளைப்பற்றி அவ்

தூரான கொடுமைகள் ஏராளமாயிருக்கின்றன. மனு. அத்தியாயம் 9. சுலோகம் 13 முதல் 20-யும் 2-வது அத்தியாயம் 213 முதல் 215 சுலோகங்களையும் இதற்கு அத்தாக்கியாகக் கூறலாம் இதுவே போதுமானது. இந்தியர்களின் மனோபாவத்தை ஒருமைப் படுத்துகிறபடி மனுவின் சக்தியும் செலவாக்கும் அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு சிராத்த காலத்திலும் ஒவ்வொரு பிராமணனும் தன்னுடைய மாதா பிதாமகி பிரபிதாமகி முதலானவர்களின் பதிவிரதா தாமத்தில சமுசயத்தை வீணாக்கக் கற்பித்து ஆசாரமாய் வேத மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறான். இதுவே அவர்களுடைய ஸ்தரீகளின் பதிவிரதா தாமத்தைப்பற்றிய அவநம்பிக்கைக்கு ஒரு ருசுவாக மனு சொல்லுகிறான்⁷⁵. மத ஆசாரமும்—ஆவவப்பிராயம்

75. யन्மேமாதா ப்ரலுலோபசுரயனநுபுரதா । தன்மேரேத: பிதாவூக்ஷா மா-
ஸஸுபுரந்யோஸவபததாம ॥ யதேத: அந்யதீயம் மெம மாதா பதது: அநநுபுரதா
அநநுகூலா சரதீ சரந்தீ ப்ரலுலோப ப்ரகர்பேண இயேஷ । சாப்விநாமபி மான-
சவ்யபிசாரஸம்பாபிசமுச்யதே । ததரேத: மெ பிதா வூக்ஷா ஆசுசுவஸ்வீக
ரோது । மானசவ்யபிசாரநிமத்சரேதஸிசாஹ்ய மா பூது । ஆபவதீதீதி ஆபு:
ஏதாபதானிமத்சேன மா மாப் பதி பிதவ்வேன ஆபவந் அந்ய: மோபாசோ பவது
யன்மயாதீயமானம் ஹவி: தந்நலபதாம ।

யாஸ்திஷ்ணந்தி யா டாவந்தி யா ஆத்ரோத்ரீ: பரீதஸ்யுபீ: । அத்ரிவீஸ்வஸ்ய
பத்ரீபிரந்தரந்யம் பிதர்தே ॥ யா ஆப: திஷ்ணந்தி தடாகாதிபு யாஸு டாவ-
ந்தி நதீபு யாஸுபரீதஸ்யுபீ: பரீதஸ்திஷ்ணந்ய: ஆத்ரோத்ரீ: ஆத்ரோத்ரீ:
பவந்தி கூலாதிசமாப்திப்ரதேஷேநந்திந்யர்த: । தாபி: அத்ரி: விஸ்வஸ்ய பத்ரீபி:

போனவழி, நடைபெற்றது. பிராமணர்களுக்குள், பிதிர்க்களை உத்தேசித்துச் செய்கின்ற கிருத்தியங்கள் அடிக்கடி நேர்கின்றன. வைதிக தர்மத்தில் கொஞ்சமேனும் நம்பிக்கையில்லாத தர்மபிரவ்ஷ-னான பிராமணன் கூட, மாதா - பிதா சிராத்தத்தை விடத்துணரியான் முற்காலத்தில், இக்கிரியைகளின் மேல அதிக சிரத்தையும், கவனமும் செலுத்திவந்தார்கள் என்பது தெளிவாய்த் தெரியவருகிறது. சிராத்த காலங்களில், ஒருவன் கொடுக்கும் பிண்டம், உதகம், முதலியவை அவனுடைய வெளிப்படையான பிதாவுக்குச் சேருகின்றனவிலை என்றும்—அவன் தாயாருடைய பிரியத்தைக்கொண்ட சோர புருஷனுக்குச் சேருமென்றும் சாதாரணமாய் நினைக்கப்பட்டது 76 அதனால்

पितुरन्यं अस्मिन्कर्मणि भागित्वेनावगच्छन्तं अन्तर्द्वे व्यग्रहितं करोमि ॥

Ekāgnikānda. Haradatta softens the imputation by calling it mental unchastity. One sympathises with his motive but the context in Manu is clearly against the interpretation Medhatithi and Nandana give it the worse import.

In Taittiriya Brahmana, Kanda 3, Prapathaka 7, Anuvak 12, there occurs यन्मयि माता गर्भेसति । एनश्चकार यत्पिता । अग्निमां तस्मादेनसः । The commentary says the reference is to conjugal infidelity.

76. उत्पादयितुः पुत्र इति हि ब्राह्मणम् ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

इदानीमेवाहं जनकः स्त्रीणामीष्यामि नोपुग ॥

यदा यमस्य सादने जनयितुः पुत्रमब्रुवन् ॥

रेतोधाः पुत्रं नयति परेत्य यमसादने ।

तस्माद्भार्या रक्षन्ति बिभ्यन्तः पररेतसः ॥

ஸ்திரீகளின் கற்பு அதிகக்கடினமாக ஏற்பட்டது. அதனால், ஒவ்வொரு கன்னிகைக்கும், புருஷன் வேண்டுமென்ற நினைப்பு உண்டாகுமுன், ஒரு புருஷனை ஏற்படுத்தல் அவ்சியமாகமுடிந்தது.

இத்தகைய எண்ணங்களும் ஆசாரங்களும் ஜனசமூகத்தில் நடைபெற்றமையால். பெண்கள் இளமையாக இருக்கும் பொழுதே விவாகம் செய்யவேண்டுமென்ற வழக்கம் வரவர விஸ்தாரமாகி விட்டது. உஷஸ்தீ, சக்கிராயணர், கோபலர், கோதமர் இவர்களின் அபிப்பிராயங்களும் அனுஷ்டானங்களும் இந்த வழக்கத்தின் அபிவிருத்தி வழியில் பலதுறைகளைக் காட்டுகின்றன என்று முன்னமேயே தெரிவித்திருக்கிறோம். மனுஷின் காலத்தில் இரண்டு வழக்கங்களும் (அஃதாவது ருதுவாகுமுன் விவாகம், பின் விவாகம்) ஒரே மாதிரியாக அனுஷ்டானத்தில் உள்ளன. அவர் அவ்விரண்டையும் ஆதரித்தார். ஆனால் சாதாரணமாய், புதிதான வழக்கம் மேலிடுகிறது உண்டு அன்றோ? போதாயணர், வஸிஷ்டர் இவர்களுடையவை என்று

अप्रमत्ता रक्षत तन्तुमेतं मा वः क्षेत्रे पर बीजानि वाप्सुः ।

जनयितुः पुत्रो भवति सांपरये मोघं वेत्ता कुरुते तन्तुमेतम् ॥

इति ।

Apastamba Dharma-Sutra, Prasna 2, Patala 6, Khanda 13. The dictum was not universally accepted. Vasishtha says, Ch. 17 :

क्षेत्रिणः पुत्रो जनयितुः पुत्र इति विवदन्ते । तत्रोभयथाप्युदाहरन्ति । यद्यन्यो गोषुवृषभो वत्सानां जनयेच्छतम् गोमिनामेव तेवत्सा मोघंस्वन्दितमार्षभम् ॥ अप्रमत्तारक्षत, &c., &c.

வழங்கும் போலி ஸ்டிரூதிகள், பாலய விவாகத்தை அதிகமாக ஆதரித்தன. ஆனால் பழையவழக்கமான ருதுவிற்குப்பிந்தியவிவாகத்தை நிசேஷித்தார்களில்லை. சில சமயங்களில், ருதுவானபின் சுயம்வரத்தை விதித் தார்களோனும், விஷ்ணுவும், யாககீயவல்கீயரும் சரியான காலத்தில் புத்திரியை விவாகம் செய்து கொடுத்த பிதாவுக்குச் சாபத்தை விதித்தார்கள். நாரத ஸ்டிரூதியில் பாலய விவாகம் நடைபெறுகிறது. சுயம்வரம் முற்றும் போயவிட்டது. சின்பு, தகுந்த வயசு வந்ததன்மேல விவாகம் செய்துகொண்ட பெண்ணுக்கு இழிவும் அதின் பின்னர் அவளுக்குத் அவள் புருஷனுக்கும் சாபமும் பழிப்பும், கற்பிக்கப்பட்டது. இவ்விதமாகப் பாலய விவாக விர்த்தியாகி வெற்றிகொண்டது. பாலிய விவாகம் தலைப்பானே விவாக கிருஹியங்களில் சிலமானதில் ஏற்பட்டது.

கேரடில் முதலானவர்கள் புருஷ சங்கமத்தை விவாகத்தின் அங்கமாக விதித்தார்கள் சிலர் அபக்குவமான ஸ்திரீகளுடன், சங்கமம் நடத்தலாமென எண்ணி அனுமதி கொடுத்தார்கள் போலும். கிருகிய சூத்திரப்படி, நாலாம் ராத்திரி புருஷ சங்கமம் கூடுமென விதித்தவர்களே, 8 முதல் 12 வயசுக்குள் கன்னிகைகளுக்கு விவாகம் செய்தல் நலமென எப்படி விதிக்கத் துணிந்தார்களோ? ஆச்சரியம்! புருஷ சங்கமம் வேடிக்கையாக ஏற்பட்டவே, சதுர்த்தி கர்மம் என்றது விவாகத்தின் முக்கிய அங்கமாக ஏற்பட்டது. இதை ஆதரிக்க விவகாரயுக்தியும் ஏற்பட்டது. இந்தச்

சுதூததகாமம் இலலாவிடில, விவாகமிலலாத ஸ்திரீ யுடன் சங்கமம் செய்கிறதாக முடியும். பாரஸ்கரின் வியாககியாதாவின் அபிபிராயம் இது வென்று முன்னமே பிரஸ்தாபித்ததுள்ளது. கோபில் வியாககியாதாவும் இந்த அபிபிராயத்தைச் சொல்லுகிறார். ப்ரஹ்ஸ்பதி இன்னும் மற்றவர்களுடைய வசனங்களையும் ஆதாரமாகச் சொல்லுகிறதும் தவிர, பாவதேவபட்டராவ, எடுத்தது உத்கரிகக பட்ட தான், மனுவின் ஒரு வசனத்தையும் இவ் ஆதாரமாகச் சொல்லுகின்றார். 77. இந்த வசனமசந்தேகத்துக்குள்ளானது. மனுவின் அபிபிராயமவேறானது 78. விவகார விஷயத்துக்காக, சபதத்தியானது, விவாகத்தின் முடிவை, அததாக்கியாகக் குறிப்பிடுகிறது என்று மனுசொல்லுகிறார் இக்காலத்திய வியாயஸ்தலங்களில இந்த அபிபிராயம் ஸை பெறுகிறது

12 காஸ்திர ஆராய்ச்சியின் தீர்மானம்

இப்போது எடுத்துக்காட்டிய ஆதாரங்களின்— உயாவு தாழ்வாபற்றியும் அவைகளின் தாரதமதிய த்தைப்பற்றியும் இனி ஆலோசிப்போம். அவைகளைச் சரித்திரநோக்காகப் பாராதோம். அஃகாவது—அநதநதச காஸ்திரங்களை ஏற்பட்ட காலங்களையும் அநதந

77. विवाहे चैव निर्वृत्ते चतुर्थेऽहनि रात्रिषु ।

एकत्वमागता भतुः पिण्डे गोत्रे च सूतके ॥

78. पाणिग्रहणिका मन्वा नियत दारलक्षणम् ।

तेषां निष्ठा तु विहेया विद्वद्भिः सप्तमे पदे ॥ Manu Ch 8,

தக் காலங்களுக்குரிய சம்பிரதாயங்களையும் கவனித்
தோம். அந்தந்தக்கிரந்தங்கள் அததற்குரிய யோக்கிய
தையை வகித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரு
குற்றம் இல்லை. வைதிகர்கள் எல்லாவற்றையும், தாம்
சாஸ்திரமூதல்நூல்களாகவும் அதனால் உயர்வான ஆகா
ரங்களாகவும் மதிக்கின்றார்கள். அந்தந்தக்காலங்களில்
நிகழ்ந்த ஆசாரங்களைச் சரித்திரம் போல அவைகளை
குறிப்பிடுகின்றன என்று அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள்
இல்லை. இந்த அபிபிராயம் வியாயமே. தற்கால சட்ட
புத்தகங்களை நாம் எவ்வண்ணம் அர்த்தம் செய்கின்
றோமோ, அவ்வண்ணமே, இந்தச் சாஸ்திரங்களையும்
நமக்குப்பிரயோஜனமாகுமாடி, அர்த்தம் செய்ய
வேண்டும். தாம் பிரமாணங்கள்—பல பிரிவுகளாக
வகுக்கப்பட முருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றினுடைய அந
தஸ்தும மரியாதையும் வியத்தமாய் எந்தநித்தர்ப்பட்
முருக்கிறது. ஆனால் இதன்மையான விவஸ்தையா
னது குற்றம் என்றுதான் சிந்திக்கக்கூடியதாக இருக்
கிறது. இதனால், வேதத்தின், ஒவ்வொரு பாகமும்,
அந்நிபானதாக இருந்தாலும் கூட, உயர்வான யோக்
கியதையையும், மரியாதையையும் பெறுகிறது. முன்
னுக்குப் பின் விருத்தமாகச் சொல்லுகின்ற ஒருஸ்மி
ருதியானது, இராமாயணம், மதுராபாரதம் இவைகளை
விட, உயர்வான பிரமாணமாகி விடுகிறது ஒரு வகுப்
பைச்சேர்ந்த பிரமாணங்களில், அவைகளுக்குள் தார
தம்வியமும், உயர்வு, தாழ்வும் கவனிக்கிறதில்லை.
எல்லா ஸ்மிருதிகளும்—ஒரே மாதிரியான பிரமாணங்

கள்தான். எல்லாப்புராணங்களும் ஒரே மாதிரியான மரியாதையுள்ள பிரமாணங்களாம். ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் சம்பவித்தால், அதிகயுக்தியால், இரண்டும், சரிதான் எனச் சமாதானப்படுத்த முயலுகின்றார்கள். ஏனெனில் அவைகள் இரண்டும் ஒரேமாதிரியான பிரமாணங்கள் அல்லவோ? ஒவ்வொன்றும் சரிதான். அஃது அதற்கு ஒரு புகலிடம் விகிசின்றார்கள் வரி பிளந்து நூதன வசனங்கள் இருந்தாலும்—அவைகளைச் சந்தேகிக்கிறதில்லை. முந்திய வசனங்களை நவீனர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு, அர்த்தம் பண்ணுகின்றார்கள். அவைகளைத் தெளிவுப்படுத்த அப்படிச் செய்தால் நலம்தான். அப்படி இல்லாமல், முன்னவர்களின் விரிவான எண்ணங்களைக் குறுக்கி அர்த்தம் செய்கிறார்கள். இக்காலத்திய ஹிந்து தார்க்கீசர்கள் எது வெகுகாலம் நடந்தேறி வந்து நிலைநிற்கின்றதோ—அதை உறுதிப்படுத்த நிரம்ப சமர்த்தர்கள். எந்த அனுஷ்டானம் இக்காலத்தில் நடைபெறுகின்றதோ—அதுவே என்று முள்ளது என்பது அவர்கள் எண்ணம். ஒருவிதமாக யோஜித்தால் அது நல்லதுதான். அவ்வுக்கு நிஞ்சிப்போகின்றமையால் அதனால் விளையும் தீமை விசனகரமாகவிருக்கின்றது.

எல்லாத்தர்மத்துக்கும் ஆதாரம்—வேதம். அதில் (1) விதிவாக்கியங்கள். (2) அர்த்தவாதங்களான கதைகள் (3) பிரார்த்தனை அல்லது மந்திரம்—இவைகள் உள்ளன. முதலாவது உயர்ந்த பிரமாணமே; இரண்டு மூன்றாவதும் பிரமாணங்களே. ஏனென்றால்,

விதிகளின் காரணங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. அர்த்தவாதமும் விதியும் பாஸ்பரம் ஒன்று மற்றொன்றை ஆசிரயித்திருக்கின்றன. இரண்டும்—ஒரே அர்த்தத்தை உண்மையன. ஆனால் அர்த்தவாதம் பிரமாணம் அன்று என்று தநு என்பாரின் அபிப்பிராயம் ஆனால் இதற்கு விரோதமானது வியாசரின் அபிப்பிராயம். அர்த்தவாதத்தினின்றும், விதியை அனுமானிக்கலாம் என்பது அவர் அபிப்பிராயம்⁷⁹. இதை அபிப்பிராயம் பட்டரிமதம் என்று வழங்குகிறது. காமகாண்டத்தை அனுசரிக்கிறவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எல்லாத்தர்மத்திற்கும் வேத முழுவதுமே முக்கிய ஆதாரமென்று மனு சொல்லுகிறார்.⁸⁰ “முழுவதும்” என்றால், மந்திரங்கள், அர்த்தவாதங்கள் இவை இரண்டும் அங்கிருக்கின்றன என, வியாக்கியாதாக்களான, மேதாதீதி, ராகவானந்தரி துள்ளுகபட்டர், நத்தனர், வியாக்கியானம் செய்துள்ளார். மேதாதீதி, என்பார்

79. Vide Sankara's commentary on the Sutra. भावतु बादरा-
यणो अस्तिहि।¹ देवताधिकरणम् Cf. Madhava in his commentary
on Parasara-Smriti मानान्तराविरुद्धाना मननुवादिनां मन्त्रादीनां
स्वार्थे प्रामाण्यं मुत्तर्गमीमांसायां देवतादिकरणे व्यवस्थापितम्। अर्थवा-
दाधिकरणे तु स्वार्थे प्रामाण्यनिर्वाक्यं विरुद्धानुवादयोः सावकाशम्।
अतः ‘यद्वै किंच’ इत्यर्थवादस्य विधिस्तावकस्य स्वार्थेऽपि तात्पर्य-
मस्तीति।

80. वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम्।

आचारश्चैव सधूनामात्मनस्तुष्टिरेवच ॥ Adh: 2, Sl. 6.

அவர் வழக்கப்படி, இதைப்பற்றி நீண்ட வியாக்கியா
னம் செய்திருக்கிறார். ஆனால், அர்த்தவாதத்தினால்
அனுமானிக்கப்படும் விதிக்கும் வியத்தமான வேத
விதிக்கும், விரோதம் ஏற்பட்டால், பின்னதுதான் பிர
மாணம்.

வேதத்துக்குப் பின்பு, ஸ்மிருதி பிரமாணம். வேதங்
கள் கணக்கில் முடிவிலீடில்லை. அவைகளின் பாகங்கள்,
மறைந்தன. வேதங்களை முற்றும் உணர்ந்தவர்களுடைய
ரிஷிகள், அவைகளின் தாத்தரியங்களை ஸ்மிருதிகள்
மூலமாக வெளியிட்டார்கள். ஸ்மிருதியில் ஒருவிதி
இருந்து அதை நேராக ஆசிரிக்கிற வேதவசனம் இப்
போது இல்லாவிடினும், அதுமுன் இருந்து, இப்போது
மறைந்து விட்டது என்று அபிப்பிராயம்⁸¹. அதி
னால் ஆதாரமான ஒரு வேதவசனம் இருந்து இருக்
கிறதாக ஊகிக்கலாம். அது, வியத்தமாக இருக்கிற
வேத வாக்கியத்திற்கு விரோதமாக மேற்கோளா
காது. ஸ்மிருதி விதியானது ஆசை, அது போன்ற
கீழான எண்ணம் காரணமாகப் பிறந்திருந்தால், அவ்
விதி தள்ளத்தக்கது. வேதத்தின் வியத்தமான வசனத்
துக்கு விரோதமாக ஸ்மிருதி இருக்கற்பாலதன்று.

முற்றும் பிரமாணம்:—புராணமாம். முந்திய இரண்
டிற்கும் விரோதரில்லாதவரை—புராணம் பிரமாண
மாம்.

81. Cf. ब्राह्मणोक्ता विषयस्तेषामुत्सन्नाः पाठाः प्रयोगादनुमीयन्ते
Apastamba, Dharma, 1, 4, 12, 10.

நாசிகாப் பிரமாணம் ஆசாரம் வழக்கமாம் அற வேறு ஒழுக்கம், ஸர்ருதியை அனுசரித்தே இருக்கும் என்ற மதிக்கவேண்டிய ஸர்ருதியோ வேதவாக்கியத்தைப் பற்றியே சிகழும வேதத்திறதும் ஸ்மிருதிக்குப் விரோதமாக, ஆசாரம் நேரகோளாக ஆக மாட்டாது இது பொதுவான கோட்பாடாக இருந்தாலும்—சாத்தாரணமாக, உலகநிலையில், ஆசாரம் நிரம்ப முக்கியமான பிரமாணமாக இருக்கிறது. நம தேசத்தின் சிபாயஸை நகரில் (Courts of law) இருக்க அப்பரிசாரம் உட்கிர்பாடனம் நெற்றுவருகின்றது அநேகப்படுத்து இம்மாதிரி காரணங்கள் பற்றி இவ்வாசாரம் இருந்த போதிலும்—அவைகள் கேரட்டிகளில் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன 82.

இச்சிறு புஸ்தகத்தில், அறபமானது என்று எண்ணிவிட்டால், எல்லா ஆதாரங்களையும் அவைகளின் முறைப்படி பிரஸ்தாபித்திருக்கிறோம். அவைகளை ஆராய்ச்சியும் செயதோம். விவாக கன்னிகை திருந்த வயதுள்ளவளாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கின்ற வேத ஆதாரங்கள் அனேகங்களை எடுத்ததாக காட்டியுள்ளோம் அவ்வசனங்களில் அநேகம், விவாக காலத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. அதனால் அவைகள் நிரம்பப் பொருத்தமானவைகள். கன்னிகை வாலிபமாகவும், ஆசையுள்ளவளாகவும், புருஷ சங்க

82 यत्तुप्रीत्युपलब्धितः प्रवृत्तिर्नतत्र शास्त्रमस्ति । तदनुवर्तमानो नरकाय गच्छति ।—Apastamba, Dharma, 1, 4, 12, 11-12

மத்தில அவாவுள்ளவளாகவும் இருக்கிறாள் என்று இந்த வசனங்கள் கூறுகின்றன. தம்பதிகளின் ஆலிங்கனவகையுற சேஷஸ்டகனும் கூடப் பசுபை பசுபையாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இதனால் வேதத்தின் நோக்கம் கொஞ்சம்கூடச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றித் தெளிவாக இருக்கின்றது. ஆனால் 'எவல்' விளையுள்ள விதி இலலை என்று ஒரு ஆசேஷபனை சொல்லலாம். “ருதுவான் ஸ்திரீயை ஒருவன் விவாகம் செய்யறபாலது” என்று விதி ஏற்படவில்லையே. அநாதை குறிகுறம் லிங்கம் அநேகம் இருக்கின்றன. நேரானவிதி மாதிரம் இலலை. ஸ்மிருதிகளிலு, ருதுவான் பிறகு, விவாகம் நேராக நிகழ்கப்படுகிறது. இந்த நேரான விதிவாக்கியங்கள் குறிப்பாக ஊக்கக் கூடிய வேத வாக்கியங்களை விட உயர்வான பிரமாணங்களே. மேலும் ருதுவாகாத கன்னிகையை மாதிரம், ஒருவன் விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று, ஸ்மிருதி வசனங்கள் இருக்கின்றமையால், அவைகளுக்கு முன் வேதவிதி வாக்கியம் இருந்திருக்கத்தான் வேண்டுமென்று ஊக்கப்பாலது. வியக்தமாக வேதவிதி வாக்கியம் இல்லாதவரை, ஊகமான விதி வாக்கியம் ஆதாரமாகவுள்ளது தானே. ஆம். ஆம். அதுமெய். ஆனால் இந்த யுகதியின் ஆதாரத்தைக் கொண்டே ருதுவான் கன்னிகையை விவாகம் செய்ய வேண்டுமென்ற விதியை, அதன்மையான லிங்கங்களால் (குறிப்புக்களால்) நாம் ஊக்கக் கூடுமல்லவா? அப்போத்து, இதற்கு விரோதமான

க்ரியத்தமான வேதவிதி இலலாதவரையில் இந்த யூக
 மான விதி மேற்கோளாக அங்கீகரிக்க வேண்டிவது
 னானே. இருதரப்பிலும் வியகதமான விதி எடுத்துக்
 காட்ட போகிறதில்லை. ஆகவே, நேர் விரோதமான
 யூகமான இரண்டு விதிகள் ஏற்படுகின்றன. எதை
 மேற்கோளாக அங்கீகரிக்க தக்கது? இரண்டுமே சமம்
 என்றால், அவா அவர் யுகதம் அனுஷ்டானம் ஏற்ப
 டும். இவ்விதமான அபிப்பிராயமும் நமக்கு அங்கீ
 காரமே. ஆனால் இரண்டில ஒன்றுக்குத்தான் உயர்வு
 ஏற்படக் கூடியது. ஒருவிதி வேதத்தினின்றும் மற்
 ரொன்று ஸ்மிருதியி னின்றும் யூகமாக ஏற்படுகின்
 றது. ஸ்மிருதிகளோ புருஷ கற்பிதம். அதனால் ஏக
 தேசமாகிலும் பிச்சக் கூடியவை. ஒரு விதியோ,
 வேதத்தோடு நேர்மையாகவும் வேதத்தின் கருத்தை
 நிறைவேற்றுகிறதாகவும் இருக்கிறது. மற்ற விதியோ
 வேத மந்திரங்களின் குசிப்பிக்கும அர்த்தத்திற்கு
 பிரத்தியக்ஷ விரோதமாக விருக்கின்றது. எல்லா
 வற்றையமவிட ஒன்று இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு
 விதியானது தற்காலத்திய சாஸ்திரத்தை அனுசரித்
 துப் பொருத்தமாகவும் நமமவர் அபிவிருத்திக்கு நேர
 துவாகவும் இருக்கிறது. மற்ற விதியோ, சரீரசாஸ்திர
 விதிகளுக்கு முற்றும் மாறாகவும் நாம் கண்ணகி
 அடைய நேரதுவாகவும் இருக்கிறது. இரண்டு விதி
 களும் சமானமான பிரமாணங்கள் என்று வாதத்திற்
 காக வைத்துக்கொள்ளுவோம். மேற்கண்ட சில முக்
 ிய நோக்கங்களையும் கருத்துக்களையும் ஆலோசித்து

இவ்விரண்டிலுள் எதை அனுஷ்டிககற்பால தென்க
திரமானிப்போம

இன்னும் சில விஷயம் பிரஸ்தாபிப்போம்:—
மேலும் பாலய கன்னிகை விவாக விஷயத்தில், ஸ்மிரு
திகளின் ஆதாரம் முன் பிரஸ்தாபித்த படி அவ்வளவு
பலமானதாகக் காணவில்லை. எல்லா ஸ்மிருதிகளும்
ஒரே வாககாயச சொல்லுபிதது அந்த யோக்கி
யதை ஏற்பிடு. இச்சிற புஸ்தகத்தினால், ஸ்மிருதி
சாத்தாக்கள இவ்விஷயத்தில ஒரே அபிப்பிராயம்
உள்ளவாக அல்லா எனமம சிலா ருதுவான பிரா
மணக கன்னிகைக்கு விவாகத்தை ஆதரித்தும் சிலா
ஆசேஷித்தும் உள்ளா என்றும் யாவருக்கும் யூய
மற வெளியாகும் சாஸ்திர வசனங்களை மட்டும
ஆராய்ச்சி செய்கிறதினால், பாலய கன்னிகை விவாகத்
திறகு நிறக்கக்கூடிய ஆதாரம் போதுமானது இல்லை.
அதுவேத்கதிறகு முற்றும் உக்கிறது.
அதினகமாக எல்லாக்கிர
விரோதமாக விருக்கிறது
சிலவைசுனதாம் ஆதரிக்க
ரிககவிலலை பிரதியஸ
க்குப பூண சாதகமாக
லும் வழக கத்தாலும்
அந்த ஸ்மிருதியின்
யது எனவும் ஏற்பட
த்து, சாஸ்திரங்க
என்று விசாரித்த
சாஸ்திர விரோத
வேண்டுமம் ருது
சாஸ்திராயமென்றே

ஓம தத சத

முற்றுப் பெற்றது.

MAHAMAHOPADHYAYA

IR U.V SWAMINATHA IYER

